

Årsberetning 2022

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

Forord

- 4 Rådsformandens forord
- 5 Direktørens forord

Artikler

- 8 10 år med Politiklage-myndigheden
- 10 Udvidelse af politiklage-ordningen til Grønlands Politi
- 12 Politiklagemyndighedens behandling af adfærdsklager
- 15 Diskrimination
- 16 Politiets magtanvendelse
- 20 Snapchat-sagen
- 23 Personer springer ud fra et højt sted til fare for dem selv
- 25 Politiets afgivelse af vådeskud
- 27 Internationalt samarbejde

Referater

- 30 Udrykningssager
- 34 Straffesager
- 41 Adfærdsklagesager
- 85 Færdselssager
- 95 Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

Året i tal

- 105 Statistisk opgørelse over indkomne og afsluttede sager
- 109 Tabel 1-8

Organisering

- 118 Organisationsdiagram
- 119 Politiklagerådet

Forord

- 4 Rådsformandens forord
- 5 Direktørens forord

Rådsformandens forord

Der er den 1. januar 2022 etableret et nyt uafhængigt tilsyn med bevismidler – Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler (Bevismiddeltilsynet) – under samme ledelse som Politiklagemyndigheden. Politiklagerådet har været meget tæt involveret i igangsættelsen af arbejdet i Bevismiddeltilsynet. Om Bevismiddeltilsynets arbejde og organisering mv. henvises til tilsynets første årsberetning, der er afgivet medio marts 2023.

I slutningen af hvert år udvælger Politiklagerådet en række fokusområder, som Politiklagerådet og Politiklagemyndigheden i løbet af det kommende år vil holde særligt øje med. For året 2022 havde Politiklagerådet udvalgt fem fokusområder. Det drejede sig om (1) diskrimination i politiets arbejde, (2) politiets afgivelse af skud som led i en politiforretning, (3) psykisk sårbares kontakt med politiet, (4) politiets udrykningskørsel og færdselsuheld og (5) politiets magtanvendelse. Den foreliggende årsberetning indeholder en omtale af nogle af disse fokusområder.

Politiklagerådet har i løbet af 2022 fået forelagt ganske mange sager inden for de nævnte fokusområder, inden der er blevet truffet afgørelse i sagerne. Derved har rådet kunnet fastlægge den fremtidige praksis inden for de enkelte områder. Rådet har på den baggrund besluttet at afslutte fokusområdet psykisk sårbares kontakt med politiet. I lyset af, at rådet i løbet af 2022 har fået forelagt en del sager, hvor personer er sprunget ud fra altaner eller lignende, mens politiet har været tilkaldt, og der har været tale om psykisk sårbare, har rådet imidlertid besluttet, at sager, hvor personer springer ud for at forsøge at begå selvmord, skal være et nyt fokusområde.

Rådet har også besluttet, at politiets udrykningskørsel og færdselsuheld skal afsluttes som fokusområder. Det samme gælder skudsager, men rådet har i lyset af skudsagernes alvorlige karakter besluttet, at rådet fortsat skal orienteres om alle skudsagsepisoder med henblik på, at rådet kan tage stilling til, om rådet ønsker den enkelte sag forelagt nærmere, inden den afgøres.

Derimod fortsætter rådet med diskrimination i politiets arbejde og politiets magtanvendelse som fokusområder. Om disse fokusområder kan jeg henvide til artiklerne på side 15 og 16 i denne årsberetning. Foruden disse to områder har rådet besluttet, at følgende også skal være fokusområder for 2023: (1) unge under 18 år og deres møde med politiet, (2) politiets tavshedspligt og (3) sager, hvor personer springer ud for at forsøge et begå selvmord. Der vil således for 2023 i alt være fem fokusområder.

Afslutningsvis kan der være grund til at bemærke, at Politiklagemyndigheden nu har eksisteret i over 10 år. Set fra min stol arbejder alle myndighedens medarbejdere med stort engagement og flid. Det bidrager til, at Politiklagemyndigheden fortsat er effektiv og velfungerende.

Mohammad Ahsan

Mohammad Ahsan
rådsformand

For året 2022 havde Politiklagerådet udvalgt fem fokusområder:

1. Diskrimination i politiets arbejde
2. Politiets afgivelse af skud som led i en politiforretning
3. Psykisk sårbares kontakt med politiet
4. Politiets udrykningskørsel og færdselsuheld
5. Politiets magtanvendelse

Direktørens forord

Året 2022 har været særligt for Politiklagemyndigheden med etableringen af Bevismiddeltilsynet som en søstermyndighed med samme overordnede ledelse og i samme hus. Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet har hvert sit fag- og arbejdsområde, men er som uafhængige myndigheder fælles om en række grundlæggende værdier og vægter sammenholdet på tværs af de to myndigheder højt.

Sammenlignet med 2021 har Politiklagemyndigheden i 2022 set en stigning i antallet af indkomne straffesager og færdselsager på henholdsvis 7 % og 2 % og en stigning i antallet af indkomne adfærdsklagesager på 18 %. Over de sidste fem år (2018 til 2022) er antallet af indkomne adfærdsklagesager steget med 69 %. Politiklagemyndigheden har i 2022 indledt efterforskning i 15 udrykningssager (sager, hvor en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt).

Politiklagemyndigheden efterstræber at sikre en retfærdig sagsbehandling for alle involverede og arbejder hverken i borgerens eller politiets tjeneste, men i sandhedens tjeneste. Det vil sige, at hverken borger eller politi vægtes højere end den anden i en sags efterforskning og afgørelse. I en retfærdig sagsbehandling ligger også en rimelig sagsbehandlingstid, og en grundlæggende værdi for Politiklagemyndigheden er at tilstræbe en hurtig sagsbehandling, der tager højde for sagernes karakter og hensynet til den enkeltes retssikkerhed.

Sagsbehandlingstiden i Politiklagemyndighedens sager er et emne, der med jævne mellemrum drøftes i den offentlige debat. Politiklagemyndigheden er meget opmærksom på,

at en så kort sagsbehandlingstid som mulig er det bedste både for sagen og sagens parter. Det gælder i forhold til det involverede politipersonale og borgeren, der har indgivet en klage eller en anmeldelse, og for de pårørende, hvis det f.eks. drejer sig om en person, der er afgået ved døden, mens han eller hun var i politiets varetægt. Som omtalt ovenfor har der særligt på adfærdsklageområdet de seneste år været en stigning i antallet af indkomne sager. Politiklagemyndigheden har blandt andet fokus på at søge at optimere processerne for sagernes behandling med henblik på at kunne opretholde en acceptabel sagsbehandlingstid og samtidig fastholde en høj kvalitet i sagsbehandlingen. En nærmere omtale af Politiklagemyndighedens sagsbehandlingstider i 2022 findes på side 105.

» Sagsbehandlingstiden i Politiklagemyndighedens sager er et emne, der med jævne mellemrum drøftes i den offentlige debat. Politiklagemyndigheden er meget opmærksom på, at en så kort sagsbehandlingstid som mulig er det bedste både for sagen og sagens parter. «

Et andet emne, der har været drøftet i den offentlige debat, er sondringen mellem magtanvendelsessager og voldssager, herunder hvornår politiets magtanvendelse er af en sådan karakter, at sagen ikke skal behandles som en klage over magtanvendelse, men i stedet som en straffesag om overtrædelse af straffelovens bestemmelser om vold. Dette beror på en helt konkret vurdering, hvor der navnlig lægges vægt på beskrivelsen af den påklagede eller anmeldte episode holdt op imod sagens øvrige oplysninger. Læs mere om →

Sammenlignet med 2021 har Politiklagemyndigheden i 2022 set en stigning i antallet af indkomne sager

Straffesager

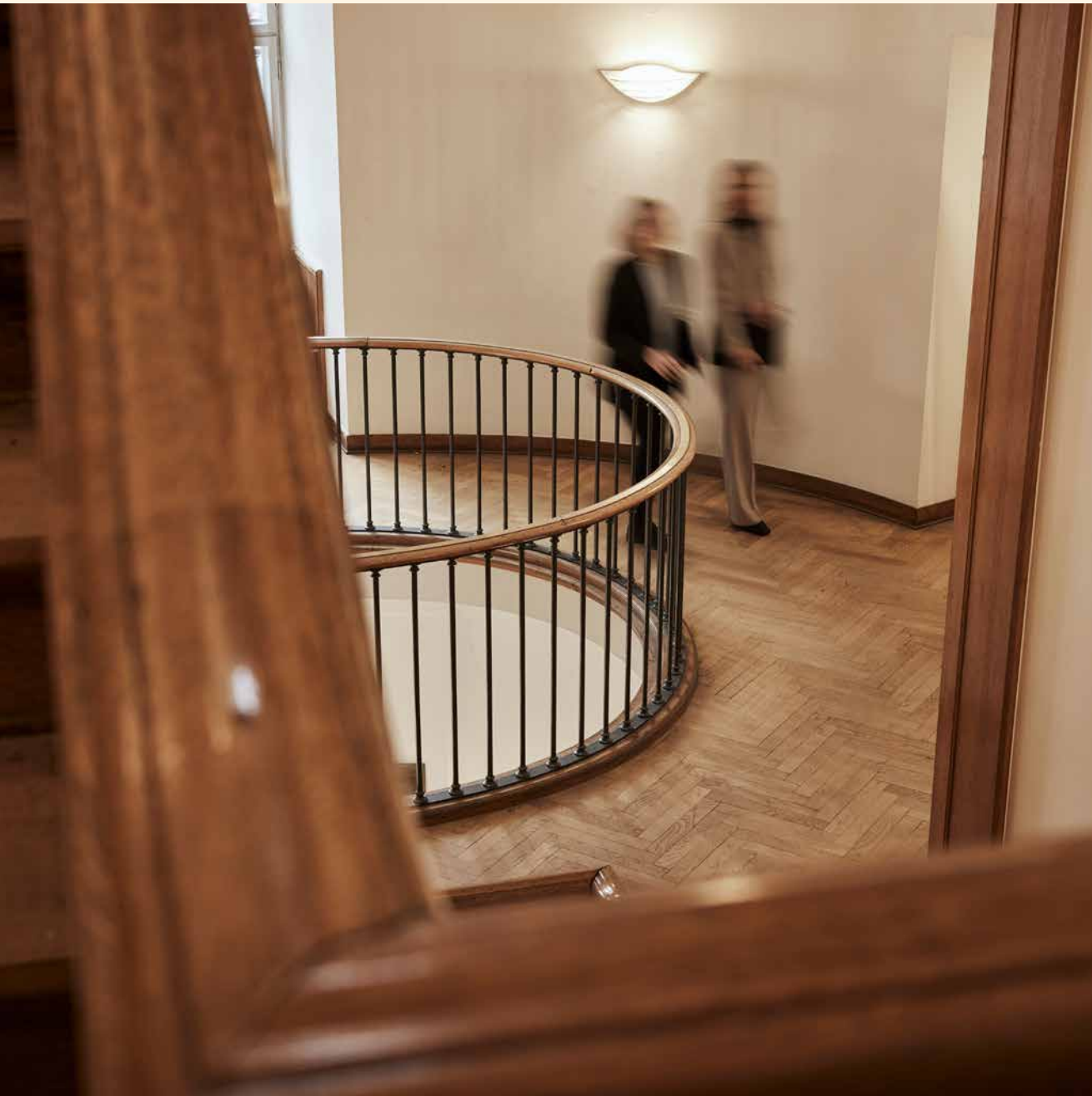
7%

Færdselsager

2%

Adfærdsklagesager

18%

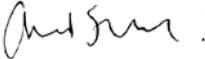
Politiklagemyndighedens behandling af adfærdsklager og sondringen mellem sager om magtanvendelse og vold på side 12 og 16.

Fra 1. januar 2023 er Politiklagemyndighedens kompetence udvidet til også at omfatte Grønlands Politi. Repræsentanter fra Politiklagemyndigheden har i efteråret været på en rejse til Grønland for at besøge forskellige myndigheder og institutioner og herunder få indsigt i de særlige forhold, der vil gøre sig gældende ved behandlingen af politiklagesager i Grønland. Politiklagemyndighedens efterforskere og juridiske personale har endvidere deltaget i et kursusforløb om grønlandske forhold arrangeret af Det Grønlandske Hus i Aarhus.

Politiklagemyndigheden arbejder med en ny hjemmeside, som forventes at være færdig i foråret 2023. Det er intentionen med den nye hjemmeside, at den i højere grad skal medvirke til at give indsigt i processen for behandlingen af politiklagesager og give et indblik i, hvordan det er at arbejde i Politiklagemyndigheden. Hjemmesiden vil være tilgængelig på dansk, færøsk, grønlandsk og engelsk.

God læselyst med årsberetningen.

Charlotte Storgaard
direktør

Artikler

- 8 10 år med Politiklagemyndigheden
- 10 Udvidelse af politiklageordningen til Grønlands Politi
- 12 Politiklagemyndighedens behandling af adfærdsklager
- 15 Diskrimination
- 16 Politiets magtanvendelse
- 20 Snapchat-sagen
- 23 Personer springer ud fra et højt sted til fare for dem selv
- 25 Politiets afgivelse af vådeskud
- 27 Internationalt samarbejde

10 år med Politiklagemyndigheden

Den 1. januar 2022 var det 10 år siden, at Politiklagemyndigheden blev etableret.

Baggrunden for Politiklagemyndighedens etablering har trådt tilbage til 2006, hvor et bredt sammensat udvalg nedsat af Justitsministeriet i oktober 2006 fik til opgave at foretage en gennemgang og vurdering af den daværende politiklageordning i Danmark. Under den tidligere ordning var det statsadvokaterne, der undersøgte og afgjorde adfærdsklagesager. De efterforskede ligeledes straffesager mod politipersonale og afgjorde (som i dag) tiltaleespørgsmålet. Til hver statsadvokat (på det tidspunkt seks) var der tilknyttet et politiklagenævn bestående af en advokat og to lægmænd. Denne ordning havde været gældende siden 1995.

Det nedsatte udvalg afgav betænkning nr. 1507/2009, som førte til en ændring i retsplejeloven, herunder af politiklageordningen i Danmark og dermed etableringen af Politiklagemyndigheden. Ændringen af politiklageordningen var begrundet i flere overvejelser fra udvalget. Et flertal i udvalget bemærkede blandt andet at for at styrke tilliden til politiklagesystemet i befolkningen, var der behov for, at den myndighed, der forestår undersøgelse og efterforskning af politipersonale, blev løsrevet fra politiet og anklagemyndigheden. Det blev blandt andet også bemærket, at statsadvokaturerne ikke havde efterforskere ansat,

hvilket betød, at efterforskningen i straffesagerne mod politipersonale blev foretaget af juridisk personale uden særlig efterforskningsmæssig baggrund og uddannelse. Sammenlagt så man et behov for at styrke uafhængigheden af den myndighed, der behandler sager mod politipersonale.

Politiklagemyndigheden blev derfor etableret som en uafhængig myndighed med kompetence til at undersøge og afgøre adfærdsklager og efterforske anmeldelser om strafbare forhold mod politipersonale og personale i anklagemyndigheden. Siden er myndighedens kompetence blevet udvidet til også at omfatte forsvarspersonale, når personalet yder bistand til politiet, samt civilt personale i politi- og anklagemyndigheden, der varetager politimæssige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse og straf- forfølgning. I 2020 fik Politiklagemyndigheden kompetence til at undersøge og afgøre adfærdsklager og efterforske anmeldelser om strafbare forhold begået af politipersonale på Færøerne. Det samme skete i forhold til politipersonale i Grønland fra og med 1. januar 2023.

Politiklagemyndighedens uafhængighed kommer til udtryk på flere måder. Myndigheden ledes af Politiklagerådet, som består af i alt seks medlemmer, der beskikkes af Justitsministeriet efter indstilling fra relevante organisationer. Formanden er landsdommer, mens de øvrige →

Ny adresse

Politiklagemyndigheden er sammen med Bevismiddeltilsynet pr. 8. februar 2023 flyttet i nye lokaler.

Politiklagemyndighedens nye adresse er:

Frederiks Plads 42, 8. og 9. sal,
8000 Aarhus C

medlemmer er en advokat, en universitetslærer i retsvidenskab, og to repræsentanter fra offentligheden, som beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Kommunernes Landsforening og Dansk Folkeoplysnings Samråd. Slutteligt er rådets sjette medlem en teknisk ekspert, som er kommet til fra og med den 1. januar 2022 som følge af etableringen af [Bevismiddeltilsynet](#), som er en søstermyndighed til Politiklagemyndigheden med samme ledelse.

Politiklagemyndighedens uafhængighed kommer også til udtryk ved, at vores afgørelser i adfærdsklagesager er endelige, hvilket vil sige, at de ikke kan påklages til en anden myndighed. Det er således Politiklagemyndigheden alene, der undersøger og træffer afgørelse, og andre myndigheder kan ikke pålægge Politiklagemyndigheden en bestemt afgørelse. I straffesager er det Politiklagemyndigheden, der foretager efterforskning i sagen, mens det er statsadvokaten, der tager stilling til tiltalingsspørgsmålet. Politiklagemyndigheden kan påklage statsadvokatens afgørelse om at indstille efterforskningen i en sag.

Siden Politiklagemyndighedens etablering er myndigheden vokset fra at være en arbejdsplads med 17 medarbejdere til at være en arbejdsplads med ca. 40 medarbejdere. Medarbejderne i Politiklagemyndigheden består af en række efterforskere, jurister og andre akademikere samt kontoransatte.

10 år efter etableringen er Politiklagemyndighedens grundlæggende værdier fortsat blandt andet at sikre en retfærdig sagsbehandling for alle involverede parter. Vi lægger i vores arbejde stor vægt på objektivitet, saglighed og kvalitet og er tillige bevidste om, hvor stor betydning en hurtig og korrekt afgørelse har for sagens parter. ■

Udvidelse af politiklageordningen til Grønlands Politi

I maj 2022 vedtog Folketinget en ændring af retsplejeloven for Grønland, som blandt andet betyder, at Politiklagemyndigheden fra den 1. januar 2023 har kompetence til at behandle adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland. Hidtil har adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland som udgangspunkt været behandlet af politimesteren i Grønland med inddragelse af Politiklagenævnet i Grønland.

Med henblik på at sikre et tilstrækkeligt kendskab til de grønlandske forhold i Politiklagemyndighedens sagsbehandling er der efter retsplejeloven oprettet et råd - Rådet for Politiklagesager i Grønland - som i adfærdsklager og kriminalsager afgiver en vejledende udtalelse til Politiklagemyndigheden til brug for sagens oplysning. Rådet for Politiklagesager i Grønland består af en advokat som formand og to lægmænd, der udpeges af justitsministeren efter indstilling fra henholdsvis Advokatrådet og Inatsisartut (det grønlandske parlament). →

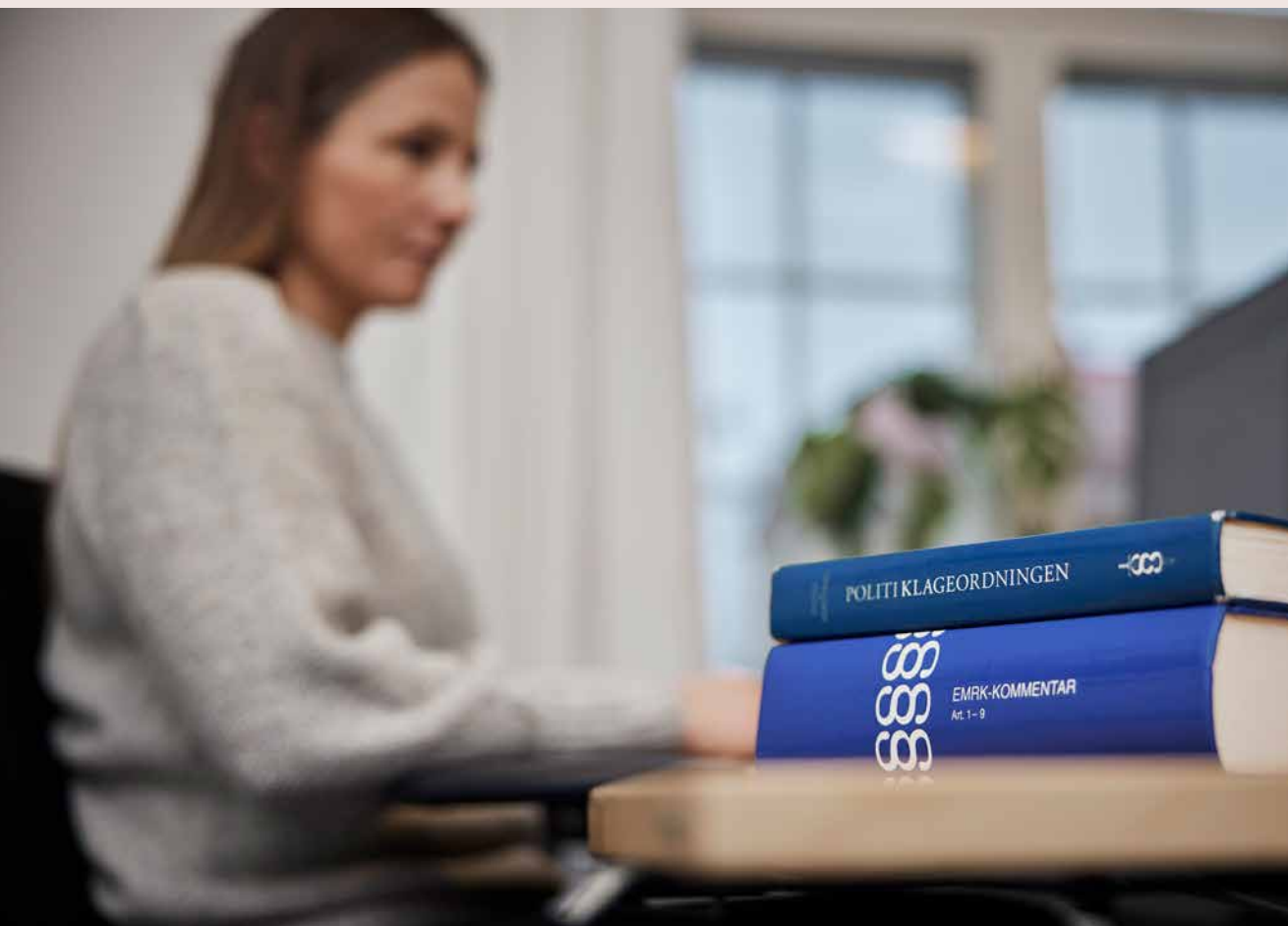

I maj 2022 vedtog Folketinget en ændring af retsplejeloven for Grønland, som blandt andet betyder, at Politiklagemyndigheden fra den 1. januar 2023 har kompetence til at behandle adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland.

Som led i forberedelsen af kompetenceudvidelsen var repræsentanter fra Politiklagemyndigheden i efteråret 2022 på et besøg i Grønland. Politiklagemyndigheden holdt blandt andet oplæg om politiklageordningen og besøgte ud over Grønlands Politi også andre institutioner og myndigheder, herunder Inatsisartuts parlamentariske udvalg for retlige anliggender, Landsforsvareren, Retten i Grønland, Kriminalforsorgen og Rigsombudsmanden.

Ligeledes som led i forberedelsen af kompetenceudvidelsen har Politiklagemyndighedens efterforskere og juridiske personale deltaget i et kursusforløb på to dage arrangeret af Det Grønlandske Hus. Temaet for kurset var relationsdannelse i grønlandsk kontekst med fokus på grønlandske samfundsforhold på det politiske, juridiske, historiske, kulturelle og kommunikative plan. ■

Politiklagemyndighedens behandling af adfærdsklager

Hvad er en adfærdsklagesag?

En stor del af de sager, som Politiklagemyndigheden behandler, er klager over ansatte i politiet og anklagemyndighedens adfærd. Det kan f.eks. være en klage over, at en ansat har talt uhøfligt eller har brugt unødvendig magt. Politiklagemyndigheden undersøgte og afgjorde i 2022 612 adfærdsklagesager. Se også tabel 8 på side 116, der indeholder en oversigt over, hvordan de 612 sager er afgjort.

En klage over politiets beslutning om, at man f.eks. blev anholdt, eller at ens bopæl blev ransaget, er ikke en adfærdsklage. Det er i stedet en klage over politiets dispositioner, der behandles af den enkelte politikreds. Forenklet kan man sige, at en klage over politiets beslutning om at ilægge en person håndjern er en dispositionsklage, mens en klage over måden, man blev ilagt håndjern på (de blev f.eks. påført for stramt eller lignende), er en adfærdsklage, som behandles af Politiklagemyndigheden.

Notitssagsbehandling

I nogle tilfælde vil Politiklagemyndigheden forsøge at behandle en adfærdsklage som en såkaldt notitssag. Det indebærer, at der afholdes en samtale mellem en overordnet fra ansættelsesstedet og klageren. Det vil ofte dreje sig om klager over, at politipersonalet ikke har optrådt korrekt, f.eks. fordi han eller hun har optrådt uhøfligt. Klageren bliver underrettet om det, hvis Politiklagemyndigheden vurderer, at en klage er egnet til notitssagsbehandling. En sag kan kun behandles efter denne procedure, hvis klageren er indforstået med det.

Efter samtalen udarbejdes en notits om samtalen og dens udfald. Kopi af notitsen skal sendes til Politiklagemyndigheden, statsadvokaten og Rigspolitiet. →

Politiklagemyndigheden vurderer herefter, om vi kan tiltræde, at klagen er afsluttet med notitssagsbehandlingen.

I 2022 blev 207 sager afgjort med notitssagsbehandling.

Hvordan og hvor hurtigt træffer Politiklagemyndigheden afgørelse i adfærdsklagesager?

Adfærdsklagesager er meget forskelligartede. Den enkelte afgørelse i en adfærdsklagesag er derfor udtryk for en helt konkret vurdering af netop de omstændigheder, der gør sig gældende i den enkelte sag. Hvordan en konkret klagesag afgøres beror derfor på, hvilke faktiske omstændigheder undersøgelsen tilvejebringer.

Når der træffes afgørelse, lægger Politiklagemyndigheden blandt andet vægt på, om forklaringer eller udtalelser i sagen understøttes af objektive forhold, herunder eksempelvis videoovervågning, videooptagelser eller lægelige oplysninger.

Politiklagemyndighedens vurdering af en konkret sag beror altid på en samlet vurdering af alle sagens oplysninger.

Det er Politiklagemyndigheden, der indhenter materialet i en adfærdsklagesag. Som klager vil man derfor i nogle tilfælde opleve, at Politiklagemyndigheden anmoder om, at man indsender f.eks. videooptagelser, oplysninger på vidner eller lignende til brug for vurderingen af sagen. Politiklagemyndigheden vil også indhente eventuel videoovervågning eller lydoptagelser i en sag, så de faktiske omstændigheder kan blive klarlagt i videst mulig omfang.

Udover at indhente relevant materiale foretager Politiklagemyndigheden afhøringer af eventuelle vidner og indhenter udtalelser eller foretager afhøringer af sagens parter. Undervejs får klageren og evt. den, der er klaget over, sagens materiale til partshøring, så disse kan kommentere på materialet forud for, at der træffes afgørelse i sagen.

Politiklagemyndigheden skal efter retsplejelovens § 1019 n træffe afgørelse i klagesagen inden rimelig tid efter, at klagen er modtaget.

Såfremt der ikke er truffet afgørelse i klagesagen inden seks måneder efter modtagelse af klagen, vil sagens parter blive underrettet om, hvad sagen beror på, og hvornår der kan forventes en afgørelse.

I 2022 var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i de adfærdsklagesager, hvor Politiklagemyndigheden har gennemført en undersøgelse, ca. seks måneder.

Beviskravene i adfærdsklagesager er høje og nærmer sig beviskravene for domfældelse i straffesager, hvor princippet om, at enhver rimelig begrundet tvivl skal komme den tiltalte (i adfærdsklager den indklagede) til gode, finder anvendelse. Dette skal blandt andet ses i →

lyset af, at Politiklagemyndighedens afgørelser er endelige, og at udtalelse af kritik kan have disciplinære følger for den indklagede.

Såfremt der i en konkret sag er afgivet uoverensstemmende forklaringer af klager på den ene side og den, der er klaget over, på den anden side, og der samtidig under undersøgelsen i sagen ikke er fremkommet objektive forhold, der støtter den ene forklaring frem for den anden, kan det være meget vanskeligt at fastlægge, hvad der præcist er foregået under episoden. Politiklagemyndigheden lægger i disse tilfælde ikke mere vægt på politiets forklaring end på klagers forklaring, men foretager altid en konkret vurdering af de samlede omstændigheder.

I tilfælde, hvor der er grundlag for at udtale kritik, har Politiklagemyndigheden forskellige reaktionsmuligheder alt afhængig af adfærdens grovhed.

I visse tilfælde vil der være grundlag for at udtale, at et forhold har været ”uhensigtsmæssigt”. Med dette menes, at en episode kunne være håndteret mere hensigtsmæssigt, eller at en bestemt handlemåde var uhensigtsmæssig eller uheldig. Eksempelvis kan Politiklagemyndigheden udtale, at en indklaget burde have afholdt sig fra en konkret handlemåde, eller at en anden handlemåde havde været ønskelig.

Politiklagemyndigheden kan endvidere beklage et hændelsesforløb over for en klager, selv om der ikke har været grundlag for at bebrejde den indklagede noget. Der kan eksempelvis være anledning til at beklage, hvis en borger er kommet til skade ved kontakt med politiet, selv om der ikke er noget at bebrejde politiet.

Politiklagemyndigheden benytter som udgangspunkt tre grader af kritik; kritisabelt, meget kritisabelt og særdeles/yderst/stærkt kritisabelt.

Hvis der efter en sags afgørelse kommer nye oplysninger af væsentlig betydning, er der mulighed for at genoptage sagen.

Sagen får normalt kun disciplinære følger for den indklagede i de sager, hvor Politiklagemyndigheden udtaler kritik. Beslutningen træffes af Rigspolitiet eller Rigsadvokaten. Den enkelte politikreds kan herudover beslutte at iværksætte ledelsesmæssig opfølgning over for ansatte i politiet som følge af en sag, der har været behandlet af Politiklagemyndigheden. ■

Politiklagemyndigheden benytter som udgangspunkt tre grader af kritik;
kritisabelt,
meget kritisabelt
og særdeles/yderst/
stærkt kritisabelt

Diskrimination

Politiklagerrådet vælger hvert år en række fokusområder, som rådet i løbet af året vil holde særligt øje med. Diskrimination har på grund af blandt andet emnets generelle fokus i samfundet været et af Politiklagerrådets fokusområder i flere år, herunder også i 2022. Politiklagerrådet har derfor fået forelagt de sager, der indeholder problemstillinger om racisme, diskrimination og forskelsbehandling, for på den måde at kunne følge området nærmere og for at være med til at fastlægge praksis på området. Diskrimination vil fortsat være et fokusområde for Politiklagerrådet i 2023.

Politiklagemyndigheden behandler som udgangspunkt en klage over ansatte i politiet begrundet i diskrimination, etnisk profilering eller lignende som en adfærdsklage. Det kan være en klage, som indeholder oplysninger om, at en borger i forbindelse med f.eks. en visitation eller en anholdelse har oplevet at føle sig diskrimineret. I den forbindelse undersøger Politiklagemyndigheden blandt andet, om den eller de, der er klaget over, har udvist diskriminerende adfærd i forbindelse med den påklagede episode.

Politiklagemyndigheden har i 2022 registreret, at vi har modtaget 54 adfærdsklagesager, der indeholder problemstillinger om racisme, diskrimination og forskelsbehandling.

Politiklagemyndigheden har i 2022 afgjort 48 adfærdsklager, der indeholder problemstillinger om disse emner, hvoraf nogle af sagerne er modtaget i 2021.

De 48 adfærdsklager er afgjort på følgende måde:

Afgørelse	Antal
Klagen afsluttet ved notitssagsbehandling	3
Klagen er afgjort uden kritik	29
Klagen er afgjort med kritik	3
Klagen er afgjort med meget kritisabelt	1
Klagen er afgjort uden kritik, men forholdet er fundet uhensigtsmæssigt	1
Klagen er afvist, tilbagekaldt eller lignende	11

Politiets magtanvendelse

I 2022 har Politiklagerrådet haft politiets magtanvendelse som et af sine fokusområder, og Politiklagerrådet har besluttet, at dette fokusområde fortsætter i 2023.

Baggrunden for Politiklagerrådets særlige fokus på området er, at politiet har en helt særlig beføjelse til at anvende magt, som det vil være strafbart for andre at anvende. Politiet kan således – når visse betingelser er opfyldt – f.eks. anvende skydevåben, stav og peberspray, og når politiet har denne særlige beføjelse, skal man naturligvis være opmærksom på, at betingelserne for at anvende magt er opfyldt i det enkelte tilfælde.

Omkring halvdelen af Politiklagemyndighedens adfærdsklagesager vedrører politiets magtanvendelse, og også derfor er der grund til at have særligt fokus på området.

Sagerne om politiets magtanvendelse rejser ofte det svære spørgsmål, hvornår politiets magtanvendelse er af en sådan karakter, at sagen ikke skal behandles som en klage over magtanvendelse (dvs. en adfærdsklagesag), men i stedet som en straffesag om overtrædelse af straffelovens bestemmelser om vold. Med andre ord er spørgsmålet, hvornår politiet i det enkelte tilfælde kan anses for at have overskredet grænserne for den lovlige magtanvendelse, som politiet kan anvende efter politilovens bestemmelser, på en sådan måde at der er tale om vold.

Dette beror altid på en helt konkret vurdering, hvor der navnlig lægges vægt på beskrivelsen af den påklagede/ anmeldte episode holdt op imod sagens øvrige oplysninger.

Uanset om sagerne behandles som en straffesag eller en adfærdsklagesag, foretages der en grundig undersøgelse af sagen, hvor der f.eks. indhentes udtalelser eller foretages afhøringer af sagens parter og vidner, ligesom der vil kunne foreligge videomateriale, lægelige oplysninger mv. til at belyse sagerne.

Hvis en anmeldelse behandles som en straffesag, og sagen ender med, at statsadvokaten beslutter at indstille efterforskningen i sagen eller opgive påtale, kan episoden efterfølgende behandles som en adfærdsklagesag.

I årsberetningens afsnit om adfærdsklagesager er der referater af flere sager, hvor Politiklagemyndigheden har behandlet klager over politiets magtanvendelse og vurderet, om der var grundlag for at udtale kritik.

Derudover er der i denne artikel gengivet tre eksempler på sager vedrørende magtanvendelse. Det vedrører dels to adfærdsklagesager, som belyser grænsen for, hvornår der er grundlag for at udtale kritik af politiets magtanvendelse og dels et eksempel på en sag, hvor der blev rejst tiltale mod en polititjenestemand for vold.

Antallet af klagesager vedrørende magtanvendelse og vigtigheden af, at befolkningen har tillid til, at politiet udøver sine beføjelser til at anvende magt i overensstemmelse med politilovens bestemmelser, viser, at det fortsat bør være et vigtigt fokusområde både for Politiklagemyndigheden, for politiets ledelse og for den enkelte polititjenestemand. ■

**I 2022 har
Politiklagerrådet
haft politiets magt-
anvendelse
som et af sine fokus-
områder, og Politi-
klagerrådet har
besluttet, at dette
fokusområde
fortsætter i 2023.**

Meget kritisabel magtanvendelse

En polititjenestemand (P) var anmeldt for vold i forbindelse med en episode, hvor P anvendte magt over for en borger (B), som var anholdt og ilagt håndjern. Politiklagemyndigheden efterforskede episoden som et strafbart forhold (vold efter straffelovens § 244). Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen.

Politiklagemyndigheden besluttede herefter at behandle episoden som en adfærdsklagesag.

Politiklagemyndigheden fandt, at P optrådte meget kritisabelt, idet magtanvendelsen, som fremgik af en videooptagelse, var uforsvarlig og ikke så skånsom, som omstændighederne tillod det.

Politiklagemyndigheden fandt det meget kritisabelt, at P pressede B mod asfalten, så B's brystkasse og højre side af ansigtet ramte jorden samtidig med, at det ikke var muligt for B at tage fra med eksempelvis hænderne, idet B var ilagt håndjern.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at B umiddelbart inden magtanvendelsen sad tilbagelænet på vejen ilagt håndjern på ryggen, mens en anden polititjenestemand stod på B's venstre side og med sin højre arm holdt fast i B's venstre skulder, og at B på dette tidspunkt ikke fremstod aggressiv eller ydede fysisk modstand mod politiet. (337-59-22)

Politiloven

§ 15.

Politiet må anvende magt

1. med henblik på at forebygge og afværge fare for forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed,
2. med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben,
3. med henblik på at bringe strafbar virksomhed til ophør eller i forbindelse med efterforskning og forfølgning af strafbare forhold,
4. som led i bistand til andre myndigheder,
5. som led i udførelse af kontrol og tilsynsopgaver samt
6. med henblik på at vurdere, om et barn eller en beruset, syg eller hjælpeløs person befinder sig i fare.

§ 16.

Politiets magtanvendelse skal være nødvendig og forsvarlig og må alene ske med midler og i en udstrækning, der står i rimeligt forhold til den interesse, der søges beskyttet.

Det skal indgå i vurderingen af forsvarligheden, om magtanvendelsen indebærer risiko for, at udenforstående kan komme til skade.

Stk. 2. Magt skal anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader, og således at eventuelle skader begrænses til et minimum.

Beklageligt at en borger pådrog sig brud på armen

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P1) skubbede så hårdt til B, at B faldt og brækkede sin arm.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en videooptagelse, kunne lægges til grund, at P1 tildelte B et skub. Det fremgik endvidere af de lægelige oplysninger i sagen, at B pådrog sig et brud på armen i forbindelse med episoden.

Der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og P1 og en anden polititjenestemand (P2) på den anden side, og på den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 selv havde forklaret, at P1 anvendte over for B, og som fremgik af videooptagelsen, var kritisabel.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at det fremgik af videooptagelsen, at B to gange gik hen mod en igangværende politiforretning mellem en udenforstående person og P2, og at P1 i den forbindelse skubbede B væk, idet P1 dannede perimeter til politiforretningen.

Det forhold, at der var uoverensstemmende opfattelser af, hvorvidt B fremstod aggressiv i forbindelse med episoden, kunne ikke medføre en anden vurdering. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det fremgik af videooptagelsen, at B to gange gik hen mod den igangværende politiforretning. Det var ikke på videooptagelsen muligt at høre eventuel udveksling af ord mellem B og politipersonalet.

Det kunne endvidere ikke medføre en anden vurdering, at der forelå uoverensstemmende opfattelser af, hvorvidt der var tale om et hårdt skub. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at der på baggrund af videooptagelsen ikke var grundlag for at konkludere, at der var tale om et unødvendigt hårdt skub.

Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke er grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Politiklagemyndigheden fandt det dog beklageligt, at B pådrog sig brud på armen i forbindelse med episoden. (331-1406-22)

Polititjenestemand dømt for vold i byretten og frifundet i landsretten

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244 ved i marts 2019 i en arrest, som led i sin tjeneste, at have taget kvælertag/halsgreb på en arrestant (F) og presset ham mod væggen, hvorved F slog hovedet mod væggen, samt ved, efter at F var ilagt håndjern, på ny at have taget kvælertag/halsgreb på F.

Der blev under sagen afgivet forklaring af P, F, tre andre polititjenestemænd samt tre medarbejdere fra arresten.

I byretten blev P fundet skyldig og idømt 60 dages ubetinget fængsel.

P forklarede om situationen blandt andet, at F gjorde modstand mod at få håndjern på, at han var urolig og råbte og igennem flere minutter fortsatte med sin modstand. P anvendte derefter et såkaldt atemityrk, som er en teknik, som man undervises i på politiskolen, og som må anvendes, når det er nødvendigt, og som kan få folk til at ændre adfærd.

Flere af vidnerne, herunder F, forklarede, at P tog halsgreb/kvælertag i flere sekunder.

Bevistemaet i sagen var derfor dels karakteren af grebet/påvirkningen af F's hals, dels om F var urolig under episoden, og om F var ilagt håndjern under det andet halsgreb.

Byretten lagde til grund, at P havde taget to halsgreb på F, samt at F under det andet halsgreb allerede var lagt i

håndjern, og at der derfor ikke var grundlag for at anse halsgrebene for at være sket som led i en nødvendig og lovlig magtanvendelse over for F. Retten fandt ikke, at der var ført bevis for, at F i forbindelse med halsgrebene blev presset mod væggen, så han slog hovedet mod/ind i denne på en måde, som er omfattet af straffelovens § 244 stk. 1. P blev derfor frifundet for den del af tiltalen.

Retten lagde ved strafudmålingen på den ene side vægt på, at den udøvede vold ikke havde medført skader af betydning, og på den anden side at volden blev udøvet af en politiassistent under udførelsen af dennes arbejde og over for en arrestant, der under en del af episoden var ilagt håndjern på ryggen.

P ankede dommen til frifindelse og blev frifundet i landsretten.

Landsretten fandt, at det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed var bevist, at P tog halsgreb på F, idet det ikke kunne afvises, at P tog fat om undersiden af F's kæbe for derved at skabe modhold til et atemityrk ved øret, hvilket kunne forveksles med et halsgreb.

Landsretten lagde herefter til grund, at P havde foretaget to atemityrk, og der var enighed imellem forsvarer og anklager om, at der måtte foretages en vurdering af, om de to atemityrk med modhold udgjorde en overtrædelse af straffelovens § 244.

Landsretten lagde for så vidt angår det første tryk til grund, at F var modvillig og ikke frivilligt lod sig iføre håndjern. Landsretten fandt, at en vis magtanvendelse derfor var påkrævet, og at det første atemityrk ikke overskred grænserne for lovlig magtanvendelse efter politilovens § 16 og dermed ikke var en overtrædelse af straffelovens § 244.

For så vidt angår det andet atemityrk fandt fem voterende, at det ikke med tilstrækkelig sikkerhed var bevist, at F på dette tidspunkt var iført håndjern. Under henvisning til begrundelsen for at frifinde for det første atemityrk fandt disse fem voterende derfor, at der ikke var grundlag for at fastslå, at det andet atemityrk udgjorde en overtrædelse af straffelovens § 244.

En voterende fandt, at det måtte lægges til grund, at F på tidspunktet for det andet atemityrk var iført håndjern på begge hænder, og da det andet atemityrk således efter denne voterendes opfattelse blev udført, mens F var iført håndjern og dermed ikke var nødvendigt, jf. hermed politilovens § 16, stemte denne voterende for at dømme P efter straffelovens § 244.

Der blev afsagt dom efter stemmeflertallet, og P blev herefter frifundet. (311-324-19)

Snapchat-sagen

En politikreds rettede i marts 2020 henvendelse til Politiklagemyndigheden og anmeldte to polititjenestemænd (P1 og P2) for strafbare forhold i forbindelse med en politiforretning vedrørende en afdød person.

Anmeldelsen gik på, at to andre polititjenestemænd (P3 og P4) blandt andet havde overværet, at P1, da P1 og P2 ankom til afdødes bopæl for at overtage en politiforretning, fandt sin mobiltelefon frem og optog en video i app'en 'Snapchat', mens P2 satte sig ved siden af afdøde og poserede til videooptagelsen. P3 og P4 rettede efterfølgende henvendelse til deres overordnede for at gøre opmærksom på episoden.

Politiklagemyndigheden indledte efterforskning i sagen. I forbindelse med efterforskningen blev der foretaget ransagning af P1's mobiltelefon. På mobiltelefonen blev fundet en video optaget af P1, hvor P2 sad ved siden af afdøde, der var nøgen og havde størknet blod i ansigtet, og grinede, mens P2 med fremstrakte hænder henledte opmærksomheden på den afdøde, ligesom P1 filmede afdødes nøgne krop og udtalte en række kommentarer.

Under ransagningen af P1's mobiltelefon blev der endvidere fundet to videooptagelser, hvor P1 i to tilfælde havde videooptaget personer, der befandt sig på bagsædet

af patruljebiler. I begge tilfælde havde der været andre polititjenestemænd til stede.

Statsadvokaten rejste i juni 2021 tiltale mod P1 og P2 for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 155, 1. pkt., ved i forbindelse med politiforretningen vedrørende den afdøde person at have misbrugt deres stillinger som polititjenestemænd til at krænke privates eller det offentliges ret, idet P1 med en mobiltelefon i app'en 'Snapchat' filmede, mens P2 poserede grinende med "happy face" og fremstrakte arme ved siden af afdødes hoved, der havde størknet blod i ansigtet, ligesom P1 filmede afdødes nøgne krop, herunder afdødes kønsdele, samt fremsatte hånende og nedværdigende bemærkninger, herunder "Shiiit, wops siger den så" eller lignende.

Statsadvokaten rejste desuden tiltale mod P1 for overtrædelse af straffelovens § 155, 1. pkt., vedrørende de to øvrige videooptagelser, hvor P1 havde videooptaget personer, der befandt sig i patruljebiler, samt tiltale for overtrædelse af færdselslovens § 55 a ved i forbindelse med den ene videooptagelse at have benyttet håndholdt mobiltelefon under kørslen.

I december 2021 fandt byretten P1 og P2 skyldige i overtrædelse af straffelovens § 155, 1. pkt., vedrørende episoden →

Under ransagningen af P1's mobiltelefon blev der endvidere fundet to videooptagelser, hvor P1 i to tilfælde havde videooptaget personer, der befandt sig på bagsædet af patruljebiler.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P2's adfærd var aldeles utilbørlig, uprofessionel og uforenelig med det forventelige af en polititjenestemand i tjeneste.

med videooptagelsen af P2 og den afdøde person. Byretten fandt det bevist, at P1 og P2 begik forholdet i forening efter aftale eller fælles forståelse, herunder at P2 var klar over, at P1 filmede. Som begrundelse for, at forholdet var omfattet af straffelovens § 155, 1. pkt., lagde byretten vægt på forholdets grove karakter.

P1 blev endvidere blandt andet dømt for overtrædelser af straffelovens § 155, 1. pkt., i forbindelse med de to episoder, hvor han havde videooptaget personer, der befandt sig i patruljebiler, og P1 blev herudover dømt for færdselslovsovertrædelsen.

P1 blev af byretten idømt tre måneders ubetinget fængsel og en bøde på 1.500 kr. Retten lagde blandt andet vægt på, at der var tale om flere overtrædelser af straffelovens § 155, 1. pkt., og på forholdenes og krænkelsernes grove karakter. P2 blev af byretten idømt 20 dages betinget fængsel, idet retten herved lagde vægt på P2's mindre rolle i forholdet. P1 og P2 ankede straks dommen. P1 frafaldt efterfølgende sin anke.

Under ankesagens behandling i juni 2022 blev det lagt til grund, at P1 med sin private mobiltelefon havde optaget en video af P2 og den afdøde person via app'en 'Snapchat'. Landsretten lagde endvidere til grund, at P2 var vidende om og accepterede, at P1 optog videoen. Landsretten lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at P2 i videooptagelsen indledningsvis blev set knælende samt smilende og gestikulerende ved siden af den afdøde person, og på P3's og P4's forklaringer om, at P2 uden videre satte sig i stilling ved siden af den afdøde person som for at blive filmet. Landsretten lagde desuden til grund, at P2 indledningsvis var i fokus i videooptagelsen, mens P2 grinede, grimasserede og rakte sine hænder i retning mod afdøde, og at P1 herefter panorerede til venstre og filmede den afdøde,

herunder afdødes kønsdele, mens P1 fremsatte hånende og nedværdigende bemærkninger.

Landsretten frifandt derefter P2 for overtrædelse af straffelovens § 155, 1. pkt., vedrørende episoden med videooptagelsen af den afdøde person, idet P2's tjenesteforseelse i forbindelse med episoden ikke var af en sådan grov karakter, at den var omfattet af straffelovens § 155. Landsretten henviste i den forbindelse til, at tjenesteforseelsen ikke havde påvirket den videre afvikling af politiforretningen vedrørende den afdøde person, at videoen alene havde en samlet varighed på få sekunder, at der for P2's vedkommende var tale om en enkeltstående og ikke-systematiseret handling, og at P2 ikke havde til hensigt, at videooptagelsen skulle deles med andre, hvilket efter det oplyste heller ikke var sket. Landsretten fandt dog, at P2's adfærd i forbindelse med videooptagelsen var utilbørlig.

Politiklagemyndigheden besluttede efterfølgende at vurdere episoden vedrørende videooptagelsen af den afdøde person og P2 som en adfærdsklagesag.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P2's adfærd var meget kritisabel.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P2's adfærd var aldeles utilbørlig, uprofessionel og uforenelig med det forventelige af en polititjenestemand i tjeneste. Politiklagemyndigheden lagde herunder vægt på, at P2's adfærd var særdeles nedværdigende og krænkende over for den afdøde. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at P2's adfærd var egnet til at krænke den afdødes pårørende.

Det kunne ikke medføre en anden vurdering, at der var tale om en enkeltstående handling, som ikke var systematiseret. →

Det kunne endvidere ikke medføre en anden vurdering, at P2 alene spillede en mindre rolle, og at videooptagelsen alene havde en varighed på få sekunder. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P2 var vidende om og accepterede, at P1 optog videoen, og at P2's adfærd, uanset videoens varighed, var udtryk for en alvorlig mangel på dømmekraft, herunder idet P2 ved patruljens ankomst på stedet uden videre havde sat sig i stilling ved siden af den afdøde som for at blive filmet.

Det kunne endelig ikke medføre en anden vurdering, at adfærden ikke blev overværet af borgere. Politiklagemyndigheden lagde på den ene side blandt andet vægt på, at alene polititjenestemænd overværede episoden, at der må indrømmes politiet et vist "frirum" i den interne kommunikation, og at videooptagelsen ikke blev delt. Politiklagemyndigheden lagde på den anden side blandt andet vægt på, at adfærden var rettet mod en afdød person, at der gælder grænser for det nævnte frirum, og at P3 og P4 efterfølgende fandt grundlag for at indberette P1 og P2's adfærd til deres overordnede.

Sagen er disciplinært afgjort med afskedigelse.

Politiklagemyndigheden har af hensyn til en eventuel disciplinær forfølgning henledt politikredsens opmærksomhed på, at der i de to tilfælde, hvor P1 videooptog personer, der befandt sig i patruljebiler, i begge tilfælde var andre polititjenestemænd til stede. ■

Personer springer ud fra et højt sted til fare for dem selv

Det følger af retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, at Politiklagemyndigheden skal iværksætte efterforskning i alle sager, hvor en person er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. I disse tilfælde skal der indledes efterforskning, uanset om der i det konkrete tilfælde er formodning om strafbart forhold. Politiklagemyndigheden efterforsker denne type af sager som udrykningssager, hvor efterforskere i Politiklagemyndigheden rykker ud straks efter, at vi har vurderet, at sagen er omfattet af vores kompetence.

En del af de udrykningssager, som Politiklagemyndigheden undersøger, vedrører episoder, hvor personer er sprunget eller faldet ud fra eksempelvis en altan, imens politiet har været til stede, og hvor personen er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge heraf.

Politiklagemyndigheden vurderer indledningsvist, om der har været et varetægtsforhold, eller om politiets indgriben kan have haft betydning for tilskadekomsten eller dødsfaldet. Hvis dette er tilfældet, iværksættes der en efterforskning efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2.

Når Politiklagemyndighedens efterforskning er afsluttet, sendes en redegørelse til statsadvokaten, som derefter vurderer, om der er grundlag for at gøre et strafferetligt ansvar gældende mod det involverede politipersonale.

I 2022 har Politiklagemyndigheden undersøgt syv sager, hvor personer er sprunget eller faldet, imens politiet har været til stede, og hvor personen er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade.

Den første af sagerne er fra februar 2022, hvor en person ringede til politiet flere gange, hvorefter en patrulje blev sendt til stedet for at undersøge forholdet nærmere. De to polititjenestemænd bankede på ved lejligheden, som var beliggende på 4. sal. Da der ikke var nogen, der svarede, besluttede de at sparke døren ind. I lejligheden befandt sig to personer, som kort tid efter sprang eller faldt ned fra lejlighedens altan. Den ene af personerne afgik ved døden i forbindelse med faldet, og den anden overlevede. Statsadvokaten og Rigsadvokaten har truffet afgørelse om at indstille efterforskningen i sagen, idet der ikke var grundlag for at gøre et strafferetligt ansvar gældende mod de involverede polititjenestemænd, ligesom der i øvrigt

ikke var bemærkninger til politiets håndtering af episoden. Statsadvokaten og Rigsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at politiet ikke havde fysisk kontakt med de to personer, som sprang eller faldt ned fra lejlighedens altan. Der var endvidere ikke oplysninger, der tydede på, at polititjenestemændene var tæt på personerne i lejligheden, eller at politiet i øvrigt pressede dem i forbindelse med episoden. Statsadvokaten og Rigsadvokaten lagde derudover vægt på, at polititjenestemændene ydede relevant førstehjælp over for den tilskadekomne person (324-24-22).

Den næste sag er fra marts 2022, hvor politiet modtog en anmeldelse om, at en person opholdt sig i en lejlighed, der var plomberet af politiet. Politiet sendte en patrulje til stedet, som forsøgte at skaffe sig adgang til lejligheden. Mens politiet forsøgte at skaffe sig adgang til lejligheden, sprang personen ud fra femte sal. Personen afgik ved døden på stedet kort efter. Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Statsadvokaten anførte, at der ikke var grundlag for at gøre et strafferetligt ansvar gældende mod de involverede polititjenestemænd og lagde herved vægt på, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte de involverede polititjenestemænds skøn om at forsøge at skaffe sig →

adgang til lejligheden. Endvidere fandt statsadvokaten, at politiet i forbindelse med episoden ydede hurtig og adækvat førstehjælp til personen (324-25-22).

I juli 2022 modtog politiet en anmeldelse om, at en person var selvmordstruet. En patrulje blev herefter sendt til stedet. Da politiet var ankommet til stedet, sprang personen ud fra sjette sal. Personen blev indbragt til hospitalet og afgik ved døden kort efter. Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Statsadvokaten lagde vægt på, at patruljen forsøgte at forhindre, at personen sprang ud, ligesom de, straks efter den pågældende var sprunget, løb hen for at yde førstehjælp (324-27-22).

Den næste sag er fra september 2022, hvor politiet modtog en anmeldelse om, at en kvinde var gået amok i en lejlighed og med en kniv var ved at trænge ind i et værelse, hvor anmelderen i sagen havde søgt tilflugt. Politiet sendte på den baggrund to politipatruljer til stedet. Da politiet var ankommet til stedet, sprang kvinden ud fra altanen på syvende sal og afgik ved døden. Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Statsadvokaten lagde vægt på, at den pågældende sprang ud i umiddelbar forbindelse med, at patruljen ankom til stedet, og at patruljen straks iværksatte adækvat førstehjælp (324-28-22).

Senere i september 2022 blev politiet sendt ud til en adresse, hvor der var anmeldt husspektakler. Efter politiets ankomst til stedet faldt en person ud fra lejlighedens altan og kom i forbindelse med faldet alvorligt til skade. Politiklagemyndigheden har efterforsket sagen, som afventer statsadvokatens afgørelse (325-32-22).

I november 2022 indledte Politiklagemyndigheden efterforskning i endnu en sag. Politiet modtog en anmeldelse vedrørende en muligt selvmordstruet person og kørte på den baggrund mod en bro, hvor personen befandt sig. Efter

politiets ankomst sprang personen ud fra broen og afgik efterfølgende ved døden. Sagen er fortsat under efterforskning (324-31-22).

I december 2022 blev Politiklagemyndigheden orienteret om en episode, hvor en patrulje foretog kontrol på en massageklinik. I forlængelse af, at patruljen rettede henvendelse ved indgangsdøren til massageklinikken, flygtede en kvinde ud fra overetagen på bygningen og ud på et tag. Efterfølgende blev det konstateret, at kvinden lå på jorden nedenfor og var kommet til skade. Det viste sig, at skaderne var alvorlige, hvorefter Politiklagemyndigheden indledte efterforskning i sagen. Sagen er fortsat under efterforskning (325-33-22).

Politiklagerådet har i 2023 besluttet at arbejde med et nyt fokusområde, der vedrører nogle af disse sager, nemlig de sager, hvor personer springer ud fra et højt sted for at forsøge at begå selvmord, herunder psykisk sårbare. ■

Politiets afgivelse af vådeskud

Politiklagemyndigheden har blandt andet på baggrund af den store risiko, der er i forbindelse med afgivelse af vådeskud, stor fokus på sager, hvor polititjenestemænd afgiver vådeskud. Politiklagerådet har som led i dette fokus fået forelagt flere af disse sager i 2022.

Som beskrevet i Politiklagemyndighedens årsberetning for 2021 afgjorde Højesteret i 2021 en sag, hvor en polititjenestemand var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 157 ved i 2017 i forbindelse med en indtrængningsøvelse at have udvist grov forsømmelse eller skødeløshed i tjenesten, idet han med en pistol afgav et skud mod en murstensmur i et rum, hvor fem kollegaer befandt sig, uden forinden at have foretaget en nærmere undersøgelse af pistolen og herunder sikret sig, at den var isat rød pind, der sikrer, at der ikke kan afgives skud ("tørtræning"). Sagen blev afgjort med 20 dagbøder á 200 kr.

Politiklagemyndigheden vil som udgangspunkt indlede efterforskning af vådeskudsepisoder, hvis det må antages, at der ved vådeskuddet er fremkaldt fare for personers liv eller forlighed, eller hvis der i øvrigt er mistanke om, at våbnet er håndteret i strid med gældende forskrifter.

Utilsigtede skud, der afgives på skydebanen i uddannelses- eller vedligeholdelsesøjemed i åbenbar ufarlig retning,

betragtes ikke som vådeskud. Det betragtes endvidere ikke som vådeskud, hvis der afgår skud under anvendelse af de dertil indrettede afladestationer, såfremt der ikke derved fremkaldes en farlig situation. Dette gælder uanset, om afladestationen befinder sig på en skydebane eller en politistation.

I tilfælde, hvor der er grundlag for at iværksætte efterforskning, skal det pågældende sted, hvor skudafgivelsen er sket, betragtes som et gerningssted. Det betyder, at politikredsen på sædvanlig vis skal foretage uopsættelige efterforskningsskridt, herunder afspærring, sporsikring, sikring af mistænkte samt vidners identitet, rekvirering af kriminalteknisk undersøgelse og lignende.

Den enkelte polititjenestemandes våbenhåndtering er reguleret i en række af politiets vejledninger, herunder blandt andet politiets skydemanual, reglement for politiets skydeledere samt Rigspolitiets brugervejledninger for brug af henholdsvis "rød" og "sort" afladestation.

I 2022 har Politiklagemyndigheden behandlet 12 sager om vådeskud afgivet af polititjenestemænd i tjenesten. Til sammenligning behandlede Politiklagemyndigheden i 2021 syv sager om vådeskud. →

**I 2022 har
Politiklage-
myndigheden
behandlet
12 sager om
vådeskud
afgivet af politi-
tjenestemænd
i tjenesten.**

I fire af sagerne har statsadvokaten i overensstemmelse med Politiklagemyndighedens vurdering indstillet efterforskningen. I tre af disse sager blev der afgivet vådeskud i forbindelse med opladning/våbenkontrol og således, at skuddet blev afgivet i ufarlig retning ned i gulvet. I den fjerde af sagerne blev vådeskuddet afgivet i forbindelse med hylstring af tjenestepistolen, og også i denne sag blev skuddet afgivet i ufarlig retning ned i gulvet. Der henvises til referaterne af sagerne med j. nr. 313-906-22, 313-978-22, 313-1024-22 og 313-969-22 omtalt senere i årsberetningen.

I én af sagerne sigtede Politiklagemyndigheden en polititjenestemand (P) for på et modtagecenter for flygtninge, der endnu ikke var taget i brug, at have udvist grov forsømmelse

eller skødesløshed i tjenesten. P havde i et kontorlokale, hvor en anden polititjenestemand tillige befandt sig, i forbindelse med træning med sin tjenestepistol, håndteret den således, at der gik et skud af, som ramte ind i en murstensvæg. Denne sag har flere lighedspunkter med sagen afgjort af Højesteret i 2021, og sagen er afgjort ved, at P vedtog et bødeforlæg på 4.000 kr., hvilket svarer til den udmålte bøde i Højesterets dom.

Syv af sagerne efterforskes fortsat. I én af disse sager er en polititjenestemand blevet ramt af et skud i benet.

Politiklagemyndigheden vil fortsat grundet sagernes karakter have stor fokus på sager, hvor politiet afgiver vådeskud. ■

Internationalt samarbejde

Politiklagemyndigheden er med i forskellige internationale netværk og samarbejder med en række udenlandske myndigheder, der ligesom Politiklagemyndigheden varetager opgaven med at behandle klager og anmeldelser mod ansatte i politiet og anklagemyndigheden.

Udenlandske myndigheder og organisationer udviser desuden jævnligt interesse for den danske politiklageordning, og Politiklagemyndigheden deltager i den forbindelse i møder og konferencer samt holder oplæg med henblik på at oplyse om den danske politiklageordning.

I 2022 har Politiklagemyndigheden deltaget i nedenstående internationale samarbejder:

Nordisk samarbejde

Politiklagemyndigheden er med i et netværk af tilsvarende myndigheder i Norge, Sverige, Island og Finland. Netværket har blandt andet til formål at udveksle erfaringer om arbejdet med politiklagesager. I 2022 har der været afholdt tre møder i netværket. Repræsentanter fra Politiklagemyndigheden var således i Island i april og i Finland i maj og december måned.

Oplæg for armenske myndigheder

Som led i et EU-projekt deltog repræsentanter fra de armenske myndigheder i maj 2022 i en studietur til Danmark. →

I 2022 har Politiklagemyndigheden deltaget i nedenstående internationale samarbejder:

Nordisk samarbejde

Oplæg for armenske myndigheder

International Criminal Investigations Network (ICIN)

Schengen-evaluering

Besøg fra Boston

I den forbindelse holdt Politiklagemyndigheden et oplæg for de armenske myndigheder om den danske politiklageordning.

International Criminal Investigations Network (ICIN)

ICIN er et netværk af europæiske myndigheder, der efterforsker straffesager vedrørende politipersonale. Netværket er stiftet med henblik på erfaringsudveksling. Repræsentanter fra Politiklagemyndigheden deltog i august 2022 i ICIN's generalforsamling i Haag.

Schengen-evaluering

I efteråret 2022 fik Danmark besøg af en delegation fra EU vedrørende Schengen-evaluering, herunder blandt andet evaluering af politisamarbejdet. I den forbindelse modtog delegationen materiale om Politiklagemyndigheden og Politiklagerådet. I oktober 2022 besøgte delegationen Danmark, hvor delegationen blandt andet havde mulighed for at stille spørgsmål til materialet. En repræsentant fra Politiklagemyndigheden deltog i mødet og svarede på spørgsmål om Politiklagemyndighedens virke og organisering.

Besøg fra Boston

I november 2022 havde Politiklagemyndigheden besøg af en repræsentant fra en sammenlignelig myndighed i Boston, USA, nærmere bestemt The Office of Police Accountability and Transparency. Repræsentanten fik blandt andet indblik i den danske politiklageordning og Politiklagemyndighedens organisering. ■

Referater

30 Udrykningssager

34 Straffesager

34 Pligtforsømmelse/stillingsmisbrug

37 Vådeskud

39 Forskellige straffesager

41 Adfærdsklagesager

41 Magtanvendelse

58 Diskrimination

65 Sprogbrug

78 Sager vedrørende begrebet ”i tjeneste”

81 Forskellige adfærdsklager

85 Færdselssager

85 Hastighedsovertrædelser

88 Færdselsuheld

92 Anden færdsel

95 Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

Årsberetningen indeholder referat af udvalgte sager fra 2022. I denne årsberetning findes referat af alle udrykningssager, som er sager, hvor Politiklagemyndigheden, jf. retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, iværksætter efterforskning, når en person er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. Derudover findes referat af de straffesager, hvor Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand for et strafbart forhold, samt af de adfærdsklagesager, hvor Politiklagemyndigheden har udtalt kritik, eller hvor forholdet er fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt. Endelig findes referat af de sager, som har været forelagt Politiklagerådet. Politiklagerådet har i 2022 fået forelagt en del sager, og der er derfor i denne årsberetning flere referater end i tidligere år.

Udrykningsager

Politiet skød en borger i låret

321-26-22

Politiet modtog en henvendelse fra en borger (B), hvorefter politiet rykkede ud til B's adresse. Ved den efterfølgende politiforretning fremsatte B gentagne trusler mod politiet, herunder at han ville komme ud og skyde politiet, ligesom B gentagne gange kom til syne i lejlighedens hoveddør og vinduer, hvor han pegede og truede med en pistol. Det viste sig senere, at det ikke var en rigtig pistol. På et tidspunkt åbnede B hoveddøren, hvorefter en polititjenestemand (P) råbte B an, men B lukkede døren igen. Kort tid herefter blev hoveddøren igen åbnet, og P råbte på ny B an. Umiddelbart herefter afgav P skud mod B, som ramte B i låret. P forklarede blandt andet, at han forud for skudafgivelsen fik flere meldinger om, at B havde udtalt, at han ville slå politiet ihjel, og at B åbnede døren med en pistol i hånden, løftede pistolen og sigtede direkte på ham, samt at han vurderede, at såfremt han ikke havde skudt, så ville B have haft mulighed for at skyde ham.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen i sagen og lagde blandt andet vægt på det forudgående forløb samt P's forklaring.

Politiet skød en borger i overkroppen

321-27-22

Politiet modtog en nat en anmeldelse om, at en borger (B) gik rundt ved en adresse, og at B virkede mistænkelig og uligevægtig. En patrulje blev sendt til adressen, hvor de traf B, som de henvendte sig til. B havde en række våben på sig

blandt andet en økse og to knive samt et tillavet stikvåben. I forbindelse med, at patruljen konstaterede, at B var i besiddelse af våben, blev B anmodet om at lægge sig ned på jorden, hvilket B ikke efterkom. Der blev herefter blandt andet anvendt peberspray og tjenestehund for at forsøge at anholde B. Der opstod i den forbindelse voldsom tumult. Begge polititjenestemænd har samstemmende forklaret, at B i forbindelse med tumulden fremtog en økse og hævdede den over hovedet og gik frem mod begge polititjenestemænd. Den ene polititjenestemand afgav i den forbindelse to skud, som ramte B i overkroppen.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen og lagde for så vidt angår de afgivne skud mod B blandt andet vægt på, at de involverede polititjenestemænd berettiget opfattede situationen således, at der var tale om et påbegyndt eller overhængende farligt angreb, og at det var nødvendigt og forsvarligt at anvende skydevåben for at afværge angrebet. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at betingelserne for den øvrige magtanvendelse ligeledes var opfyldt.

Færdsselsuheld efter eftersættelse, hvor fører af en motorcykel kom alvorligt til skade

323-23-22

En borger (B), som kørte på motorcykel, blev i en by eftersat af flere politipatruljer. På et tidspunkt mistede patruljerne B af syne, og derefter forulykkede B og kørte ind i en bygning, hvorved han kom alvorligt til skade. Politiet ankom til ulykkesstedet kort tid derefter og tilkaldte ambulance.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen og lagde blandt andet vægt på, at der ikke var grundlag for at antage, at føreren under eftersættelsen blev unødigt presset. Der blev endvidere lagt vægt på, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt, og at eftersættelsen var forsvarlig og proportional.

Borger død efter anholdelse

324-22-22

Politiet modtog en anmeldelse om, at en borger (B) kort forinden havde udøvet vold på en bar, og der blev sendt en patrulje til stedet. Politiet traf kort efter B, der blev anholdt under anvendelse af magt. I forbindelse med anholdelsen blev B livløs, hvorefter han blev indlagt på sygehuset. B afgik efterfølgende ved døden.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde vægt på, at der ikke var fremkommet oplysninger som sandsynliggør, at politiets håndtering af episoden var utilstrækkelig eller forsømmelig. Der blev herunder lagt vægt på, at de implicerede polititjenestemænd hurtigt påbegyndte førstehjælp, samt at det var nødvendigt og forsvarligt at fastholde borgeren i forbindelse med anholdelsen.

Kvinde død i politiets varetægt

324-23-22

Politiet modtog en anmeldelse fra en person, der var bekymret for en borgers (B) tilstand. På den baggrund sendte politiet en patrulje til B's bopæl for at undersøge forholdet nærmere. Da patruljen ankom til bopælen, ønskede B ikke at lukke politiet ind. Patruljen anmodede om, at der blev rekvireret en ambulance, og efter noget tid lykkedes det patruljen at komme ind på bopælen, hvor de kunne konstatere, at B's tilstand var blevet forværret, hvorfor patruljen anmodede om, at ambulancen kom hurtigere til stedet. Senere blev B erklæret død på bopælen.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at patruljen hurtigt rekvirerede en ambulance og foretog relevante dispositioner, da de fik adgang til B's bopæl og konstaterede, at hun

havde fået det dårligt. Statsadvokatens lagde endvidere til grund, at B døde af årsager uden sammenhæng med politiets håndtering af episoden.

To personer sprang eller faldt fra fjerde sal

324-24-22

En patrulje bestående af to polititjenestemænd (P1 og P2) blev sendt ud til en lejlighed for at undersøge et mistænkeligt forhold, idet en borger havde ringet til politiet flere gange. Det kunne på baggrund af sagens oplysninger lægges til grund, at P1 og P2 bankede på ved lejligheden, som var beliggende på fjerde sal. Da der ikke var nogen, der svarede, besluttede de at sparke døren ind. I lejligheden befandt sig to personer, som kort tid efter sprang eller faldt ned fra lejlighedens altan. Den ene af personerne afgik ved døden i forbindelse med faldet, imens den anden af personerne overlevede.

Statsadvokaten og Rigsadvokaten besluttede at indstille efterforskningen i sagen. De lagde i den forbindelse vægt på, at P1 og P2 ikke havde fysisk kontakt med de to personer, som sprang eller faldt ned fra lejlighedens altan. Der var endvidere ikke oplysninger, der tydede på, at P1 og P2 var tæt på personerne i lejligheden, eller at P1 og P2 i øvrigt pressede dem i forbindelse med episoden. Statsadvokaten og Rigsadvokaten lagde derudover vægt på, at P1 og P2 ydede relevant førstehjælp over for den tilskadekomne person.

Borger sprang fra femte sal

324-25-22

Politiet modtog en anmeldelse om, at en borger (B) opholdt sig i en lejlighed, der var plomberet af politiet. Politiet sendte en patrulje til stedet, og de forsøgte at skaffe sig adgang til lejligheden. I den forbindelse sprang B ud fra

femte sal og kom alvorligt til skade. B afgik ved døden på stedet kort efter.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde vægt på, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte de involverede polititjenestemænds skøn om at forsøge at skaffe sig adgang til lejligheden. Endvidere fandt statsadvokaten, at politiet i forbindelse med episoden ydede hurtig og adækvat førstehjælp til B.

En person afgik ved døden, mens politiet var til stede

324-26-22

En patrulje var til stede i en lejlighed efter en anmeldelse vedrørende bekymring for en borgers (B) tilstand. Kort efter patruljens ankomst afgik B ved døden.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde vægt på, at de to polititjenestemænd, der var til stede i lejligheden, ydede relevant førstehjælp i forbindelse med episoden og straks tilkaldte en ambulance. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at det måtte lægges til grund, at B døde af årsager uden sammenhæng med politiets håndtering af episoden.

Borger sprang fra sjette sal

324-27-22

Politiet modtog en anmeldelse om, at en person (B) var selvmordstruet. En patrulje blev herefter sendt til stedet. Da politiet var ankommet til stedet, sprang B ud fra sjette sal. B blev indbragt til hospitalet og afgik ved døden kort efter.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde vægt på, at patruljen forsøgte at forhindre, at personen

sprang ud, ligesom de, straks efter den pågældende var sprunget, løb hen for at yde førstehjælp.

Kvinde sprang ud fra en altan på syvende sal

324-28-22

Politiet modtog en anmeldelse om, at en kvinde var gået amok i en lejlighed og med en kniv var ved at trænge ind i et værelse, hvor anmelderen havde søgt tilflugt. Politiet sendte på den baggrund to patruljer til stedet. Da patruljerne var ankommet til stedet sprang kvinden ud fra altanen på syvende sal og afgik ved døden.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde vægt på, at kvinden sprang ud fra altanen i umiddelbar forbindelse med, at patruljen ankom til stedet, og at patruljen straks iværksatte adækvat førstehjælp.

Patruljebil, der kørte udrykningskørsel, var involveret i et færdselsuheld, hvor en borger efterfølgende afgik ved døden

324-29-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved ikke at have optrådt hensynsfuldt og agtpågivent og udvist en ganske særlig forsigtighed samt ved ikke at have tilpasset hastigheden efter forholdene, idet P som fører af patruljebilen under udrykningskørsel var involveret i et færdselsuheld med en borger, der efterfølgende afgik ved døden.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde vægt på, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte de involverede polititjenestemænds skøn om at forsøge at skaffe sig adgang til lejligheden.

Mand afgået ved døden under politiets tilstedeværelse

324-30-22

Politiet blev sendt til en adresse med henblik på at yde assistance til sundhedspersonale i forbindelse med personredning af en mand, der havde påført sig selv skader. Manden blev ved politiets og sundhedspersonalets tilstedeværelse udadreagerende, og i samråd med sundhedspersonalet blev han iført håndjern med henblik på at gennemtvunge livreddende førstehjælp. Manden fik efterfølgende hjertestop og afgik ved døden.

Sagen er fortsat under efterforskning

Borger sprang ud fra bro

324-31-22

Politiet modtog en anmeldelse vedrørende en mulig selvmordstruet borger (B) og kørte mod en bro, hvor B befandt sig. Efter politiets ankomst sprang B ud fra broen og afgik efterfølgende ved døden.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Mand faldt/sprang ud fra fjerde sal, mens politiet var til stede

325-32-22

Politiet blev sendt ud til en adresse, hvor der var anmeldt husspektakler. Ved politiets tilstedeværelse på adressen faldt/sprang en person ud fra lejlighedens altan og kom i forbindelse med faldet/springet alvorligt til skade.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Kvinde faldt ned fra tag

325-33-22

Politiklagemyndighed blev orienteret om en episode, hvor en politipatrulje var ude for at foretage kontrol på en massageklinik. I forlængelse af, at patruljen rettede henvendelse ved indgangsdøren til massageklinikken, flygtede en kvinde ud fra overetagen i bygningen og ud på et tag. Kort tid derefter blev det konstateret, at kvinden lå på jorden nedenfor bygningen. Efterfølgende viste det sig, at kvinden var kommet alvorligt til skade.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Straffesager

PLIGTFORSØMMELSE/ STILLINGSMISBRUG

Polititjenestemand tiltalt for stillingsmisbrug ved at have foretaget opslag på en person og derefter at have deltaget som bisidder ved to afhøringer

312-211-21

En polititjenestemand (P) er tiltalt for at have misbrugt sin stilling som polititjenestemand til at krænke privates eller det offentliges ret, idet han uden tjenstlig anledning via politiets IT-systemer foretog søgninger på en borger (B), som han kendte. P foretog søgninger på B i POL-INTEL Finder, hvorefter han tilgik B's profil og tilgik en sag, hvor B var anmeldt for vold og voldtægt. P deltog derefter uden for tjenesten som bisidder ved en afhøring af B i en tilholdssag, ligesom han på et senere tidspunkt i tjenesten deltog som bisidder ved en afhøring af B i den sag, som P havde tilgået, og hvor B blev sigtet for vold, voldtægt og psykisk vold.

P blev i byretten idømt otte dagbøder á 625 kr.

P har søgt Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke dommen.

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse og stillingsmisbrug

312-278-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for pligtforsømmelse ved i strid med sit tjenestesteds retningslinjer at have opbevaret sit tjenestevåben på sin

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse i forbindelse med opbevaring af tjenestepistol på Politiskolen.

bopæl, ligesom P foreviste tjenestevåbenet for en borger (B), og lod B holde det.

P blev endvidere sigtet for stillingsmisbrug samt videregivelse af fortrolige oplysninger ved at have opbevaret flere fotos af en afdød person fra en tidligere politiforretning på sin mobiltelefon og ved uden tjenestelig anledning at have forevist disse fotos til B.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug og uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger

312-284-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand for stillingsmisbrug og uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger ved i flere tilfælde at have opbevaret fortrolige oplysninger på sin telefon, som han har videregivet til en borger.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse ved at have foretaget indrejsekontrol uden at være logget på politiets systemer

313-827-21

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for overtrædelse af straffelovens § 156 ved i tjenesten som polititjenestemand i en lufthavn at have undladt at opfylde den pligt, som tjenesten medfører, idet P foretog indrejsekontrol af ca. 100 personer uden at være logget på politiets systemer.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug

313-856-21

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand for stillingsmisbrug ved i en periode på over et år i adskillige tilfælde uden tjenestelig anledning at have slået en borger (B) op i henholdsvis Politiets Centrale Register, Politiets søgeapp og POL-INTEL Finder.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg til P på 5.000 kr.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug og videregivelse af fortrolige oplysninger

313-881-21

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for stillingsmisbrug og videregivelse af fortrolige oplysninger ved uden tjenestelig anledning at have opbevaret flere fotos og videoer på sin mobiltelefon og computer. P var kommet i besiddelse af disse som led i sin tjeneste, og er endvidere sigtet for at have forevist og videresendt billeder og video til andre.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse i forbindelse med opbevaring af tjenestepistol på Politiskolen

313-977-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for overtrædelse af straffelovens § 157, ved at have udvist grov forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens

eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, idet P efterlod sin tjenestepistol i et uaflåst omklædningsskab på Politiskolen, hvor den ca. to en halv time senere blev fundet af en anden polititjenestemand.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug

317-526-21

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P1) for at have misbrugt sin stilling, idet han uden retskendelse eller samtykke fra borgeren havde instrueret to yngre polititjenestemænd (P2 og P3), hvoraf P3 var under uddannelse, i at foretage flere ransagninger af borgerens beslaglagte telefon.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for brud på tavshedspligt og stillingsmisbrug

317-561-21

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for brud på tavshedspligten og stillingsmisbrug ved uden tjenestelig anledning at have foretaget søgning i politiets registre og tilgået flere personers profiler. P blev endvidere sigtet for at have optaget fotos af adskillige af disse opslag med sin private mobiltelefon og opbevaret fotos af opslagene på denne. P er endelig sigtet for brud på tavshedspligten ved under telefonsamtaler at have videregivet fortrolige oplysninger fra enkelte opslag til en bekendt.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug i forbindelse med opslag i politiets systemer og ved brug af SINE-terminal

317-658-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for uden tjenestelig anledning at have foretaget fem opslag i politiets sagsstyringssystem samt at have anvendt sin personligt udleverede SINE-terminal, hvorpå P lyttede med på meldinger om politiets daglige beredskabsarbejde. Dele af opslagene samt brugen af SINE-terminalen var sket under P's sygemelding.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

VÅDESKUD

Polititjenestemand afgav vådeskud ned i jorden 313-861-21

En polititjenestemand (P) deltog i en længerevarende eftersættelse af en personbil, hvis fører var mistænkt for at være i besiddelse af flere knive. I forbindelse med eftersættelsen overtrådte B en lang række færdselsregler og var tæt på at påkøre en polititjenestemand. Eftersættelsen blev bragt til ophør ved forsætlig påkørsel af den personbil, som B var fører af. Ved påkørslen blev airbagsene i B's personbil aktiveret, så det ikke var muligt at se ind i personbilen. P, der havde trukket sin tjenestepistol, anvendte den til at forsøge at slå sideruden på personbilen i stykker for at kunne anholde B. I den forbindelse blev P's tjenestepistol beskudiget, og da P forsøgte at hylstre sin pistol, afgik der et skud, der i ufarlig retning ramte ned i jorden.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at betingelserne for udrykningskørsel var til stede, og at det skete under korrekt anvendelse af udrykningssignalerne, samt at påkørslen efter omstændighederne var påkrævet for at standse B. I forhold til vådeskuddet lagde statsadvokaten vægt på, at der under de konkrete omstændigheder ikke var grundlag for at antage, at B havde begået et strafbart forhold.

Polititjenestemand afgav vådeskud 313-906-22

En polititjenestemand (P) afgav i forbindelse med en bevogtningsopgave et vådeskud med en maskinpistol. Vådeskuddet blev afgivet i forbindelse med kontrol af maskinpistoler. Skuddet blev afgivet ned i gulvet i et kontorlokale, og P var alene i lokalet, ligesom døren til lokalet var lukket. P

forklarede blandt andet, at hun foretog "funktionskontrol" af maskinpistolen ved at trykke på aftrækkeren.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen. Det blev lagt til grund, at maskinpistolen blev håndteret i strid med politiets sikkerhedsinstruks. Det blev vurderet, at P herved handlede skødesløst, men at vådeskuddet skyldtes en fejlagtig håndtering, som ikke var af en sådan grovhed, at P havde begået et strafbart forhold. Der blev herved lagt vægt på de konkrete omstændigheder herunder blandt andet, at det måtte lægges til grund, at skuddet afgik i ufarlig retning, og at ingen var i umiddelbar fare for at blive ramt.

Polititjenestemand afgav vådeskud ned i gulvet 313-969-22

En polititjenestemand (P) ville over for andre polititjenestemænd demonstrere, hvordan man adskilte og samlede sin tjenestepistol, hvilket de andre polititjenestemænd skulle øve sig på. I forbindelse med, at P hylstrede sin tjenestepistol afgik der et skud, som ramte ned i gulvet ved en dørkarm.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen. Det blev lagt til grund, at P handlede skødesløst ved omgangen med et skarpladt våben, men at vådeskuddet skyldtes en fejlagtig håndtering, som ikke var af en sådan grovhed, at der var begået et strafbart forhold. Der blev i den forbindelse lagt vægt på de konkrete omstændigheder herunder, at skuddet afgik i ufarlig retning, og at ingen var i umiddelbar fare for at blive ramt. Det forhold, at P stod i døråbningen ind til et opholdsrum, hvor fire andre polititjenestemænd befandt sig, da han afgav skuddet, kunne ikke føre til en anden vurdering.

En polititjenestemand (P) afgav i forbindelse med en bevogtningsopgave et vådeskud med en maskinpistol. Vådeskuddet blev afgivet i forbindelse med kontrol af maskinpistoler.

Polititjenestemand afgav vådeskud i et rum til våbenrensning

313-978-22

En polititjenestemand (P) afgav i forbindelse med rengøring af sin tjenestepistol utilsigt et skud i et lokale indrettet til rensning af våben på en politigård.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen. Det blev lagt til grund, at P ved at håndtere sin tjenestepistol således, at der afgik et vådeskud, har udvist skødesløshed ved omgangen med et skarpladt våben. Det blev vurderet, at vådeskuddet skyldtes en fejlagtig håndtering, som ikke var af en sådan grovhed, at der var begået et strafbart forhold. Der blev herved lagt vægt på de konkrete omstændigheder, herunder at det måtte lægges til grund, at P håndterede sit våben i et rum indrettet hertil, at skuddet afgik i ufarlig retning ned i renskarret og ind i en bagvedliggende betonvæg, samt at ingen var i umiddelbar fare for at blive ramt.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

Polititjenestemand afgav vådeskud i et rum til våbenrensning

313-1024-22

En polititjenestemand (P) afgav et vådeskud i et kontorlokale på en lokalstation. P forklarede blandt andet, at han ville vedligeholde sin tjenestepistol. Idet der ikke var nogen afladebrønd på lokalstationen overvejede han, hvor han bedst kunne aflade sin tjenestepistol. P valgte at foretage afladningen på et kontor, hvor gulvet var af træ, ligesom han gik væk fra vinduet. I forbindelse med afladningen af pistolen afgik der et skud, uden at P nærmere kunne forklare baggrunden for dette.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen. Det blev lagt til grund, at P ved at håndtere sin tjenestepistol således, at der afgik et vådeskud, har udvist skødesløshed ved omgangen med et skarpladt våben. Det blev vurderet, at den fejlagtige håndtering ikke var af en sådan grovhed, at der var begået et strafbart forhold. Der blev i den forbindelse lagt vægt på de konkrete omstændigheder, herunder at det måtte lægges til grund, at skuddet afgik i ufarlig retning, at ingen var i umiddelbar fare for at blive ramt, samt at der ikke var opstillet en afladebrønd på stedet.

Bøde for afgivelse af vådeskud

317-607-22

Politiklagemyndigheden sigtede en polititjenestemand (P) for på et modtagecenter for flygtninge, der endnu ikke var taget i brug, at have udvist grov forsømmelse eller skødesløshed i tjenesten, idet han i et kontorlokale, hvor en anden polititjenestemand tillige befandt sig, i forbindelse med træning med sin tjenestepistol håndterede den således, at der gik et skud af, som ramte ind i en murstensvæg.

Sagen er afgjort med vedtagelse af en bøde på 4.000 kr.

En polititjenestemand (P) afgav i forbindelse med rengøring af sin tjenestepistol utilsigt et skud i et lokale indrettet til rensning af våben på en politigård.

FORSKELLIGE STRAFFESAGER

Polititjenestemand tiltalt for vold

311-513-20

En polititjenestemand er tiltalt for vold begået mod en anholdt borger (B) ved at have taget fat om B's nakke og skubbet eller slået hans hoved hårdt ind mod en mur.

Sagen afventer berømmelse i retten.

Polititjenestemand tiltalt for vold

311-737-22

En polititjenestemand er tiltalt for vold ved i en detentionscelle på en politigård at have tildelt en anholdt et knæspark og et knytnæveslag i maveregionen.

Sagen afventer hovedforhandlingen i retten.

Polititjenestemand dømt for stillingsmisbrug og blufærdighedskrænkelser

313-892-21

En polititjenestemand (P) blev i byretten dømt for overtrædelse af straffelovens § 155, 1. pkt., og § 232, ved at have misbrugt sin stilling som politiassistent til at krænke privates eller det offentliges ret, idet han - i anledning af, at en borger (B) havde bedt om hjælp - mødte op på B's bopæl, hvor han krænkede B's blufærdighed. P førte B ud i en fordelingsgang, tog B's hænder og førte dem rundt om livet på sig, gav B et knus og sagde: "Men jeg kan jo også godt få følelser for dig" eller lignende og kaldte hende "skat" samt tilbød hende sex, ligesom han fortalte om sine egne parforholdsproblemer og udtalte: "Derfor mangler

jeg noget, når jeg sidder her og kan blive tiltrukket af dig" eller lignende. P udtalte endvidere, at B havde en "velformet røv", og at B var "trimmet" samt at: "Man kan jo ikke andet end at blive tiltrukket af dig, du er sød og velformuleret" eller lignende, ligesom han spurgte hende, om han var tiltrækkende for hende.

Retten udtalte, at straffen passende - og navnlig henset til lovovertrædelsens karakter og grovhed samt den skærpende omstændighed, at denne er udført af en politiassistent - burde bestemmes til betinget fængsel i 14 dage.

Dommen er anket til landsretten, hvor den afventer hovedforhandling.

Polititjenestemand sigtet for bestikkelse og stillingsmisbrug

313-913-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for at have modtaget bestikkelse af en borger (B) og for stillingsmisbrug i forbindelse med, at P påvirkede sagsbehandlingen af en sag, hvor B havde ansøgt om våbentilladelse. B er sigtet for at have ydet denne bestikkelse. P er desuden sigtet for stillingsmisbrug ved at have påvirket sagsbehandlingen af en anden borgers ansøgning om våbentilladelse.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Polititjenestemand sigtet for myndighedsmisbrug og blufærdighedskrænkelser

313-1103-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for myndighedsmisbrug ved at have kontaktet flere borgere på sociale medier under foregivelse af at skulle afhøre disse. P blev endvidere sigtet for blufærdighedskrænkelser ved under flere af "afhøringerne" at have befølt borgerne.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Polititjenestemand afgav skud imod bil

317-542-21

En polititjenestemand (P) deltog i en færdselskontrol, hvor han bragte en personbil til standsning, som blev målt til at køre 91 km/t, selv om hastigheden på stedet ikke måtte overstige 60 km/t. I personbilen befandt sig føreren (B) samt en passager. I forbindelse med P's kontakt med B flygtede B fra stedet i personbilen. De præcise omstændigheder i forbindelse med, at personbilen kørte fra stedet kunne ikke endeligt fastlægges, men det blev lagt til grund, at P endte liggende på vejbanen. I forbindelse med at personbilen kørte væk fra stedet, afgav P fire skud imod personbilen. To af skuddene ramte ind i bagenden på personbilen.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen i sagen og har blandt andet vurderet, at der ikke vil kunne føres det i en straffesag fornødne bevis for, at P i forbindelse med afgivelsen af de fire skud mod personbilen havde forsøgt til at ramme personer eller på hensynsløs måde at forvolde nærliggende fare for personers liv eller førerligning. Statsadvokaten har i den forbindelse blandt andet lagt vægt

på den kriminaltekniske undersøgelse af bilen, samt det forhold, at P forklarede, at han lå ned på jorden, da han afgav de fire skud, og at han frygtede, at personbilen ville vende om og køre ham ned eller bakke mod ham.

Statsadvokatens afgørelse blev påklaget til Rigsadvokaten, som stadfæstede statsadvokatens afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for blufærdighedskrænkelser ved at forevise en video

317-591-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for blufærdighedskrænkelser ved på en politistation at have forevist en videooptagelse af et samleje mellem sig selv og en ukendt kvinde til en anden polititjenestemand (P2), hvorved han krænkede P2's og den ukendte kvindes blufærdighed.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Skudafgivelse mod et køretøj, hvori der befandt sig to personer

317-595-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for at have forvoldt fare for to personers liv eller færghed, idet P med sin tjenestepistol afgav et skud ind igennem sideruden i højre fordør på en personbil, som umiddelbart forinden havde påbegyndt fremkørsel. I bilen befandt sig to personer på henholdsvis førersæde og forreste passagersæde.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Ulovlig videoovervågning af kontor på politigård

317-601-22

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand for, ved hjælp af et kamera på et kontor på en politigård, i hemmelighed at have aflyttet eller optaget udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler, eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i et lukket møde, som han ikke selv deltog i. P er endvidere sigtet for uberettiget ved hjælp af kammeret at have fotograferet personer på kontoret og umiddelbart uden for dette, som er et ikke frit tilgængeligt sted.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for at have forvoldt fare for to personers liv eller færghed, idet P med sin tjenestepistol afgav et skud ind igennem sideruden i højre fordør på en personbil, som umiddelbart forinden havde påbegyndt fremkørsel.

Adfærdsklagesager

MAGTANVENDELSE

Politets sprogbrug og magtanvendelse var ikke kritisabel

331-919-21

En advokat klagede på vegne af en borger (B) over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en episode optrådte racistisk, idet P sagde, at B og hans kammerater måtte blive på stedet og fryse eller ”tage tilbage til Afrika”. B klagede endvidere over, at P senere tog fat i B’s hånd og vred B’s skulder og håndled om og smed B ind i en patruljevogn.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P’s adfærd.

For så vidt angår klagen over racistisk sprogbrug lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og politipersonalet på den anden side.

For så vidt angår magtanvendelsen over for B var der også afgivet modstridende forklaringer, men P forklarede blandt andet, at han i begrænset omfang anvendte magt overfor B, idet P tog fat i B’s jakke med begge hænder og førte B hen til den bil, som B og hans kammerater var kommet kørende i. P forklarede, at han opfattede situationen således, at B ikke efterkom P’s anmodninger om at holde afstand til en patruljevogn, hvori der befandt sig en anholdt. Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P’s skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden fandt, at der på baggrund af sagens oplysninger ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Beklageligt at polititjenestemænd ikke kunne identificeres i forbindelse med anvendelse af magt til en demonstration

331-924-21

En borger (B) klagede over, at han af flere polititjenestemænd, heriblandt en polititjenestemand (P1), blev væltet i jorden, rejst op og derefter skubbet i jorden igen under en demonstration. B klagede endvidere over, at flere polititjenestemænd, heriblandt en polititjenestemand (P2), slog løs på ham med politistave, blandt andet mens han lå ned og ikke kunne forsvare sig selv.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videomateriale, kunne lægges til grund, at der den pågældende dag under en demonstration med mange demonstranter opstod en ophidset og urolig stemning, samt at politiet gav ordre til demonstranterne om at trække væk, men at flere demonstranter ikke efterkom dette.

Politiklagemyndigheden fandt, at det endvidere kunne lægges til grund, at B var nede at ligge på jorden, hvor B blev rejst op og ført videre.

På baggrund af P1's forklaring sammenholdt med videomaterialet fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd, herunder at han havde fat i B's arme samt skubbende og trak B væk fra stedet i forbindelse med episoden. Politiklagemyndigheden fandt således, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at der var en ophidset stemning i forbindelse med demonstrationen, samt at P1 forklarede, at B gentagne gange fik påbud om at forlade stedet, og at B i stedet forsøgte at forblive på stedet og gå imod politiet.

Det kunne derudover lægges til grund, at P2 på et tidspunkt gav ordre om, at stavene skulle trækkes og anvendes, og at P2 anvendte sin stav mod B. P2 tildelte B ét slag, som ramte B's ryg.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P2's adfærd i forbindelse med episoden, idet der ikke var grundlag for at tilsidesætte P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at der var en ophidset stemning i forbindelse med demonstrationen, og at demonstranterne ikke efterkom politiets anvisninger om at forlade stedet.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P2 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B optrådte voldeligt over for en polititjenestemand, idet B forsøgte at modvirke politiets manøvre og gjorde aktiv modstand. B stod med front mod politiet og havde knyttede næver, mens B svingede og slog ud med armene efter en polititjenestemand.

Det kunne på baggrund af videomaterialet endelig lægges til grund, at tre polititjenestemænd efterfølgende tildelte B slag med stav, mens B lå på ryggen.

Da det ikke havde været muligt at identificere de indklagede polititjenestemænd, fandt Politiklagemyndigheden, at det ikke var muligt at belyse episoden tilstrækkeligt til, at

Politiklagemyndigheden kunne vurdere denne del af B's klage, og Politiklagemyndigheden fandt derfor, at der ikke var grundlag for at fortsætte undersøgelsen i denne del af sagen.

Politiklagemyndigheden fandt, at det var beklageligt, at det ikke havde været muligt at identificere de indklagede polititjenestemænd, der tildelte B slag med stav, da B lå på jorden.

Politiets brug af stav var ikke kritisabel

331-976-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) tildelte B to slag med stav, selvom B var på vej væk fra stedet og intet havde gjort. Politiet var på stedet på baggrund af en anmeldelse, B selv havde indgivet, om et slagsmål med 20 deltagere.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videomateriale, kunne lægges til grund, at P tildelte B to slag med staven.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på P's forklaring om, at han og hans kollegaer før det, der fremgår af videooptagelserne, fandt sted, flere gange verbalt forgæves havde forsøgt at få de unge mennesker til at forlade stedet, og at P inden anvendelsen af politistaven konkret sagde til B, at B skulle gå væk, samt at han ville anvende politistaven, hvis B ikke efterkom dette.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at B forud for det første slag med politistaven vendte fronten mod

P, og at det første slag efter P's opfattelse ikke havde den ønskede effekt, hvorfor han tildelte B endnu et slag med politistaven. Endelig lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede situationen forud for anvendelsen af politistaven således, at de tilstedeværende unge mennesker ved patruljevognen var truende i deres adfærd.

Politiklagemyndigheden fandt, at der på den baggrund ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Kritisabelt at en polititjenestemand anvendte peberspray over for en borger, mens han sad inde i sin bil, og hans syvårige datter sad ved siden af på passagersædet 331-990-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P1) anvendte peberspray over for ham, mens han sad i sin bil med sin syvårige datter ved siden af på passagersædet. B klagede endvidere over, at P1 på ny anvendte peberspray over for B uden for bilen, samt at en polititjenestemand (P2) greb fat i B bagfra, smed ham ned på jorden og gav ham et knæ i ryggen, så B ikke kunne få luft.

For så vidt angår anvendelsen af peberspray inde i bilen fandt Politiklagemyndigheden, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, kunne lægges til grund, at P1 anvendte peberspray over for B, mens B sad inde i bilen, og at B's datter sad ved siden af på passagersædet.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at det i situationen var berettiget og nødvendigt at anvende peberspray som magtmiddel mod B.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at et vidne forklarede, at P1 råbte, at B skulle komme ud af bilen, hvortil B råbte, at det havde B ikke tænkt sig, og at der opstod en diskussion i den forbindelse, hvorefter P1 havde hele sin overkrop inde i bilen formentlig for at trække B ud, mens P1 råbte, at B skulle tage det roligt og komme ud. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P1 opfattede situationen således, at B ikke efterkom hans anvisning om at forholde sig roligt samt lægge sine hænder på rattet, ligesom han opfattede, at B tog fat i hans arm og forsøgte at trække ham ind i bilen, tog hånden op foran hans ansigt, rev hans mundbind af samt satte en hånd imod hans hoved og skubbede det bagover samtidig med, at B lagde pres på hans højre øje med sin tommelfinger.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uforsvarligt og dermed kritisabelt, at P1 anvendte peberspray over for B, mens B sad i bilen, og hans datter sad ved siden af på passagersædet, idet der herved opstod en risiko for, at B's datter kunne komme til skade under anvendelsen af pebersprayeren, fordi der var en risiko for, at hun kunne få peberspray i øjnene.

For så vidt angik anvendelsen af peberspray samt magtanvendelsen uden for bilen var der afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og politipersonalet på den anden side.

På baggrund af en samlet vurdering af sagens oplysninger fandt Politiklagemyndigheden, at det præcise hændelsesforløb i forbindelse med magtanvendelsen uden for bilen ikke kunne fastlægges.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 og P2 selv havde forklaret, at de anvendte over for B og baggrunden herfor, var kritisabel.

P1 havde forklaret, at han tog fat i B's hånd og satte den på rattet, og at han greb fat i B's jakke, samt at han eksponerede B for peberspray én gang uden for bilen.

P2 havde forklaret, at han eksponerede B for peberspray to gange og foretog en nedtagning af B ved at tage fat i B's arm, lægge B ned på jorden og frigøre hans arm.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 ifølge sin forklaring fandt, at magtanvendelsen var nødvendig og forsvarlig, idet han opfattede situationen således, at B var aggressiv, udadreagerende og højtråbende og ikke efterkom anvisningerne om at sætte sine hænder på rattet og stige ud af bilen, samt at B angiveligt uden for bilen slog ham i ansigtet.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P2 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B var tydeligt ophidset, aggressiv og udfarende og angiveligt tildelte P1 et slag i ansigtet, hvorefter B satte sig kraftigt til modværge mod anholdelsen og gjorde aktiv modstand blandt andet ved at låse sine arme, så håndjernene ikke kunne pålægges.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med episoden uden for bilen.

Sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men for så vidt angår P1 blev der afholdt en tjenstlig samtale.

Borger bidt af politihund ved demonstration

331-1000-21

En borger (B) klagede over, at han i forbindelse med en demonstration blev bidt af en politihund, som trak ham ned på jorden, hvorefter hunden slap sit bid. Han klagede endvidere over, at en uidentificeret polititjenestemand (P1) kom hen og gav B et spark på foden, mens B lå ned.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af hundeføreren (P2), og lagde i den forbindelse vægt på, at P2 var blevet beordret til at rydde gaden for demonstranter, samt at der var en kaotisk stemning på stedet. Endvidere lagde Politiklagemyndigheden vægt på P2's forklaring om, at B forud for magtanvendelsen ikke fulgte politiets anvisninger om at forlade stedet og havde front mod politiet, og at B efter P2's opfattelse var konfliktsøgende og aggressiv. Endelig lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P2 gentagne gange advarede om brug af politihund, inden hunden bed B.

Da det ikke var muligt at identificere den indklagede polititjenestemand P1, fandt Politiklagemyndigheden, at det ikke er muligt at belyse episoden tilstrækkeligt til, at denne del af klagen kunne vurderes.

Politiklagemyndigheden fandt det beklageligt, at det ikke var muligt at identificere den indklagede polititjenestemand P1.

Beklageligt at en borger pådrog sig en skade ved sit øje

331-1017-21

En mor klagede på vegne af sin søn (S) over, at en polititjenestemand (P1) havde slået til S's telefon, således at den røg ud af hånden på S og gik i stykker, samt at P1 havde skubbet

til S og taget S's arme om på ryggen, hvorefter P1 smadrede S ind i en væg og lagde ham på jorden.

S havde i forbindelse med episoden pådraget sig en skade ved øjet.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videooptagelser, kunne lægges til grund, at S havde været i dialog med P1 i ca. to minutter forud for anholdelsen af S, ligesom det fremgik af en videooptagelse, at P1 greb ud efter S og førte S bagud mod en væg, som S blev holdt op imod, hvorefter S blev lagt ned på jorden.

Der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af S på den ene side og P1 og en anden polititjenestemand (P2) på den anden side, og på den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 og P2 selv havde forklaret, at de anvendte over for S, og som fremgik af en videooptagelse, var kritisabel.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at det fremgik af videoovervågning, at P1 og S havde været i dialog i ca. to minutter forud for anholdelsen, og at P1 flere gange sås at tilkendegive, at S skulle forlade stedet.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 opfattede situationen således, at S gentagne gange blev anmodet om at forlade stedet, men at S ikke efterkom dette, hvorfor P1 ønskede at anholde S ved at føre S over til væggen, hvor P1 ville ilægge S håndjern. Politiklagemyndigheden lagde

**En borger (B)
klagede over, at han
i forbindelse med en
demonstration blev
bidt af en politi-
hund, som trak ham
ned på jorden, hvor-
efter hunden slap
sit bid.**

herudover vægt på, at P1 opfattede situationen således, at S modsatte sig anholdelsen og forsøgte at stikke af, hvorfor P1 førte S til jorden for at ilægge S håndjern, og at S i den forbindelse slog sit hoved mod en skarp kant.

Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at P2 opfattede situationen således, at S i forbindelse med anholdelsen ikke ønskede at få sine arme om på ryggen, hvorefter S kom ned at ligge.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's eller P2's adfærd over for S i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var beklageligt, at S pådrog sig en skade ved sit øje i forbindelse med anholdelsen.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemand's magtanvendelse

331-1031-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P1) havde anvendt unødigt magt mod B, idet P1 havde sparket B og taget hårdt fat i nakken på ham. B klagede endvidere over, at P havde talt nedladende til B og givet ham tilsvinger.

Af en videooptagelse af episoden fremgik det, at P1 stod sammen med B og på et tidspunkt førte sin højre fod mod B's venstre ben, hvorefter P1 tog fat ved B's nakke.

Der var under sagen afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og politipersonalet på den anden side, og de præcise omstændigheder ved episoden kunne derfor ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som fremgik af videoen og som P selv forklarede, at han anvendte over for B, var kritisabel.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P1 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B på et tidspunkt førte sin hånd ind i lommen og fremtog noget blankt, som P1 var bange for kunne være et våben. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P1 opfattede situationen således, at B ville en konfrontation, og at P1 blev forskrækket over B's hurtige bevægelse, som han reagerede på.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemand's sprogbrug og magtanvendelse

331-1042-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) råbte: "Fuck, hvor er I dumme", da han kom hen til B og hans ven, og at P i forbindelse med en anholdelse af B rørte ubehageligt ved ham og kastede ham ned på jorden og pressede sit knæ ned i maven på ham. B havde i forbindelse med klagen fremsendt en kort videooptagelse af episoden.

Der blev afgivet modstridende forklaringer om episoden af B samt to vidner på den ene side og politipersonalet på den anden side. Videooptagelsen fra episoden fandtes ikke at understøtte den ene forklaring frem for den anden. Der var endvidere ikke yderligere oplysninger eller omstændigheder, som støttede den ene forklaring frem for den

anden. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P selv havde forklaret, at han anvendte over for B, og som fremgik af videooptagelsen, var kritisabel. P havde forklaret, at han med den fornødne magt førte B ned på jorden, hvor han kortvarigt fastholdt ham, idet B fortsat var udadreagerende.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P opfattede situationen således, at B ikke efterkom hans anvisninger om at holde hænderne fremme og forholde sig i ro, men i stedet stak sin arm frem mod P og udtalte, at politiet ikke skulle røre ham. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at det fremgår af videooptagelsen, at B alene lå på jorden i ca. 30 sekunder og herefter blev hjulpet op og sluppet fri igen.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Anvendelse af gaffatape i forbindelse med anholdelse

331-1044-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at B fik gaffatape på benene, mens der sad fem polititjenestemænd oven på ham, samt at en polititjenestemand (P) under transporten til en politistation udtalte: "Du må bare ikke dø, men jeg håber, at du brækker alle knogler i din krop".

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af forklaringerne i sagen kunne lægges til grund, at B blev lagt ned på jorden, at B blev fastholdt på jorden af flere polititjenestemænd, at B fik gaffatape rundt om sine ben, samt at B blev løftet hen til patruljevognen, hvor hans overkrop og hoved blev lagt ned i bunden af patruljevognen mellem for- og bagsædet, mens hans ben var bøjet og oppe på sædet.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte polititjenestemændenes skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at polititjenestemændene ifølge deres forklaringer opfattede situationen således, at B ikke efterkom politiets anvisninger om, at B skulle forholde sig roligt, samt at B under anholdelsen gjorde meget stor modstand. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at polititjenestemændene bandt B's ben sammen med gaffatape, idet B blev ved med at sparke ud efter politipersonalet og på et tidspunkt ramte en polititjenestemand, samt at B skulle transporteres langt, hvorfor det blev brugt til at sikre, at B ikke kunne sparke føreren under kørslen.

Politiklagemyndigheden vurderede imidlertid, at det som udgangspunkt ikke er hensigtsmæssigt at anvende gaffatape, som er et ikke-autoriseret magtmiddel, i forbindelse med politiets fiksering af ben og ankler.

Politiklagemyndigheden sendte på den baggrund en kopi af afgørelsen til Rigspolitiet til orientering og eventuel videre foranstaltning i forhold til at adressere politiets brug af ikke-autoriserede magtmidler i forbindelse med fiksering af ben og ankler.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det i den konkrete situation ikke var kritisabelt, at P i forbindelse med

indtransporten muligvis over for B bekræftede, at det var en mulighed, at B brækkede noget. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på P's forklaring om, at hans svar kom på baggrund af, at B på et tidspunkt råbte noget om, at B risikerede at brække noget, fordi de sad, som de gjorde, og at P bekræftede, at det var en mulighed, idet B blev ved med at være urolig og gøre modstand.

Kritisabelt at en polititjenestemand skubbede en borger så hårdt, at hun faldt bagover og slog sit bagehoved ned i jorden
331-1049-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P1) gik direkte over til B, løftede hende op og kastede hende baglæns, så hun smadrede sit bagehoved og sin ryg direkte i jorden. B klagede endvidere over, at en anden polititjenestemand (P2) observerede hele hændelsen, men forholdt sig passivt hertil. Politiet var på stedet på baggrund af en anmeldelse om, at en del unge mennesker var forsamlet og spillede høj musik på et grønt område. I den forbindelse foretog de anholdelse af en af de unge.

For så vidt angik magtanvendelsen fandt Politiklagemyndigheden, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videomateriale, forklaringer og lægelige oplysninger, kunne lægges til grund, at P1 skubbede B så hårdt, at B faldt bagover og blandt andet fik en bule i bagehovedet og blev indlagt til observation for en hjernerystelse.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at det i situationen var nødvendigt og forsvarligt at anvende magt mod B. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P1 opfattede situationen således, at B ikke efterkom politiets anvisning om at holde afstand.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at P1's magtanvendelse var kritisabel, idet P1 kunne have håndteret situationen på en mindre hårdhændet måde ved eksempelvis at føre B fysisk væk fra området. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at B ikke stod umiddelbart ved siden af den igangværende politiforretning, da P1 skubbede til B.

For så vidt angik klagen over P2's passive adfærd fandt Politiklagemyndigheden, at det på baggrund af videomaterialet sammenholdt med forklaringerne i sagen kunne lægges til grund, at P2 observerede P1's magtanvendelse over for B, samt at P2 ikke foretog sig noget i den anledning.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af, at P2 ikke foretog sig noget i anledning af P1's magtanvendelse mod B. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P2 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B kort tid efter faldet havde rejst sig op og forladt stedet med en veninde, samt at P2 selv var i gang med en anden politiforretning.

Sagen er for så vidt angår P1 disciplinært afgjort med en advarsel.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemandes magtanvendelse
331-1050-21

En borger (B) klagede over, at politiets magtanvendelse var unødvendig, herunder at en polititjenestemand (P1) skubbede B væk og optrådte truende, da B henvendte sig til ham for at få en forklaring på, hvad der skete. B klagede endvidere over, at P1 tildelte ham flere slag på benet og ryggen med politistaven. Politiet havde modtaget en anmeldelse om slagsmål på en poolbar, og en patrulje bestående af to polititjenestemænd (P1 og P2) var kørt til stedet.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger kunne lægges til grund, at P1 tildelte B et slag med staven, som ramte B på benet, og at P1 forinden havde sagt, at B skulle gå fra stedet. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det på baggrund af forklaringerne sammenholdt med et foto af B's ryg kunne lægges til grund, at P1 tildelte B et slag på ryggen. Politiklagemyndigheden fandt endelig, at det på baggrund af forklaringerne kunne lægges til grund, at P1 anholdte B på et tidspunkt, hvor B havde vendt sig rundt med front væk fra politiet, og at P1 lagde B ned på jorden.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at det i situationen var nødvendigt og forsvarligt at anvende magt mod B, herunder at tildele B slag med stav.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at det fremgik af en videooptagelse samt forklaringerne i sagen, at der var en ophidset stemning på stedet, hvor politiet var i gang med at håndtere flere anholdte personer, at P1 flere gange bad B om at forlade området, hvilket B ikke efterkom, at B på ny gik frem mod P1, efter at P1 havde tildelt B det første slag med politistaven, samt at B havde erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 4, ved at lægge hindringer i vejen for politiets arbejde.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemandes magtanvendelse

331-1054-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P1) tog fat i hende og førte hende hen til et poolbord, hvorefter P1 kastede hende ned på poolbordet uden grund, samt at B fik en ydmygende og krænkende behandling af politiet. Politiet havde modtaget en anmeldelse om slagsmål på en poolbar, og en patrulje bestående af to polititjenestemænd (P1 og P2) var kørt til stedet.

Politiklagemyndigheden fandt, at det kunne lægges til grund, at B blev anholdt og sigtet for vold mod P1 ved at have sparket P1 på kravebenet. Det kunne endvidere lægges til grund, at statsadvokaten opgav sigtelsen mod B.

Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af sagens samlede oplysninger, at der ikke var grundlag for at fastslå, at B sparkede P1 i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt samtidig, at det ikke kunne afvises, at P1 troede, at det var B, som havde sparket ud efter ham, da situationen på stedet var kaotisk.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 i den konkrete situation fejlagtigt troede, at det var B, som havde sparket ham, og at P1 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B var på vej væk, og at han valgte at lægge B hen over poolbordet, så han kunne forblive oprejst og forsvare sig selv, da der var en meget dårlig stemning på stedet, og P1 og P2 var i undertal og pressede.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at der ikke var grundlag for at fastslå, at P1 eller andre polititjenestemænd havde til hensigt at behandle B ydmygende eller krænkende i forbindelse med, at hun blev ilagt håndjern, ført ud fra stedet og flyttet mellem to patruljevogne samt ved ikke at modtage en uddybende forklaring fra B på stedet. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P1 havde forklaret, at B, efter at være blevet iført håndjern, blev ført ud til patruljevognen under hensyn til skånsomhedsprincippet i forhold til offentlig skue, og at flytningen af B formentlig skete i forbindelse med indtransporten af B, samt at politiet havde andet at se til efter anholdelsen af B, hvorfor afhøringen af hende måtte vente til senere.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemænds magtanvendelse

331-1061-21

En borger (B) klagede over, at politiet hoppede på ham og smed ham på gulvet, samt at politiet gentagne gange slog ham med stav. Politiet havde modtaget en anmeldelse om slagsmål på en poolbar, og en patrulje bestående af to polititjenestemænd (P1 og P2) var kørt til stedet.

Politiklagemyndigheden fandt, at det kunne lægges til grund, at P1 anvendte magt over for B, idet P1 tildelte B to slag med staven og lagde B ned. Det kunne endvidere lægges til grund, at P2 også anvendte magt over for B, idet P2 assisterede med anholdelsen af B, herunder satte et knæ i ryggen på B.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B havde været særdeles aggressiv under den forudgående tumult, at P1 ifølge sin forklaring advarede B om, at B ville blive slået med staven, hvis B ikke lagde sig ned, at B ikke efterkom anvisningen om at lægge sig ned, og at B ved en udeblivesdom var blevet dømt for at have indladt sig i slagsmål med en ukendt person på poolbaren.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P2 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at P1 tog fat i B flere gange og bad B om at lægge sig ned, hvilket B ikke efterkom, hvorefter P1 tildelte B et slag med staven.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1 og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

Kritisabelt at en polititjenestemand tildelte en borger otte slag hurtigt efter hinanden og uden ophold

331-1085-21

En borger (B) klagede over, at han blev udsat for en voldsom anholdelse, hvor han blev langt ned på jorden og fik tildelt adskillige slag med politistaven.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder særlig en videoovervågning, kunne lægges til grund, at en polititjenestemand (P1) greb fat i B og foretog nedtagning af ham, hvorved han kom ned at ligge på jorden. En anden polititjenestemand (P2) trak herefter sin

stav og slog mod B i alt otte gange uden ophold. P1 tildelte B i alt fire slag, hvoraf de første to slag blev tildelt ca. samtidig med, at P2 tildelte slag nummer syv og otte. P1 gjorde et kort ophold og tildelte herefter B yderligere to slag.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at det i situationen var nødvendigt og forsvarligt at nedtage B og herefter at anvende staven som magtmiddel.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P2 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B efter en længere dialog ikke ønskede at efterkomme politiets anvisninger om at forlade stedet, at B gjorde kraftig modstand og modsatte sig anholdelsen, og at P1 og P2 mange gange råbte til B, at B skulle slappe af og ligge stille.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P1 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B i forbindelse med anholdelsen spændte op i sin arm og rykkede den til sig, at B ikke efterkom politiets anvisning om, at han skulle lægge sig ned og slappe af, men at han tumlede rundt og vendte og drejede sig og forsøgte at komme fri, hvorved patruljen havde svært ved at holde ham.

Endelig lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at B var dømt for overtrædelse af straffeloven ved at have lagt hindringer i vejen for politiets udførelse af tjenesten, idet han modsatte sig anholdelsen.

For så vidt angår P1 fandt Politiklagemyndigheden herefter, at P1 ikke havde anvendt staven i videre omfang end nødvendigt og forsvarligt. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at P1 havde forklaret, at han så, at P2 tildelte B slag, men at disse ikke havde nogen effekt, hvorfor han trak sin stav og tildelte B i alt fire slag, hvor han efter hvert slag prøvede at se, om slagene havde den ønskede effekt.

For så vidt angår P2 fandt Politiklagemyndigheden det derimod kritisabelt, at P2 med sin stav slog B i alt otte gange. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at slagene blev foretaget hurtigt efter hinanden og uden ophold, hvorved der ikke mellem slagene blev givet B tilstrækkelig tid til at efterkomme påbuddet om at forholde sig i ro og medvirke til anholdelsen.

Sagen er for så vidt angår P2 disciplinært afgjort med en advarsel.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemandes magtanvendelse

331-1119-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P1) slog hende to gange med stav. Politiet havde modtaget en anmeldelse om slagsmål på en poolbar, og en patrulje bestående af to polititjenestemænd (P1 og P2) var kørt til stedet.

Det kunne lægges til grund, at B blev anholdt og sigtet for at lægge hindringer i vejen for politiets arbejde. Det kunne endvidere lægges til grund, at B vedtog et bødeforlæg for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 4, ved at have lagt hindringer i vejen for politiets arbejde i forbindelse med anholdelse af en person, idet B greb fat i P1 og forsøgte at hindre anholdelsen.

Politiklagemyndigheden overvejede, om den magtanvendelse, som P1 selv havde forklaret, at han anvendte over for B, var kritisabel. P1 forklarede, at han tildelte B ét slag med staven, men han kunne ikke sige med sikkerhed, om han slog B to gange.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at

magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B aktivt forsøgte at hindre politiets arbejde, og at B skubbede ham, ligesom B ikke efterkom politiets anmodning om ikke at forstyrre en igangværende politiforretning. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at B havde vedtaget et bødeforlæg for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 4, ved at have lagt hindringer i vejen for politiets arbejde i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt, at det forhold, at P1 ikke mundtligt over for B måtte have tilkendegivet, at han agtede at anvende staven, i den konkrete situation ikke kunne føre til en anden vurdering.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemandes anvendelse af skub

331-1132-21

En borger (B) klagede over politiets magtanvendelse i forbindelse med en episode, hvor politiet foretog en rutinemæssig standsning af et køretøj på baggrund af en anmeldelse om gaderæs. B klagede nærmere over, at politiet optrådte uprofessionelt og truende, samt at en polititjenestemand (P) tog hårdt fat i ham, løftede ham op og derefter "kylede" ham hårdt ned i jorden.

Af videooptagelser i sagen fremgik det blandt andet, at P tog fat i B's højre arm og førte ham bagud, mens P udtalte: "Gå

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P1) slog hende to gange med stav.

væk, siger jeg til dig”, hvorefter P gav B et skub, hvorved B landede på jorden.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B optrådte konfliktsøgende, og nægtede at efterkomme politiets gentagne anvisninger om at holde afstand. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at B, efter at P havde forsøgt at føre ham væk, efterfølgende igen vendte sig mod politiet og fortsatte sin adfærd. Den omstændighed, at B landede på jorden, efter at han blev ført bagud og tildelt et skub af P, kunne ikke føre til en ændret vurdering.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemandens anvendelse af peberspray og skub

331-1155-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) skubbede til ham og anvendte peberspray mod ham uden forudgående varsel.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at politiet ankom til stedet for episoden efter en anmeldelse om uro på gaden i forbindelse med en fest. Politiklagemyndigheden lagde endvidere til grund, at P opfattede situationen således, at B ikke efterkom politiets anvisninger om at holde afstand til en igangværende politiforretning, og at B slog ud efter hans hænder.

Politiklagemyndigheden overvejede, om den magtanvendelse, som P selv forklarede, at han anvendte over for B, var kritisabel.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig, herunder at P ikke forud for anvendelsen af peberspray over for B verbalt tilkendegav, at han ville bruge peberspray. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at B ikke efterkom anvisningerne om at holde afstand, samt at B slog ud efter hans hænder.

Uhensigtsmæssigt at polititjenestemand tildelte en borger et slag, som var så hårdt, at borgeren fik trykket et ribben

331-1157-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) var aggressive og konfliktoptrappende i deres håndtering af B i forbindelse med, at B havde ringet til vagtcentralen og oplyst, at han ville begå selvmord. B klagede over, at P1 og P2 rev B op fra jorden og kastede ham mod patruljevognen, trykkede ham på ryggen og pressede hans hoved ned i gulvet. B klagede endvidere over, at P1 pressede hans hoved ned i sædet af patruljevognen og tildelte B et slag i et ribben med knyttet hånd.

For så vidt angår den del af klagen, der vedrører episoden i patruljevognen, fandt Politiklagemyndigheden, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder forklaringer fra tre udenforstående vidner samt lægelige oplysninger, kunne lægges til grund, at P1 i patruljevognen tildelte B et slag, som var så hårdt, at B fik trykket et ribben.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af, at P1 i den konkrete situation skønnede det nødvendigt at anvende magt mod B. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P1 opfattede situationen således, at B begyndte at slå sit hoved ind mod bilruden, og at B tog fat i hans hånd og ikke ville give slip.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at det slag, som P1 tildelte B, var så hårdt, at B fik trykket et ribben.

Politiklagemyndigheden fandt således, at P1 - uanset at han opfattede B som udadreagerende - kunne have håndteret situationen på en mindre hårdhændet måde, og i den forbindelse lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at B havde hænderne i håndjern på ryggen, mens han blev tildelt slaget.

For så vidt angik den øvrige del af klagen var der afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og politipersonalet på den anden side.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 og P2 selv havde forklaret, at de anvendte over for B, var kritisabel.

P1 og P2 havde forklaret, at de løftede B op og stillede B op ad patruljevognen, ligesom de under anholdelsen tog fat i B og hans hænder for at ilægge ham håndjern, mens han lå på jorden. P2 havde endvidere forklaret, at han lagde B ned på jorden ved at tage fat i B's tøj og trak ham ned, ligesom P2 lavede et tryk på B's håndled.

P1 og P2 havde forklaret, at de løftede B op og stillede B op ad patruljevognen, ligesom de under anholdelsen tog fat i B og hans hænder for at ilægge ham håndjern, mens han lå på jorden.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P1 og P2 opfattede situationen således, at B selv udtalte, at B ikke kunne komme op at stå og ikke kunne holde balancen, at B gjorde fysisk udfald under anholdelsen, at P1 og P2 tog fat i B for at forhindre yderligere udfald, og at B blev ilagt håndjern efter normale standarder på en person, som ligger ned. Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at P2 opfattede situationen således, at B knyttede sin hånd mod en politielev og råbte: "Jeg nakker dig," og at B efter nedtagningen forsøgte at vriste dig fri.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med den øvrige del af klagen.

Sagen er afsluttet uden disciplinær forfølgning, men der blev for så vidt angår P1 afholdt en tjenstlig samtale.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemænds magtanvendelse og anvendelse af tjenstepistoler 331-1183-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at politiet (P1-P4) i forbindelse med en anholdelse af B pegede på B med en pistol, og at politipersonalet var ligeglade med, at B i længere tid sad dårligt i patruljebilen med stramme håndjern.

Der blev afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og politipersonalet på den anden side. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med

den fornødne sikkerhed. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1-P4 selv havde forklaret, at de anvendte over for B og B's kammerat, var kritisabel.

P1-P4 havde forklaret, at politiet på baggrund af konkrete oplysninger i sagen havde trukket deres tjenstepistoler ved henvendelsen til B og B's kammerat. De forklarede desuden, at B blev taget ud af bilen og lagt ned på jorden, hvorefter B blev iført håndjern og først blev rejst op, da politipersonalet havde sikret sig, at B ikke var i besiddelse af genstande, der kunne skade politipersonalet.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1-P4's skøn om, at magtanvendelsen, herunder at politiet i den konkrete situation rettede henvendelse til B og B's kammerater med trukne tjenstepistoler, i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1-P4's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af politiets brug af stav 331-1223-21

En advokat klagede på vegne af en borger (B) over politiets magtanvendelse, herunder at B var blevet tildelt slag med stav. B havde deltaget i en fodboldfejring, hvorunder B havde skubbet en polititjenestemand (P1). Et vidne (V) forklarede, at B blev rykket ned på jorden og tildelt slag med stav flere

gange over alt på kroppen, herunder også mod hovedet. B blev senere dømt i byretten for skubbet mod P1 og for at have modsat sig anholdelse.

Politiklagemyndighedens undersøgelse viste, at B var blevet tildelt slag med stav af tre polititjenestemænd (P2, P3 og P4). P2 oplyste at have tildelt B ikke mindre end to slag med stav mod højre side af ryggen, P3 oplyste at have tildelt B to til fire slag med stav på arme og øvre ryg, mens P4 oplyste at have tildelt B et til to slag med stav, som ramte B's ben.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte polititjenestemændenes skøn om, at anvendelsen af stav i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at det på baggrund af byrettens dom kunne lægges til grund, at B havde modsat sig anholdelse. Politiklagemyndigheden lagde endvidere blandt andet vægt på, at P2 og P3 opfattede situationen således, at anden og mindre magtanvendelse i forsøget på at iføre B håndjern ikke havde den ønskede effekt.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte polititjenestemændenes skøn om, at magtanvendelsen i situationen i øvrigt, herunder at B blev ført ned på jorden, var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at det på baggrund af byrettens dom kunne lægges til grund, at B havde tildelt P1 et skub i forbindelse med episoden, og at P2 og P3 på den baggrund tog fat i B for at gennemføre en anholdelse.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemænds anvendelse af magt og peberspray 331-1293-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) overfaldt B bagfra med peberspray uden at tilkendegive, at de var fra politiet, kastede B op ad en væg, ilagde B håndjern og nedværdigende råbte: "Følg nu med dit fede svin".

Der blev afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og politipersonalet på den anden side. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 og P2 selv havde forklaret, at de anvendte over for B, var kritisabel.

P1 havde forklaret, at han eksponerede B for peberspray, og at han anvendte magt i forbindelse med, at han hensatte B på patruljevognens bagsæde.

P2 havde forklaret, at der blev anvendt magt, herunder atemityk, i forbindelse med hensættelsen af B i patruljevognen.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 opfattede situationen således, at B skubbede kraftigt til en anden person, og at han på grund af B's placering i en forsamling af mennesker ikke kunne nå ind til B ved talens brug.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P2 opfattede situationen således, at B gjorde modstand i forbindelse med hensættelsen i patruljevognen, hvilket blev understøttet af B's egen oplysning om, at B kæmpede imod.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af politiets anvendelse af stav 331-1307-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) tildelte B et stavslag på siden af B's hoved.

Af videooptagelser i sagen fremgik det, at B deltog i tumult og slåskampe mellem fodboldfans, og at B blev tildelt et stavslag af P. Ud fra videooptagelserne i sagen var det ikke muligt præcist at fastslå, hvor stavslaget ramte B, men det kunne dog fastslås, at slaget ramte i området mellem B's højre overarm og højre side af hovedet.

Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der isoleret set ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at det i den konkrete situation var nødvendigt og forsvarligt, at P tildelte B et stavslag.

Politiklagemyndigheden fandt, at det ikke på baggrund af videooptagelserne og forklaringerne i sagen kunne fastslås med den fornødne sikkerhed, om P ramte B på siden af B's hoved. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det ikke kunne lægges til grund, at P tilsigtede at ramme B på siden af hovedet og lagde i den forbindelse navnlig vægt på, at B var i bevægelse, da P tildelte B stavslaget.

Politiklagemyndigheden fandt herefter, at det forhold, at P utilsigtet måtte have ramt B på højre side af hovedet, ikke kunne medføre, at magtanvendelsen var kritisabel.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemænds adfærd 331-1386-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at flere polititjenestemænd (P1, P2 og P3) opførte sig unødigt hårdt og autoritært over for B ved, at de ilagde B håndjern, smækkede ham ned i jorden, og placerede hans arme i en fastlåst, ubehagelig stilling på ryggen. B klagede endvidere over, at en polititjenestemand satte sit knæ i ryggen på B, spændte hans skuldre, satte sit knæ ind i B's knæhaser og tildelte B slag flere steder på kroppen, da B begyndte at græde. B oplyste endvidere, at P1, P2 og P3 alene anvendte magt over for ham på grund af hans etnicitet.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videomateriale, kunne lægges til grund, at P1 og P2 fastholdt B på jorden ved at have fat i hver sin arm på ham, at P1 og P2 rejste B op fra jorden og ilagde ham håndjern, samt at de førte B væk fra stedet med et tag i hans arme.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P1 og P2's skøn om at anvendelse af magt i situationen var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at det ud fra videomaterialet kunne lægges til grund, at B allerede lå på

jorden ved politiets ankomst til stedet, og at P1 og P2 satte sig på hug ved og omkring B, hvorefter B lå stille, samt at de indgik i en dialog med B, inden han blev rejst op, ilagt håndjern og ført væk med et tag i hans arme.

Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at der ikke var grundlag for at antage, at P1 og P2 anvendte magt over for B på grund af hans etnicitet.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P1 og P2 afviste, at B's etnicitet havde nogen betydning i forhold til politiforretningen, hvilket blev understøttet af rapportmaterialet i sagen, hvoraf det fremgik, at politiet kom til stedet på baggrund af en anmeldelse fra personalet på stedet, og at personale fra Security tilbageholdt B forud for politiets ankomst.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1, P2 eller P3's adfærd i forbindelse med episoden.

Beklageligt at en borger pådrog sig brud på armen 331-1406-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P1) skubbede så hårdt til B, at B faldt og brækkede sin arm.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en videoptagelse, kunne lægges til grund, at P1 tildelte B et skub. Det fremgik endvidere af de lægelige oplysninger i sagen, at B pådrog sig et brud på armen i forbindelse med episoden.

Der var afgivet modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og P1 og en anden polititjenestemand (P2) på den anden side, og på den baggrund fandt

En borger (B) klagede blandt andet over, at flere polititjenestemænd (P1, P2 og P3) opførte sig unødigt hårdt og autoritært over for B ved, at de ilagde B håndjern, smækkede ham ned i jorden, og placerede hans arme i en fastlåst, ubehagelig stilling på ryggen.

Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 selv havde forklaret, at P1 anvendte over for B, og som fremgik af videooptagelsen, var kritisabel.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at det fremgik af videooptagelsen, at B to gange gik hen mod en igangværende politiforretning mellem en udenforstående person og P2, og at P1 i den forbindelse skubbede B væk, idet P1 dannede perimeter til politiforretningen.

Det forhold, at der var uoverensstemmende opfattelser af, hvorvidt B fremstod aggressiv i forbindelse med episoden, kunne ikke medføre en anden vurdering. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det fremgik af videooptagelsen, at B to gange gik hen mod den igangværende politiforretning. Det var ikke på videooptagelsen muligt at høre eventuel udveksling af ord mellem B og politipersonalet.

Det kunne endvidere ikke medføre en anden vurdering, at der forelå uoverensstemmende opfattelser af, hvorvidt der var tale om et hårdt skub. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at der på baggrund af videooptagelsen ikke var grundlag for at konkludere, at der var tale om et unødvendigt hårdt skub.

Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke er grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Politiklagemyndigheden fandt det dog beklageligt, at B pådrog sig brud på armen i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af magtanvendelse 331-1410-22

En borger (B) klagede over, at der under en politiforretning i B's hjem opstod tumult mellem B og to polititjenestemænd (P1 og P2), og at en polititjenestemand i den forbindelse anvendte magt.

Der blev afgivet uoverensstemmende forklaringer af B og et vidne på den ene side og P1 og P2 på den anden side. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med sikkerhed. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser eller andet, som entydigt støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om den magtanvendelse, som P1 og P2 selv havde forklaret, at de anvendte over for B, var kritisabel. P1 havde forklaret, at han tog en dåse ud af hånden på B, og at han i den forbindelse endvidere tog fat i B's arm. Herefter førte/skubbede P1 og P2 B tilbage til hjemmets stue og hen på sengen, hvor der opstod tumult. P1 forklarede, at han i den forbindelse kunne have ramt B med sin arm. I forbindelse med at B blev iført håndjern, blev han vendt om, så han lå på sin mave, og hans hænder blev i den forbindelse fastholdt på ryggen. B's ene arm blev i den forbindelse kortvarigt fastholdt med et knæ, hvorefter han blev iført håndjern. P2 havde forklaret, at han assisterede med at få kontrol med og iføre B håndjern, men at han dog ikke erindrede, hvor han fysisk havde fat i B. P2 forklarede om P1's magtanvendelse, at P1 tog fat i B's håndled, hvorefter P1 trak B i retning mod stuen. P1 og B endte på B's seng, hvor P1 sad overskrævs på eller ved siden af B.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1 og P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 og P2 ifølge deres forklaringer opfattede situationen således, at B undlod at efterkomme politiets anvisninger, og at der i den forbindelse opstod tumult, hvorefter B fægtede med armene samt fremstod ophidset og aggressiv i en sådan grad, at P1 og P2 måtte iføre ham håndjern.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af magtanvendelse over for en psykisk sårbar 331-1440-22

En mor (M) klagede på vegne af sin søn (S) over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) trak våben under en politiforretning hos S, og at P1 og P2 trak S ud på opgangen og ned på gulvet, hvor han på voldsom vis blev iført håndjern.

Der blev afgivet uoverensstemmende forklaringer af M på vegne af S på den ene side og P1 og P2 på den anden side, herunder om, hvorvidt P1 og P2 rettede deres tjenestevåben mod S. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med sikkerhed. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

Politiklagemyndigheden overvejede herefter, om det i situationen var nødvendigt og forsvarligt, at politiet ved henvendelsen på S' bopæl havde trukket deres tjeneste-

En borger (B) klagede over, at B blev bidt af en tjenestehund, selvom B stod stille og var stoppet med at løbe.

pistoler, som de ifølge deres egen forklaring holdt ned langs siden, idet de undervejs til S' bopæl havde modtaget oplysninger om, at S ved tidligere lejligheder havde gemt knive i nærheden/haft knive på sig.

Politiklagemyndigheden vurderede, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1 og P2's skøn om, at det under de nævnte omstændigheder var nødvendigt og forsvarligt, at P1 og P2 havde trukket deres tjenestevåben for derved at afværge et eventuelt overhængende angreb, en overhængende fare i øvrigt for personers liv eller fare for alvorlige helbredsskader, jf. politilovens § 16, jf. § 17.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

Ikke grundlag for kritik af brug af tjenestehund 331-1448-22

En borger (B) klagede over, at B blev bidt af en tjenestehund, selvom B stod stille og var stoppet med at løbe.

Politiklagemyndigheden fandt, at det kunne lægges til grund, at B var undløbet fra sit bosted med selvmordstanker, og at B i den forbindelse havde medbragt et reb. Det kunne endvidere lægges til grund, at B i forbindelse med politiets eftersøgning af B blev bidt i højre underarm af en tjenestehund, ligesom det ud fra forklaringerne i sagen kunne lægges til grund, at en polititjenestemand (P), forinden B blev bidt af tjenestehunden, havde råbt til B, at B skulle stoppe sit løb.

Politiklagemyndigheden fandt ud fra en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen og brugen

af tjenestehunden i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at politiet var blevet tilkaldt til en eftersøgning af B, og at politiet på baggrund af oplysningerne fra anmeldelsen skønnede, at B var selvmordstruet. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at B satte i løb, da denne blev opdaget af P, og at P råbte, at B skulle stoppe sit løb, hvilket B ikke efterkom, hvorefter B blev bidt af tjenestehunden.

B havde endvidere anført i sin klage, at tjenestehunden fortsatte med at ruske i B's arm, og at der gik en rum tid fra hunden bed sig fast, til P kaldte hunden til sig.

Vedrørende denne del af klagen fandt Politiklagemyndigheden, at idet der i sagen var afgivet forskellige oplysninger om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og P på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund var der ikke grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Ikke grundlag for kritik af magtanvendelse 331-1453-22

Et vidne (V1) klagede over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) havde behandlet en borger (B) meget hårdhændet, idet de vred hans hænder af led og efterlod ham med store dybe sår efter håndjernene på trods af, at polititjenestemændene havde fået at vide, at B var syg/psykisk sårbar.

Et andet vidne (V2) forklarede, at polititjenestemændene var noget hårdhændede, men at B også var genstridig og

ikke ville med, hvorfor polititjenestemændene var nødt til at være hårdhændede. V2 forklarede endvidere, at polititjenestemændene ilagde B håndjern og slæbte ham afsted.

Polititjenestemændene afviste at have optrådt som beskrevet af V1 og V2 og forklarede, at B havde gjort en del modstand og kæmpede imod, da han ikke ville med. B var utilregnelig, hvorfor det var nødvendigt at ilægge ham håndjern på grund af sikkerhed.

Politiklagemyndigheden overvejede, om den magtanvendelse, som polititjenestemændene selv havde forklaret, at de anvendte over for B, var kritisabel. P1 havde forklaret, at B fik håndjern på og blev løftet/ført ned i politibilen. P2 havde forklaret, at B blev lagt ned på siden, og at der blev benyttet håndledstryk, da B skulle have håndjern på.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte polititjenestemændenes skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at polititjenestemændene vurderede, at B skulle med til politigården til vurdering, og at de opfattede ham som utilregnelig og udadreagerende, samt at B gjorde modstand, da polititjenestemændene ville ilægge ham håndjern og ikke ville medvirke, da han skulle væk fra stedet.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd.

Ikke grundlag for kritik af hundebid 331-1494-22

En borger (B) klagede over en polititjenestemands (P) adfærd i forbindelse med en episode, hvor B's søn (S) blev bidt af P's politihund. B oplyste blandt andet, at P ikke havde styr på politihunden, idet den begyndte at bide uden grund og ikke stoppede, da P bad herom.

P oplyste, at S lagde sig ned på asfalten, kort inden politihunden nåede frem til ham. Politihunden afstod fra at bide, men påbegyndte bevogtning ved halsgivning, hvorunder den hoppede op på ryggen af S. Imidlertid lå S ikke stille, hvorfor politihunden selvstændigt tog bid i S's venstre underarm og efterfølgende i S's højre underarm i en opfattelse af førerforsvar. Politihunden slap straks sine bid ved "slipkommandoer".

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om de nærmere omstændigheder i forbindelse med episoden. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden. Politiklagemyndigheden overvejede, om den magtanvendelse, som P selv havde forklaret, at han anvendte i den konkrete situation, var kritisabel. Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede situationen således, at S var mistænkt for at være gerningsmanden til et påbegyndt livsfarligt angreb på personer og muligt i besiddelse af en kniv, at han på afstand flere gange tilkendegav, at det var politiet, og at S skulle lægge sig ned, idet han ellers ville anvende politihunden imod ham, at S ikke reagerede på anråbene,

samt at S ikke lå stille, da han lå på maven, men derimod bevægede sine arme.

Det forhold, at P selv blev bidt af politihunden i forbindelse med episoden, kunne efter Politiklagemyndighedens opfattelse ikke føre til en anden vurdering.

Det bemærkes, at oplysningerne om, at S pådrog sig skader i forbindelse med episoden ikke i sig selv kunne føre til, at politiets magtanvendelse i situationen måtte anses for at være unødvendig eller uforsvarlig.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at kritisere P's adfærd.

Kritisabelt at polititjenestemand ikke havde tilstrækkelig kontrol over sin tjenestehund 331-1509-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at han blev bidt af en tjenestehund op til 14 gange, samt at en polititjenestemand (P1) ikke havde kontrol over sin tjenestehund og forsøgte at få tjenestehunden til at slippe grebet i B ved, at P1 hev den til sig og råbte: "Giv slip" 30-40 gange, førend den slap grebet. B klagede endvidere over, at en anden polititjenestemand (P2) sparkede til B's telefon.

Vedrørende P1's adfærd, fandt Politiklagemyndigheden, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder lægelige oplysninger og P1's egen forklaring, kunne lægges til grund, at B blev bidt af tjenestehunden flere gange, samt at tjenestehunden tidligst slap sit greb i B, efter at P1 havde givet kommandoen "slip" fire til seks gange.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P1's

skøn om, at det var nødvendigt og forsvarligt at anvende tjenestehund i situationen, ligesom Politiklagemyndigheden ikke fandt, at det var kritisabelt, at P1 ikke tilkendegav, at han havde til hensigt at bruge tjenestehunden, før hunden blev taget i brug.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at situationen på stedet var tilspidset, idet der opstod et stort slagsmål imellem to fanggrupperinger efter en fodboldkamp, og at P1 opfattede, at politiet var i undertal. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at B løb i retning mod slagsmålet, hvorfor P1 opfattede, at B var på vej hen for at deltage heri.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var kritisabelt, at P1 ikke havde tilstrækkelig kontrol over sin tjenestehund, idet tjenestehunden ikke lystrede P1's første kommando om at slippe sit greb i B, men først lystrede efter tre til fem yderligere kommandoer.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det er en polititjenestemand's ansvar at kontrollere og styre sin tjenestehund, når tjenestehunden anvendes under en politiforretning, og at det således var P1's ansvar at sikre, at tjenestehunden lystrede og slap sit greb i B, da den fik den første kommando herom.

Vedrørende P2's adfærd, blev der afgivet delvist modstridende forklaringer om episoden af B på den ene side og P2 på den anden side. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Ud fra P2's egen forklaring kunne det dog lægges til grund, at P2 puffede til B's telefon med sin støvle under episoden.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der i den konkrete situation ikke var grundlag for at udtale kritik. Politiklagemyndigheden lagde ved denne vurdering vægt på, at P2 oplyste, at han puffede til genstanden med sin støvle, idet han fejlagtigt opfattede, at genstanden var en pung, samt at han puffede til den med den hensigt at være flink, da B ikke selv kunne få fat i telefonen på grund af omstændighederne.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P2's adfærd i forbindelse med episoden, men Politiklagemyndigheden bemærkede, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis P2 forud for, at han puffede til B's telefon havde sikret sig, hvilken genstand der var tale om.

Sagen er efterfølgende genoptaget, idet der er fremkommet nye oplysninger i sagen.

DISKRIMINATION

Klage over at en polititjenestemand optrådte racistisk og skubbede klager hen til en stol

331-1354-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) optrådte racistisk og skubbede B hen til en stol. P afviste at have optrådt som beskrevet af B.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der i sagen var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og P på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand. Der var endvidere ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

På den baggrund var der ikke grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Klage over at polititjenestemænd tiltalte en borger som "sorte mand" og blandt andet slog ham på ryggen

333-84-21

En borger (B) klagede over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) tiltalte B ved brug af det racistiske udtryk "sorte mand" i forbindelse med en politiforretning, hvor B i en bil blev standset som led i en rutinemæssig kontrol. B klagede endvidere over, at en af polititjenestemændene trykkede B med albuer og slog ham på ryggen.

P1 og P2 afviste at have anvendt udtrykket "sorte mand" over for B, ligesom de afviste at have trykket B med albuer eller tildelt ham slag på ryggen.

Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen, og idet der ikke var oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden overvejede, om den magtanvendelse, som P1 og P2 selv havde forklaret, at de anvendte over for B, var kritisabel. P1 havde blandt andet forklaret, at han tog fat i B's arm og tog førergreb på ham og vendte ham rundt over patruljevognens kølerhjul. P2 havde blandt andet forklaret, at han tog førergreb på B og lagde B over patruljevognens kølerhjul i ca. 10 sekunder. Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's og P2's skøn om, at magtanvendelsen var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 og P2 opfattede situationen således, at B ikke efterkom anvisningen om at træde et skridt tilbage, og at B gjorde aktiv modstand ved at forsøge at vriste sig fri af deres greb, samt at de slap grebet på B efter ca. 10 sekunder, da B var faldet til ro.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over to polititjenestemænds udtalelser

333-85-21

En borger (B) klagede over to polititjenestemænds udtalelser, herunder at en polititjenestemand (P1) under transport til politistationen udtalte: "I Danmark har vi love" eller

lignende, hvorved B følte, at P1 dømte B på forhånd. B klagede endvidere over, at en polititjenestemand (P2) under en afhøring af B's hustru (H) havde spurgt, om "I var muslimer".

P1 og P2 afviste at have udtalt som anført af B, ligesom et vidne (V1) oplyste, at hun ikke huskede samtalen mellem B og P1 og heller ikke havde erindring om, at P1 skulle have udtalt: "I Danmark har vi love". Et andet vidne (V2) forklarede, at hun ikke umiddelbart huskede noget fra den pågældende afhøring foretaget af P2 af H, eller at der skulle være blevet drøftet religiøse forhold under eller i forbindelse med afhøringen.

Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer, og idet der ikke var oplysninger eller omstændigheder, herunder andre vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise udtalelser ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over at en polititjenestemand råbte og talte grimt til borger

333-86-21

En borger (B) klagede over en polititjenestemands (P) adfærd over for B og B's kæreste (K) i forbindelse med en politiforretning, hvor P afmonterede nummerpladerne på B's bil. B anførte, at P havde en irriterende og vred tone og blandt andet udtalte, at "Der skyldes penge i bilen...", "...

har I heller ikke råd til strøm...”, samt rettet mod K ”...din stemme kender jeg, og din type har vi kun problemer med.”

P oplyste, at K havde råbt og talt grimt til ham, og at han havde svaret på samme vis, som han blev tiltalt. Han afviste at have udtalt som anført i klagen.

Politiklagemyndigheden udtalte kritik af P's adfærd i forbindelse med politiforretningen og lagde vægt på P's forklaring om, at K råbte og talte grimt til P, og at P havde svaret på samme vis. Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at det efter Politiklagemyndighedens opfattelse er vigtigt, at polititjenestemænd taler og agerer respektfuldt og professionelt over for borgerne selv i pressede situationer, hvor politiet ikke altid mødes med respekt fra borgerne.

Sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Klage over at polititjenestemænd standsede en borger på cykel på baggrund af racistiske motiver og etnisk profilering 333-87-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at der var racistiske motiver involveret, da to polititjenestemænd (P1 og P2) standsede ham på cykel, og at B dermed var udsat for etnisk profilering. B klagede endvidere over, at P1 og P2 truede med at anholde ham under episoden.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at P1 og P2 havde racistiske motiver eller udøvede etnisk profilering i forbindelse med, at de stoppede B. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på P1's og P2's udtalelser om baggrunden for, at de stoppede B, idet

de havde anført, at de stoppede B efter bestemmelserne i udlændingelovens § 38, stk. 6 og færdselslovens § 77.

For så vidt angik klagepunktet om, at P1 og P2 truede med at anholde B, fandt Politiklagemyndigheden, at da der i sagen var afgivet forskellige forklaringer og var forskellige opfattelser af situationen af B på den ene side og P1 og P2 på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd.

Klage over udtalelser under en gæsteforelæsning på et universitet 333-88-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en gæsteforelæsning på et universitet var fremkommet med flere racistiske og diskriminerende udtalelser, herunder blandt andet:

- At ”de” jo er mere kriminelle end danskere,
- At ”alle muslimer er dårligt opdragede”,
- At ”Mohammad og Ali pr. automatik begår mere kriminalitet end Christian og Peter”.

P optrådte som gæsteforelæser som led i sin ansættelse i politiet og bar uniform under forelæsningen, ligesom P's ledelse var orienteret om, at P forestod undervisningen.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder vidneforklaringer i sagen, at det på den ene side ikke med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at P under gæsteforelæsningen ordret havde fremsat de udtalelser, der var angivet i klagen.

En borger (B) klagede blandt andet over, at der var racistiske motiver involveret, da to polititjenestemænd (P1 og P2) standsede ham på cykel, og at B dermed var udsat for etnisk profilering.

På den anden side fandt Politiklagemyndigheden, at det måtte lægges til grund, at P under gæsteforelæsningsen havde fremsat udtalelser, der i hvert fald af en del af de studerende og også af underviseren var blevet opfattet som racistiske og diskriminerende.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at P havde handlet i strid med principperne om god forvaltningsskik, og at P derved havde optrådt uhensigtsmæssigt.

Sagen er afsluttet uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Klage over at flere polititjenestemænd kom med racistiske bemærkninger

333-91-22

En borger (B) klagede over, at flere polititjenestemænd blandt andet kom med racistiske bemærkninger til B, såsom: "Why don't you go back to Rmania", og at polititjenestemændene gjorde grin med B's navn i forbindelse med, at B blev standset ved en grænseovergang i sin vens (V) personbil. V forklarede blandt andet, at en polititjenestemand sagde, at B's navn var et kendt mafianavn i Danmark og gjorde grin med ham.

Polititjenestemændene afviste at have optrådt som beskrevet af B og V.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der i sagen var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb af B og V på den ene side og polititjenestemændene på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd.

Klage over at en polititjenestemand blandt andet optrådte nedladende og diskriminerende

333-92-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) optrådte nedladende og diskriminerende i forbindelse med, at P stoppede B i hans personbil på motorvejen, idet B havde overtrådt færdselsloven. B klagede endvidere over, at P gik målrettet efter B på grund af hans sorte hår, og at P behandlede B som en kriminel.

P afviste at have optrådt som beskrevet af B og oplyste, at han under politiforretningen forklarede B, at han blev stoppet på grund af hans manøvre i trafikken.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der i sagen var afgivet forskellige oplysninger om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og P på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Klage over at polititjenestemænds henvendelse skete på baggrund af klagers udseende

333-96-22

En mandlig borger (B) klagede blandt andet over, at to polititjenestemænds (P1 og P2) kontakt til B alene skete

på baggrund af B's udseende, hvilket B betragtede som etnisk profilering.

Politiklagemyndigheden undersøgte på den baggrund, om P1 og P2 havde udvist diskriminerende adfærd i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at P1 og P2 havde rettet henvendelse til B på baggrund af B's udseende, eller havde udøvet etnisk profilering i forbindelse med episoden. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P1 og P2 havde oplyst, at B under kørslen havde dækket sit ansigt med sin arm, og at P1 og P2 på den baggrund ønskede at foretage kontrol af B's identitet. Hertil kom, at P1 og P2 ved kontrol af bilen kunne se, at den var registreret til en kvinde.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1 og P2's adfærd.

Klage over polititjenestemænds bødeudstedelse

333-99-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) udelukkende havde udstedt en bøde for en færdselsforseelse til B's hustru, fordi hun talte med udenlandsk accent.

P oplyste, at han ikke var bekendt med, at B's hustru var udlænding, da han foretog standsning af hende, og at han på intet tidspunkt havde ytret noget om, at det var baggrunden for politiforretningen.

Politiklagemyndigheden fandt, at idet der i sagen var afgivet forskellige oplysninger om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og P på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den

fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Klage over en polititjenestemands visitation og udtalelse 333-101-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P1) foretog en visitation af B's søn, fordi han havde mørkt hår og var mørkere i huden end de kammerater, han var i følgeskab med, og som ikke blev visiteret, hvilket B opfattede som diskrimination. B klagede endvidere over, at P1 i forbindelse med visitationen havde udtalt, at "P1 kunne lugte, at der var noget over B's søn, og hvis P1 ikke fandt ud af det, så ville P1 ikke kunne sove i nat".

P afviste, at visitationen havde baggrund i B's søns udseende. P1 afviste endvidere at have udtalt, at P1 kunne lugte, at der var noget over B's søn, men oplyste, at P1 meget vel kunne have udtalt, at P1 ikke ville kunne sove, såfremt P1 ikke fik vished om, hvad B's søn gemte i lommerne. P1 oplyste, at udtalelsen var sket som led i at få situationen til at fremstå mindre alvorlig og bryde isen over for B's søn.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at P1 havde udøvet diskrimination i forbindelse med, at P1 rettede henvendelse til B's søn og visiterede ham. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P1 og dennes kollega (P2) havde oplyst, at B's søn havde udvist mistænkelig og undvigende adfærd, og at han havde taget sig til lommerne, da han fik øje på patruljen.

For så vidt angår klagepunktet om P1's udtalelse under visitationen fandt Politiklagemyndigheden, at der var afgivet

modstridende forklaringer af B's søn og en kammerats mor på den ene side og politipersonalet på den anden side. I lyset af de uoverensstemmende forklaringer kunne det ikke med den fornødne sikkerhed fastlægges, hvad P1 havde udtalt under episoden. Der var således tale om påstand mod påstand.

Politiklagemyndigheden overvejede, om den omstændighed, at P1 havde oplyst, at han i forbindelse med politiforretningen meget vel kunne have udtalt, at han ikke ville kunne sove, såfremt han ikke fik vished om, hvad der var i B's søns lommer, var kritisabel.

Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at udtalelsen i den konkrete situation ikke var kritisabel. Politiklagemyndigheden lagde vægt på P1's forklaring om, at udtalelsen faldt som led i at få politiforretningen til at fremstå mindre alvorlig og bryde isen, ligesom P2 opfattede udtalelsen som sagt med et glimt i øjet og med henblik på at lette stemningen.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke er grundlag for at udtale kritik af P1's adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over polititjenestemands udtalelser vedrørende klagers ufødte barn 333-103-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en politiforretning hos B var fremkommet med flere upassende kommentarer omkring B's ufødte barn.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af forklaringerne i sagen, herunder P's egen forklaring, kunne lægges til grund, at B og P blandt andet drøftede B's private

forhold, herunder at B's kæreste var udvist af landet og boede på et udrejsecenter, og at P i den forbindelse udtalte: "Om det var for at undgå udvisning, at de skulle have et barn nu" eller lignende.

Politiklagemyndigheden fandt, at P ikke optrådte i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, og at udtalelsen var meget kritisabel.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at udtalelsen af B kunne opfattes således, at B og B's kæreste havde spekuleret i at få et barn på det pågældende tidspunkt med henblik på, at B's kæreste kunne undgå at blive udvist af Danmark. Politiklagemyndigheden fandt, at udtalelsen, der indeholdt en grov beskyldning mod B om baggrunden for tidspunktet for B's graviditet, var uforenelig med, hvordan polititjenestemænd bør optræde over for borgerne.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

Klage over at to polititjenestemænd havde udøvet diskrimination 333-105-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at to polititjenestemænds (P1 og P2) kontakt til B alene skete på baggrund af B's etnicitet og udseende.

Politiklagemyndigheden undersøgte på den baggrund, om P1 og P2 havde udvist diskriminerende adfærd i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at P1 og P2 havde rettet henvendelse til B på baggrund af B's etnicitet eller udseende. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P1, P2 og en tredje

polititjenestemand, som deltog i politiforretningen, havde oplyst, at B var blevet udpeget af nogle civile vagter på stedet, der havde mistanke om, at B solgte euforiserende stoffer, hvilket var årsagen til, at P1 og P2 rettede henvendelse til B.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1 og P2's adfærd.

Klage over en polititjenestemands udtalelse

333-108-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en politiforretning udtalte: ”Hvordan har en perker som dig fået råd til sådan en bil”, og ”Jeg er selv fra Hundige, og der er ingen perkere der, som kører rundt i en bil som din”.

P afviste at have udtalt som anført af B.

Set i lyset af uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen, og idet der ikke var oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Allerede af den grund kunne Politiklagemyndigheden ikke udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over polititjenestemænds adfærd i forbindelse med tilbageholdelse af søn

333-110-22

En borger (B) klagede over, at B's søn var blevet tilbageholdt af politiet på baggrund af hans etnicitet og udseende, og at en polititjenestemand havde en ubehagelig og skræmmende fremtoning over for klagers søn.

Politiklagemyndigheden undersøgte på den baggrund, om politiet havde udvist diskriminerende adfærd i forbindelse med episoden.

De involverede polititjenestemænd afviste, at tilbageholdelsen af B's søn havde baggrund i hans etnicitet og udseende, og oplyste, at politiet havde modtaget en anmeldelse fra stedet om en gruppe unge drenge/mænd, som var set med våben.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at antage, at polititjenestemændene havde tilbageholdt B's søn på baggrund af hans udseende eller i øvrigt udøvede etnisk profilering i forbindelse med episoden. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at politiet havde modtaget en konkret anmeldelse om slagvåben/våben blandt en gruppe mennesker på stedet, og at baggrunden for tilbageholdelsen var, at B's søn befandt sig i en gruppe af unge mennesker, hvoraf en person undløb i forbindelse med politiets henvendelse til gruppen.

For så vidt angik klagepunktet om, at en polititjenestemand havde en ubehagelig og skræmmende fremtoning over for B's søn, fandt Politiklagemyndigheden, at der var afgivet modstridende forklaringer af B på den ene side og politipersonalet på den anden side.

Set i lyset af uoverensstemmende forklaringer, og idet der ikke var oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd i forbindelse med episoden.

En borger (B) klagede over, at B's søn var blevet tilbageholdt af politiet på baggrund af hans etnicitet og udseende, og at en polititjenestemand havde en ubehagelig og skræmmende fremtoning over for klagers søn.

Klage over at polititjenestemænd stoppede klager på hans cykel på grund af etnisk profilering

333-111-22

En borger (B) klagede over, at flere polititjenestemænd stoppede ham, da han kom kørende på cykel, hvilket B opfattede som etnisk profilering. Den ene polititjenestemand havde allerede hånden på sit pistolhylster, og da B spurgte: "Sorry, what is the problem?", talte polititjenestemændene kortvarigt sammen på dansk, hvorefter de lod B gå uden forklaring eller undskyldning.

Polititjenestemændene afviste at have optrådt som beskrevet af B og oplyste, at politiet var i området på grund af et indbrud, hvor de havde et signalement af gerningsmanden, hvorfor det har været oplagt at standse B, hvis han befandt sig i området og stemte nogenlunde overens med signalementet.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der i sagen var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og polititjenestemændene på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og der var således tale om påstand mod påstand.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd.

Klage over at polititjenestemænds adfærd var baseret på klagers etnicitet

333-113-22

En borger (B) klagede over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) i forbindelse med en politiforretning blandt andet fremstod vrede og konfliktsøgende, samt at de anvendte magt over for klager alene baseret på klagers etnicitet.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der i sagen var afgivet uoverensstemmende forklaringer af B og et vidne på den ene side og P1 og P2 på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed. Der var ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer fra udenforstående, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden. Der var således tale om påstand mod påstand.

Da det med den fornødne bevismæssige sikkerhed ikke kunne fastlægges, hvad der præcist var foregået, kunne Politiklagemyndigheden allerede af den grund ikke udtale kritik af P1 og P2' s adfærd i forbindelse med episoden.

Klage over behandling i lufthavn

333-115-22

En borger (B) klagede over, at B af politipersonalet i en lufthavn i forbindelse med ombordstigning på et fly blev behandlet på en uhøflig, aggressiv og intimiderende måde og uden sympati for B' s situation, og at denne behandling var begrundet i racistiske motiver.

Politipersonalet afviste, at B var blevet behandlet hårdt og uden sympati for B' s situation, ligesom de afviste, at der lå racehad eller racistiske motiver bag behandlingen af B.

Politiklagemyndigheden fandt, at der var afgivet modstridende forklaringer af B på den ene side og politipersonalet på den anden side.

Set i lyset af uoverensstemmende forklaringer, og idet der ikke var oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden, fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder

ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Der var således tale om påstand mod påstand.

Da det med den fornødne bevismæssige sikkerhed ikke kunne fastlægges, hvad der præcist var foregået, kunne Politiklagemyndigheden allerede af den grund ikke udtale kritik af politipersonalets adfærd.

SPROGBRUG

Ikke grundlag for kritik af sprogbrug

331-1215-21

En patrulje med to polititjenestemænd blev sendt til en opgave om at assistere lægevagten i forbindelse med en tvangsindlæggelse af en borger (B).

B klagede i den forbindelse over, at en polititjenestemand havde udtalt: ”Hold kæft, hvor er du et dårligt menneske. Du har fået så mange chancer, og alligevel så fortsætter du”.

Der var afgivet uoverensstemmende forklaringer i sagen, og på den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at det ikke kunne lægges til grund, at en polititjenestemand til B havde udtalt: ”Hold kæft, hvor er du et dårligt menneske”.

På baggrund af en vidneforklaring fra en sygeplejerske fandt Politiklagemyndigheden imidlertid, at det kunne lægges til grund, at en polititjenestemand til B havde udtalt: ”Du har fået så mange chancer, og alligevel så fortsætter du” eller lignede, og at udtalelsen blev fremsat i forbindelse med, at polititjenestemændene prøvede at løsne B’s håndjern, da hun havde gjort opmærksom på, at det gjorde ondt.

Henset til, at udtalelsen blev fremsat i den nævnte forbindelse, fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd i forbindelse med episoden.

Uhensigtsmæssige udtalelser

331-1370-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en anholdelse af B udtalte: ”Du

lukker bare røven. Det gider jeg ikke høre på, jeg er fucking ligeglad, du skal holde kæft”, da B gav udtryk for smerte.

Af en videooptagelse fremgik det, at P i forbindelse med anholdelsen af B udtalte: ”(...) Nu lukker du bare røven – er du med? (...) Jeg er fucking ligeglad (...) Nu lukker du røven, okay (...) Nu skal du bare holde din kæft.”.

Politiklagemyndigheden fandt, at P’s udtalelser som udgangspunkt ikke er i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, idet anvendelse af vendinger som ”nu lukker du bare røven”, ”nu skal du bare holde din kæft” samt anvendelsen af kraftudtryk som ”fucking” eller lignende som udgangspunkt ikke er foreneligt med venlig og høflig optræden.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P’s adfærd.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at udtalelserne og anvendelsen af kraftudtrykket blev fremsat i forbindelse med en ophidset situation, hvor B ifølge polititjenestemændenes oplysninger havde råbt efter polititjenestemændene og var gået tæt på dem, selvom de gentagne gange havde anmodet B om at holde afstand og ikke forstyrre politiforretningen, samt at P havde vurderet, at det var nødvendigt at foretage en nedtagning af B.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at P’s adfærd var uhenigtsmæssig, og lagde i den forbindelse vægt på indholdet og karakteren af udtalelserne, samt at de blev råbt ned mod B’s ansigt, imens P stod i en fysisk dominerende position, hvor han lænede sig ind over B og fastholdt B ned mod jorden.

Sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Kritik af sprogbrug

332-459-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) til en gruppe personer, som stod på den modsatte side af vejen og filmede en anholdelse af B, udtalte: ”Du skal ikke stå og filme. Jeg sagde til dig før, hvis du ikke får den telefon væk, så smasker jeg den ud af hånden på dig. Du skal overhovedet ikke stå og filme os, mens vi er i gang med noget som helst. Fatter du det? Fatter du det?”.

Politiklagemyndigheden havde modtaget en video, der viste dele af episoden, herunder P’s udtalelser.

Politiklagemyndigheden fandt, at P’s udtalelser ikke var i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at uanset at udtalelserne måtte være rettet til personer på stedet, der forsøgte at komme hen og genere den igangværende politiforretningen, fandt Politiklagemyndigheden, at udtalelserne var grove, og den måde, de blev fremført på, var uprofessionel og ikke udtryk for en venlig, høflig og hensynsfuld optræden over for borgerne.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund P’s adfærd kritisabel.

Politiklagemyndigheden bemærkede, at Politiklagemyndigheden i afgørelsen alene havde taget stilling til P’s adfærd, herunder sprogbrug i forbindelse med episoden, og at Politiklagemyndigheden således ikke har forholdt sig til

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale med B ikke gad at høre på, hvad B havde at sige, og udtalte, at B var sindssyg.

politiets disposition om at oplyse personerne på stedet om, at de ikke måtte filme. Politiklagemyndigheden vejledte i den forbindelse B om, at klager over politiets dispositioner som udgangspunkt behandles af politidirektøren i den pågældende politikreds, og henviste derfor B til at rette henvendelse til politidirektøren i politikredsen, såfremt B ønskede at klage over dette.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Ikke hensigtsmæssigt at en polititjenestemand udtalte, at han havde vurderet, at B var psykisk syg

332-473-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale med B ikke gad at høre på, hvad B havde at sige, og udtalte, at B var sindssyg.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder lydoptagelsen af opkaldet, kunne lægges til grund, at P under telefonsamtalen blandt andet udtalte, at han havde vurderet, at B var psykisk syg.

Politiklagemyndigheden fandt efter en gennemgang af lydoptagelsen og på baggrund af P's udtalelse om sagen ikke grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P tidligere havde haft en længerevarende samtale med B, samt på karakteren af B's anmeldelse. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P havde slået B op i politiets systemer, hvoraf det fremgik, at B's psykiske tilstand skulle vurderes, såfremt politiet traf ham igen.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid, at det ikke var hensigtsmæssigt, at P udtalte, at han havde vurderet, at

B var psykisk syg, og lagde i den forbindelse vægt på, at udtalelsen kunne opfattes nedladende og sårende, samt at udtalelsen kunne give det indtryk, at politiet ikke ønskede at behandle B's henvendelse, fordi han var psykisk syg.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Kritisabelt at polititjenestemand udtalte: "Klaphat", hvorefter han smed røret på

332-476-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale udtalte: "Klaphat", hvorefter han smed røret på.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder lydoptagelsen af opkaldet, kunne lægges til grund, at P til slut i telefonsamtalen blandt andet udtalte: "Klaphat", hvorefter forbindelsen blev afbrudt.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P herved optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde ved denne vurdering på den ene side vægt på, at udtalelsen blev fremsat på et tidspunkt, hvor P ikke var i dialog med B, idet P troede, at samtalen allerede var blevet afbrudt.

Politiklagemyndigheden lagde på den anden side vægt på, at udtalelsen var unødvendig, grov og kunne opfattes nedladende.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at P optrådte kritisabelt.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Ikke grundlag for kritik af polititjenestemandes udtalelse under telefonsamtale

332-478-22

En borger (B) klagede over en polititjenestemandes (P) adfærd i forbindelse med en telefonsamtale via 114, hvor B oplyste til P, at B's søster (S), qua sin situation, var i risiko for at dø, hvortil P svarede: "Så dør hun". B fandt P's adfærd uacceptabel, uhøflig og ukorrekt.

P oplyste, at han ikke på noget tidspunkt, hverken ordret eller mellem linjerne tilkendegav: "Så dør hun".

På baggrund af lydoptagelsen af telefonsamtalen fandt Politiklagemyndigheden, at det kunne lægges til grund, at P svarede "Ja, hvis hun dør?" og ikke "Så dør hun", som anført i klagen.

Politiklagemyndigheden fandt herefter, at der ikke var grundlag for at kritisere P's adfærd.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at der efter en gennemgang af lydoptagelsen ikke var grundlag for at fastslå, at P's adfærd var uacceptabel, uhøflig eller ukorrekt, ligesom P generelt set levede op til principperne om god forvaltningsskik.

Kritisabelt at polititjenestemand udtalte: "Jeg tror vist, at du har rotter på loftet"

J.nr.: 332-481-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) udtalte: "Du har rotter på loftet" i forbindelse med, at B indgav en anmeldelse.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder lydoptagelsen af opkaldet til vagtcentralen, kunne lægges til grund, at P under telefonsamtalen blandt andet udtalte til B: "Jeg tror vist, at du har rotter på loftet".

Politiklagemyndigheden vurderede, at P optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde ved denne vurdering på den ene side vægt på, at P oplyste, at udtalelsen ikke var nedladende ment, samt at P forud herfor vejledte B om at kontakte sin læge om problemstillingen.

Politiklagemyndigheden lagde på den anden side vægt på, at udtalelsen var unødvendig og kunne opfattes nedladende, samt at bemærkningen var egnet til at give B det indtryk, at P ikke tog tilstrækkeligt hensyn til, at B befandt sig i en situation, hvor B ønskede politiets hjælp. Herved agerede P ikke professionelt.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at P optrådte kritisabelt.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

U hensigtsmæssigt at en polititjenestemand indlod sig i diskussion med en borger under en telefonsamtale

336-1129-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en telefonsamtale ikke optrådte i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, ligesom han smækkede røret på, før deres samtale var afsluttet.

Politiklagemyndigheden indhentede en lydoptagelse af telefonsamtalen og foretog en gennemgang af den. Det kunne på baggrund af lydoptagelsen af telefonsamtalen lægges til grund, at P ikke smækkede røret på under telefonsamtalen uden forinden at have afsluttet samtalen.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd under telefonsamtalen med B. Politiklagemyndigheden fandt dog, at P's adfærd under telefonsamtalen var uhensigtsmæssig, idet han indlod sig i diskussion med B om, hvad politiet skulle foretage sig i relation til B's anmeldelse. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at det var uhensigtsmæssigt, at P efter at have noteret B's anmeldelse fortsatte diskussionen med B. Politiklagemyndigheden fandt således, at P kunne have håndteret B's anmeldelse på en mere imødekommende og professionel måde.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

U hensigtsmæssig udtalelse under telefonsamtale med borger

336-1385-21

En borger (B) klagede over en polititjenestemandes (P) sprogbrug i forbindelse med en telefonsamtale, hvor B kontaktede 114 for at anmelde sig udsat for hacking. B gav under samtalen udtryk for sin utilfredshed med politiets håndtering af sagen, samt at han ville henvende sig på psykiatrisk afdeling. P, der talte med borgeren, udtalte herefter blandt andet: "Du er velkommen til at indlægge dig selv på P."

Politiklagemyndigheden fandt, at denne udtalelse var uhensigtsmæssig og lagde i den forbindelse vægt på, at udtalelsen

ikke var i overensstemmelse med polititjenestemandens forpligtelse til at tiltale borgeren professionelt og med fornøden hensynsfuldhed.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Uhensigtsmæssig udtalelser i forbindelse med færdselsforseelse

336-1412-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en færdselsforseelse vedrørende manglende brug af sikkerhedssele havde råbt til B, at denne løj P ind i hovedet, og at det ville P ikke finde sig i.

Politiklagemyndigheden fandt, at P's udtalelse som udgangspunkt ikke var i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, idet udtalelsen ikke var forenelig med en venlig og høflig optræden.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's udtalelse.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P udtalte, at B løj P ind i hovedet, og at det ville P ikke finde sig i eller lignende.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P kunne have besvaret B's påstand om, at B havde haft sele på under kørslen på en mere imødekommende og hensigtsmæssig måde.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Meget kritisabelt sprogbrug over for psykisk sårbar

336-1480-21

En borger (B) klagede over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) i forbindelse med en politiforretning på B's bosted talte i et hårdt og aggressivt tonefald. Under sagen blev der fremsendt en lydoptagelse af episoden, som B havde optaget. Heraf fremgik det, at P1 blandt andet udtalte, at "Hvis du ikke selv indrømmer, du har kastet, så er [det/du] direkte til den lukkede – kan du fatte det?", "Du er helt væk jo", "Du er helt væk mand", "Jamen så er du psykisk syg, og så er du helt væk jo", "Du er fuld af løgn" og "Det er fint, jeg gider ikke høre på dine løgne mere".

Det fremgik endvidere, at P2 blandt andet udtalte: "Vi behandler dig rigtig pænt, og så valgte du at skide højt og flot på os?", "Det er fint, jeg gider ikke høre på dine løgne mere" og "Det er fint, jeg synes bare, du skal tie stille. Du har ikke pligt til at udtale dig – gør brug af det".

Politiklagemyndigheden fandt, at P1's sprogbrug var groft, uhøfligt, uprofessionelt og ikke, som man kan forvente af politiet. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P1's tone fremstod hård og afvisende. For så vidt angår udtalelsen "Hvis du ikke selv indrømmer, du har kastet, så er [det/du] direkte til den lukkede – kan du fatte det?" fandt Politiklagemyndigheden, at udtalelsen kunne opfattes truende.

Politiklagemyndigheden fandt, at P2's sprogbrug var uhøfligt, uprofessionelt og ikke, som man kan forvente af politiet. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at P2's tone efter Politiklagemyndighedens vurdering fremstod afvisende.

Politiklagemyndigheden fandt, at idet P1 og P2 var bekendt med, at B var psykisk syg og befandt sig i en psykisk sårbar

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en færdselsforseelse vedrørende manglende brug af sikkerhedssele havde råbt til B, at denne løj P ind i hovedet, og at det ville P ikke finde sig i.

situation, burde P1 og P2 have afpasset deres adfærd og sprogbrug herefter. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P1 og P2 flere gange anvendte kraftudtryk i dialogen med B.

Politiklagemyndigheden fandt samlet set, at P1's adfærd var meget kritisabel, og at P2's adfærd var kritisabel.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse til P1 og en advarsel til P2.

Uhensigtsmæssigt at en polititjenestemand havde råbt ad borger og havde haft en uprofessionel adfærd
336-1502-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en politiforretning vedrørende en færdselsforseelse havde forulempet og overfuset B.

Fire vidner, der havde overværet dele af politiforretningen, forklarede blandt andet, at P havde råbt og skreget ad B, været hidsig og ubehøvlet, samt at P havde haft en meget dårlig og konfliktoptrappende attitude.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med politiforretningen.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at kommunikationen mellem B og P generelt havde været dårlig, og at B blandt andet havde råbt: "Luk røven" til P.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at P's adfærd under politiforretningen var uhensigtsmæssig og lagde vægt på vidnernes forklaringer om P's opførsel. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at P optrådte uprofessionelt i forbindelse med politiforretningen.

Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at selvom politiet ikke altid mødes med respekt af borgerne, er det vigtigt, at polititjenestemanden taler og agerer professionelt, høfligt og hensynsfuldt.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet polititjenestemanden ikke længere er ansat i politiet.

Kritisabelt at polititjenestemand blandt andet udtalte: "Så kommer du ned at ligge i en vandpyt"
336-1512-21

Flere borgere (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en diskussion om, hvorvidt B måtte filme, udtalte: "Så kommer du ned at ligge i en vandpyt".

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder videomateriale, kunne lægges til grund, at P under en samtale med B udtalte: "Så kommer du ned at ligge i en vandpyt", hvorefter B udtalte: "Der er ikke nogen vandpytter", hvortil P svarede: "Vi skal nok finde et eller andet derovre".

Politiklagemyndigheden vurderede, at P med sine udtalelser optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at udtalelserne ikke var overensstemmende med professionel, venlig og høflig optræden.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at udtalelserne var egnede til hos B at give indtryk af, at P ville anvende en uberettiget magtanvendelse i form af placering af en af klagerne i en vandpyt, såfremt videooptagelsen ikke blev stoppet.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Meget kritisabelt at en polititjenestemand anvendte et meget nedladende sprogbrug over for en borger
336-1517-21

En borger (B) klagede på vegne af sin mindreårige søn (S) blandt andet over, at en polititjenestemand (P) anvendte et meget nedladende sprogbrug over for S i forbindelse med en politiforretning, hvor P rettede henvendelse til S vedrørende en færdselsforseelse. B klagede endvidere over, at P havde råbt af S, og at P havde taget hårdt fat i S under politiforretningen. B fremsendte to videooptagelser af dele af politiforretningen til Politiklagemyndigheden.

Politiklagemyndigheden fandt, at P under politiforretningen ikke optrådte i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, og at P's sprogbrug var meget kritisabel, herunder at navnlig P's udtalelser: "Jeg håber, at du får en ordentlig skideballe derhjemme, men det gør du nok ikke", "De [S's forældre] er nok ligeglade, i går'?", "Og det er nok også den der holdning, du har", "Du får virkeligt et problem, hvis du fremfører den der attitude der", "Der er ikke nogen, der gider ansætte sådan et fjols som dig", "Når jeg siger, du skal blive her hos mig, så bliver de kraftedeme hos mig. Det kan jeg godt love dig, ikke også. Jeg kan også godt anholde sådan nogen som dig", "Du skal satanede blive stående, når jeg snakker med dig", "Fordi du er kraftedeme da noget af det dummeste, jeg nogensinde har mødt" og "Der mangler da noget fuldstændig i din opdragelse" var meget nedladende og fordømmende over for både S og hans forældre.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P's sprogbrug, herunder anvendelsen af kraftudtryk, var meget groft, uhøfligt og ikke, som man kan forvente af politiet. Endvidere lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P ikke handlede med situationsfornemmelse, idet P's sprogbrug kunne overhøres af børn og voksne tæt på politiforretningen, og

at P's adfærd i forbindelse med politiforretningen således var egnet til at forringe tilliden til politiets arbejde.

Vedrørende magtanvendelsen forklarede P, at han tog fat i S's jakke, idet han opfattede, at S forsøgte at vriste sig fri og forlade politiforretningen. Et vidne (V) forklarede, at P havde fat i S's jakke ved kraven, og at S stod på sine tåspidser. V forklarede endvidere, at hun hørte P råbe: "Du skal stå stille, når jeg taler til dig" til S. Det var ikke ud fra videooptagelserne muligt at fastslå, hvorvidt P anvendte magt i forbindelse med politiforretningen.

Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen var det ikke muligt at fastlægge præcist, hvor og på hvilken måde P havde fat i S. Det kunne dog på baggrund af forklaringerne lægges til grund, at P tog fat i S's jakke.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P opfattede situationen således, at S forsøgte at trække sig væk og vriste sig fri, og at S undlod at efterkomme P's anvisninger om at blive på stedet, så de kunne tale sammen.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's magtanvendelse i forbindelse med episoden.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

Meget kritisabelt at en polititjenestemand kom med nedsættende og fordømmende udtalelser

336-1524-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) var meget aggressiv og uprofessionel, herunder talte nedladende til B og truede med bøder i forbindelse med en politiforretning vedrørende en færdselsforseelse. B fremsendte en videooptagelse af dele af politiforretningen.

Politiklagemyndigheden fandt, at P ikke optrådte i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik under politiforretningen, og at P's adfærd var meget kritisabel.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P anvendte et meget nedladende og personligt sprogbrug over for B, og herunder henviste til et tidligere forhold, som B var dømt for. Det var i den forbindelse en skærpende omstændighed og et usagligt hensyn, at P ifølge sin forklaring inddrog oplysningerne om B's tidligere dom for at undgå, at B offentliggjorde videooptagelsen af politiforretningen på internettet.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P's opførsel var meget uhøflig og uprofessionel, blandt andet da P anvendte kraftudtryk og afbrød B, ligesom P's kropssprog, ansigtsudtryk og sprogbrug afspejlede en meget negativ attitude over for B. Politiklagemyndigheden fandt i den forbindelse, at blandt andet udtalelserne: "Hvor mange fjolser ligesom dig, tror du, jeg møder til dagligt?", "Er du helt rask?" og "Det er fantastisk, at sådan en som dig kan have et arbejde" var meget nedsættende og fordømmende over for B.

Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på det forhold, at P på et tidspunkt, hvor politiforretningen ifølge videooptagelsen fremstår afsluttet, tilsyneladende ombestemte sig og

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) var meget aggressiv og uprofessionel, herunder talte nedladende til B og truede med bøder i forbindelse med en politiforretning vedrørende en færdselsforseelse.

sigtede B for et nyt forhold vedrørende mangler på B's cykel, sammenholdt med, at P tidligere under politiforretningen udtalte: "Lige om lidt så får du en bøde på 700 kroner ekstra, fordi du mangler et eller andet på din cykel", var egnet til at give B det indtryk, at P ønskede at sanktionere B for hans opførsel under politiforretningen.

Efter Politiklagemyndighedens opfattelse kunne det ikke føre til en ændret vurdering, at B blandt andet diskuterede med P og ikke ønskede at efterkomme P's anvisninger, herunder at B grinede ved politiforretningens afslutning. Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at selvom politiet ikke altid mødes med respekt af borgerne, er det vigtigt, at polititjenestemanden taler og agerer professionelt, høfligt og hensynsfuldt.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

Meget kritisk håndtering af telefonsamtale

336-1525-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) optrådte uprofessionelt og havde talt nedladende til B i forbindelse med, at B ringede til vagtcentralen for at indgive en anmeldelse om vold mod B's ekskæreste.

Politiklagemyndigheden fandt, at P's håndtering af den sidste del af telefonsamtalen med B var meget kritisk.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P umiddelbart efter, at B spurgte P, hvor lang tid, det ville tage, straks optrådte konfliktoptrappende og beskyldte B for, at B begyndte at brokke sig over, at P forsøgte at hjælpe B. Politiklagemyndigheden lagde tillige vægt på, at P hævdede stemmen over for B i forbindelse med, at P udtalte: "Jo, du spørger, DU SPØRGER hvor lang tid, hvorfor det tager så

lang tid". Forud for B's spørgsmål havde der været stilhed mellem P og B i ca. et minut.

Endvidere lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at udtalelsen: "Jeg beklager, jeg beklager, jeg beklager, at jeg ikke er hurtigere til og og servicere dig, når nu du har været oppe ved din skingrende vanvittige kæreste ikke også", var meget grov og nedladende over for B.

Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at P gennem den del af samtalen, der fandt sted efter, at der havde været stilhed mellem P og B i ca. et minut, udviste en fuldstændig mangel på forståelse for B's situation, herunder at B var ked af det og oprørt over situationen med sin ekskæreste, som B ønskede at anmelde for at have begået vold mod sig tidligere på dagen. P indledte i stedet en diskussion med B om omstændigheder, der ikke havde noget at gøre med det, som B ønskede at anmelde.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

Uhensigtsmæssig afslutning på telefonsamtale

336-1536-21

En borger (B) klagede blandt andet over en polititjenestemand (P) adfærd i forbindelse med et opkald til vagtcentralen, hvor B oplyste til P, at B var utryk, fordi nogle personer havde ringet på B's dørtelefon og var kommet ind i opgangen.

B klagede blandt andet over, at P havde optrådt meget uhøfligt og talt i en latterliggørende tone til B, og at P havde oplyst til B, at "personerne ikke var efter B", og at "B virkede meget nervøs". B klagede endvidere over, at da B desperat udtrykte behov for hjælp og ønskede, at politiet skulle tage B's henvendelse alvorlig, og at B i øvrigt ikke

gad at diskutere det, svarede P ”Hav en god dag”, hvorefter P afbrød samtalen.

Politiklagemyndigheden fandt efter en gennemgang af lydfilen og på baggrund af P’s udtalelse om sagen ikke grundlag for at udtale kritik af P’s adfærd. Politiklagemyndigheden fandt ikke, at P havde talt latterliggørende eller ydmygende til B, eller at P havde mistænkeliggjort B’s motiv for at ringe til 112, men fandt derimod, at P havde håndteret samtalen professionelt.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P under samtalen med B havde spurgt ind til baggrunden for henvendelsen, og hvad der skete omkring B’s lejlighed for at vurdere, hvordan P skulle behandle B’s henvendelse. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P havde oplyst, at P under samtalen forsøgte at berolige B ved at oplyse, at B ikke skulle være bekymret, idet P ud fra de informationer, som P havde modtaget, ikke vurderede, at der skete noget mistænkeligt på stedet.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid, at det var uhen-sigtsmæssigt, at P afsluttede samtalen med B ved at udtale ”Du må have en god dag”.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at B havde gjort P opmærksom på, at B var utryg og bange ved situationen, hvor ukendte personer havde ringet på B’s dør og var kommet ind i opgangen, og at personerne efterfølgende var løbet ud af bagdøren, hvor B kunne høre tumult. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at bemærkningen om, at B måtte have en god dag i situationen var malplaceret og udtryk for, at P ikke handlede med situationsfornemmelse.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Kritisabelt at en polititjenestemand anvendte kraftudtrykkene ”kraftedme”, ”pisse” og ”skide” over for en borger

336-1546-21

En borger (B) klagede blandt andet over polititjenestemænds sprogbrug i forbindelse med en politiforretning på B’s bopæl.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af videomateriale kunne lægges til grund, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en diskussion om, hvorvidt B skulle fjerne sine hunde, udtalte: ”Så lukker jeg dem kraftedme bare ud, jeg er pisser ligeglads, jeg er skide ligeglads.”

Politiklagemyndigheden vurderede, at P ved at anvende kraftudtrykkene ”kraftedme” ”pisse” og ”skide” i sin dialog med B optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at disse kraftudtryk ikke er forenelig med venlig og høflig optræden.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P anvendte flere kraftudtryk i forlængelse af hinanden, ligesom der alene gik ca. 30 sekunder fra, P ankom til B’s hoveddør, til P anvendte udtrykkene.

Politiklagemyndigheden fandt, at den omstændighed, at B gentagne gange råbte mod polititjenestemændene, og at B ikke umiddelbart efterkom politiets anvisninger om at lukke hundene væk, ikke kunne føre til en anden vurdering.

Politiklagemyndigheden bemærkede i den forbindelse, at selvom politiet ikke altid mødes med respekt af borgerne, er det vigtigt, at polititjenestemanden taler og agerer professionelt, høfligt og hensynsfuldt.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Uhensigtsmæssigt at en polititjenestemand fremsatte belærende og opdragende udtalelser til en borger under en afhøring

336-1578-22

En borger (B) klagede over en polititjenestemands (P) adfærd i forbindelse med en afhøring af B vedrørende en sigtelse for hærværk.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P havde udtalt, at B skulle opføre sig ordentligt, og at B's provokationer over for sin nabo var barnlige og på børnehaveniveau, samt at P kommenterede på B's alder i forhold til hans adfærd over for sin nabo og sagde til B, at B burde være voksen nok til at opføre sig ordentligt.

Politiklagemyndigheden fandt, at P's udtalelser som udgangspunkt ikke var i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, idet udtalelserne ikke var forenelige med en professionel, venlig og høflig optræden.

Politiklagemyndigheden fandt imidlertid efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's udtalelser.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at udtalelserne var uhensigtsmæssige og lagde vægt på, at de var af belærende og opdragende karakter, og at de ikke stemte overens med en venlig og høflig optræden.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Kritisabelt at en polititjenestemand i forbindelse med en telefonsamtale udtalte: "Hun er helt væk" og "jeg svarer hende bare på de mærkelige spørgsmål"

336-1604-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale med B smækkede røret på og udtalte, at B var sindssyg, og at alt, hvad B sagde, var sindssygt, samt at B ikke kunne snakke sammenhængende dansk. B ringede den pågældende dag til vagtcentralen for at høre status på en anmeldelse, hun havde indgivet.

På baggrund af lydoptagelsen af opkaldet til vatcentralen kunne det lægges til grund, at P under telefonsamtalen blandt andet udtalte: "Hun er helt væk", og "jeg svarer hende bare på de mærkelige spørgsmål".

Politiklagemyndigheden vurderede, at P herved optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at udtalelserne af B kunne opfattes som om de vedrørte B's psykiske tilstand og var egnede til at give B det indtryk, at P ikke tog tilstrækkeligt hensyn til, at B befandt sig i en situation, hvor B ønskede politiets hjælp.

Politiklagemyndigheden overvejede, om det kunne føre til en anden vurdering af sagen, at udtalelserne blev fremsat på et tidspunkt, hvor P ikke var i dialog med B, idet B var ved at finde en oplysning på sin telefon, samt at udtalelsen blev fremsat over for en anden person på vagtcentralen.

På den ene side lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at udtalelsen ikke kunne antages at have været tiltænkt at komme til andres kundskab, og at der således ikke var tale om en udtalelse, der var direkte henvendt til B, samt at der i forbindelse med politiets interne kommunikation må indrømmes politiet et vist "sprogligt frirum".

På den anden side lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at der som en selvfølge også gælder grænser for det nævnte "sprogliche frirum", hvilket skal ses i sammenhæng med blandt andet, at politiets anvendelse af negativt ladede udtryk om nogle persongrupper i forbindelse med den interne kommunikation indebærer en ikke ubetydelig risiko for, at politiet ved kontakt med de pågældende persongrupper lader sig påvirke af de negativt ladede udtryk. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at udtalelserne var nedladende, og at udtalelsen: "Hun er helt væk" virker stigmatiserende. Udtalelserne faldt dermed uden for det "sprogliche frirum", der må indrømmes politiet i forbindelse med den interne kommunikation.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Uhensigtsmæssigt at en polititjenestemand udtalte til en borger: "Så vi ses i retten", eller lignende

336-1618-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) standsede B på motorvejen og truede med, at B ville få en hilsen for vanvidsbilisme og udtalte: "Vi ses i retten".

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at episoden fandt sted på et tidspunkt, hvor P var på vej på arbejde, og at P trådte i tjeneste i forbindelse med standsningen af B.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P afsluttede samtalen med B ved at udtale: "Så vi ses i retten", eller lignende.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P's udtalelse blev fremsat på et tidspunkt, hvor han ikke havde sigtet B for et strafbart forhold. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P ikke havde kompetence til at beslutte, om der i givet fald skulle rejses tiltale mod B.

Det var herefter Politiklagemyndighedens opfattelse, at P kunne have afsluttet samtalen på en mere hensigtsmæssig og professionel måde.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Uhensigtsmæssigt at en polititjenestemand blandt andet udtalte: ”Så skulle I nok ikke ha’ sparket hans dør ind den gang”

336-1632-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under B's fremmøde på en politistation havde udtalt, at B skulle holde sin sti ren og skride fra politistationen.

P afviste at have udtalt som anført af B. Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af de modstridende forklaringer, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's udtalelse. Der var desuden ikke oplysninger eller omstændigheder, herunder vidneforklaringer, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring frem for den anden.

P havde på baggrund af B's klage forklaret, at P i forbindelse med B's henvendelse på politistationen havde refereret til en tidligere politiforretning, og at P i den forbindelse havde udtalt til B, at: ”Så skulle I nok ikke ha’ sparket hans dør ind den gang”.

Politiklagemyndigheden fandt, at det efter P's egen forklaring kunne lægges til grund, at P havde udtalt som anført ovenfor.

Politiklagemyndigheden fandt, at P's udtalelse som udgangspunkt ikke var i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, idet udtalelsen ikke var forenelig med professionel optræden. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at udtalelsen kunne opfattes som en anklage om, at B havde været involveret i en tidligere hærværkssag, hvor B var afhørt som vidne, og som i øvrigt var henlagt. P havde derved ikke optrådt hensynsfuldt eller med situationsforømmelse.

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af udtalelsen. Politiklagemyndigheden fandt dog, at udtalelsen var uhensigtsmæssig.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Kritisabelt sprogbrug i forbindelse med en anmeldelse
336-1637-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at han, i forbindelse med en opringning til vagtcentralen for at anmelde en mulig spritbilist, blev mødt af en polititjenestemand (P), som talte til B, som om han var en skoledreng på 12 år.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder lydoptagelsen af opkaldet til vagtcentralen, kunne lægges til grund, at P under telefonsamtalen blandt andet udtalte: ”Kan du høre mig, når du taler oveni?”, ”Det er uhøfligt at tale i munden på (...)”, og ”Kan du høre, hvad jeg siger, fordi nu taler du oveni mig igen?”, og at han

En borger (B) klagede blandt andet over, at han, i forbindelse med en opringning til vagtcentralen for at anmelde en mulig spritbilist, blev mødt af en polititjenestemand (P), som talte til B, som om han var en skoledreng på 12 år.

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en telefonsamtale, hvor B ønskede at indgive en anmeldelse, optrådte ekstremt provokerende og ligeglad.

afsluttede telefonsamtalen med at udtale: ”Det er godt, god weekend”, efter at B havde oplyst P om, at B ville afslutte samtalen.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P under den sidste del af samtalen med B optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P’s tilgang til B’s anmeldelse ikke var imødekommende eller havde fokus på at få de relevante oplysninger om den mulige spritbilist fra B, idet han med de oven for nævnte udtalelser tværtimod fokuserede på at opdrage og belære B om høflig optræden.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P’s adfærd havde den virkning, at B opgav videre dialog med P, hvorved anmeldelsen om den mulige spritbilist ikke blev yderligere belyst. Politiklagemyndigheden fandt således, at P’s udtalelser var egnede til at give B det indtryk, at P ikke var interesseret i at modtage anmeldelsen, hvilket endvidere blev understøttet af, at P afsluttede telefonsamtalen med at udtale: ”Det er godt, god weekend”, efter at B havde oplyst ham om, at B ville afslutte samtalen.

Politiklagemyndigheden fandt, at den omstændighed, at P oplevede, at B var svær at afhøre, da det var svært at få stillet de spørgsmål, der skulle stilles i forhold til at finde ud af, om der var hold i anmeldelsen, og at B afbrød og talte ind over P, mens han stillede B spørgsmålene, ikke kunne føre til en ændret vurdering af sagen.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Meget kritisabelt at en polititjenestemand kom med grove og nedladende udtalelser

336-1640-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en telefonsamtale, hvor B ønskede at indgive en anmeldelse, optrådte ekstremt provokerende og ligeglad.

Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af indhentet lydoptagelse fra vagtcentralen, at P under den sidste del af telefonsamtalen med B ikke optrådte i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik, og at P’s håndtering af telefonsamtalen var meget kritisabel.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P’s tilgang til B’s anmeldelse ikke var imødekommende og på B kunne virke nonchalant, herunder i forhold til en udtalelse om, at P ville oprette en hændelse om sagen og så se, om ”der ikke er nogen, der griber kuglen.” Politiklagemyndigheden lagde endvidere lagt vægt på, at P indledte en diskussion med B om, hvorvidt B skulle rette sin henvendelse til politiet eller psykiatrien. Politiklagemyndigheden fandt, at såfremt P var af den opfattelse, at B’s henvendelse skulle håndteres af psykiatrien, burde P have vejledt B om at rette henvendelse dertil.

Efter Politiklagemyndighedens opfattelse udviste P således ikke i tilstrækkelig grad forståelse for den situation, som B og B’s familie befandt sig i. B havde givet udtryk for, at han på baggrund af en psykisk syg borgers opførsel over for ham og hans familie umiddelbart forinden følte sig utryk ved situationen. P angav i et partshøringssvar, at han opfattede B’s henvendelse som ”se mig, hør mig”, og at det efter x antal minutter blev ret trættende at høre på. Politiklagemyndigheden fandt, at dette understøttede den manglende forståelse, som P under telefonsamtalen udviste for B’s situation.

Politiklagemyndigheden lagde endelig vægt på, at udtalelserne: ”Det er i bund og grund ligegyldigt, om du er enig med det eller ej, det er det forkerte sted” og ”Vi to kan ikke snakke sammen, for det er du ikke klog nok til” var meget grove og nedladende over for B.

Sagen er disciplinært afgjort med en irettesættelse.

Uhensigtsmæssig udtalelse fra polititjenestemand

336-1674-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P1) havde en skræmmende attitude, og at en anden polititjenestemand (P2) udtalte: ”Vi er politi. Vi snakker, som vi skønner er i orden” samt ”Vi er politimænd, så sker der ikke noget ved” til B.

Politiklagemyndigheden fandt, at der i sagen var afgivet uoverensstemmende forklaringer af B på den ene side og P1 og P2 på den anden side, og at der således ikke var tilstrækkeligt grundlag for at kunne fastlægge, hvad der præcist var foregået. På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1's og P2's adfærd i forbindelse med episoden.

P havde under sagen oplyst, at han under politiforretningen udtalte: ”Det tror jeg ikke, at jeg gør, men hvis du vil klage, hører jeg formentlig fra Den Uafhængige Politiklagemyndighed” eller lignende, da B oplyste P2 om, at P2 ville høre fra B's advokat.

Politiklagemyndigheden fandt, at det var uhensigtsmæssigt, at P2 i forbindelse med politiforretningen udtalte dette. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at udtalelsen af B kunne opfattes som uhøflig og sarkastisk, og at udtalelsen derved var uprofessionel.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Uhensigtsmæssigt at en civil ansat afbrød en telefonsamtale med en borger

336-1680-22

En borger (B) klagede over, at en civil ansat (C) talte nedgørende til B i forbindelse med, at B ringede til vagtcentralen for at indgive en anmeldelse om et færdselsuheld. B klagede endvidere over, at C afbrød samtalen.

Politiklagemyndigheden fandt, at der på baggrund af lydoptagelsen ikke var grundlag for at fastslå, at C under samtalen optrådte nedladende eller talte ned til B. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at C vejlede B om at rette henvendelse til et forsikringselskab og forklarede B om politiets praksis i sager vedrørende færdselsuheld. Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af C's adfærd over for B under telefonsamtalen.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at C ikke besvarede B's anmodning om at få C's navn oplyst, men i stedet afbrød samtalen med B, imens B var i gang med at fremsætte anmodningen. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at C ikke afsluttede samtalen, der havde varet ca. 2 minutter, på en venlig og professionel måde.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale med B sagde, at B havde brug for lægehjælp, hvorefter P smækkede røret på.

Uhensigtsmæssig udtalelse fra polititjenestemand under telefonsamtale

336-1685-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale med B sagde, at B havde brug for lægehjælp, hvorefter P smækkede røret på.

Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af en indhentet lydoptagelse, at der efter en samlet vurdering ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd under samtalen. Politiklagemyndigheden fandt dog, at P's udtalelse: "Jeg tror, du har brug for at tale med en læge i stedet for. Jeg skønner din anmeldelse for ikke relevant for politiet og utroværdig. Alt det her med 5G. Det gider jeg ikke spille min tid på. Farvel", var uhensigtsmæssig.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det må forventes, at en polititjenestemand, der besvarer opkald fra en borger, tiltaler borgeren professionelt og med fornøden hensynsfuldhed. Politiklagemyndigheden fandt, at en udtalelse som den ovennævnte, hvor der – efter en kort telefonsamtale – blandt andet kommenteres på et behov for at blive tilset af en læge, og hvor der gives indtryk af, at polititjenestemanden ikke vil bruge tid på anmeldelsen, ikke var hensynsfuld over for borgeren.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Uhensigtsmæssigt at en polititjenestemand under en telefonsamtale udtalte: "(...) så gider jeg ikke tale med dig", samt at han afbrød opkaldet i forlængelse deraf

336-1795-22

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale udtalte: "Så gider jeg ikke tale med dig", hvorefter han afbrød opkaldet.

Politiklagemyndigheden fandt, at det på baggrund af sagens oplysninger, herunder en lydoptagelse af telefonsamtalen, som varede 52 sekunder, kunne lægges til grund, at P udtalte til B: "(...) så gider jeg ikke tale med dig", samt at han afbrød opkaldet i forlængelse deraf.

Politiklagemyndigheden fandt efter en konkret vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at det ud fra lydoptagelsen kunne lægges til grund, at B afbrød P flere gange, ligesom B blandt andet opgav sin adresse og udtalte: "(...) og så har du faktisk ikke krav på skide meget mere". Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P oplyste, at han opfattede situationen således, at B blev personlig og ubehøvet over for ham under samtalen, og at han afbrød opkaldet, fordi han ikke fandt nogen grund til at fortsætte ad den "sti".

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P udtalte: "(...) så gider jeg ikke tale med dig", samt at han afbrød opkaldet i forlængelse deraf.

Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at telefonsamtalen alene havde haft en varighed på 52 sekunder, da udtalelsen blev fremsat, og opkaldet blev afbrudt, samt at P kunne have afsluttet telefonsamtalen på en mere venlig og professionel måde.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

SAGER VEDRØRENDE BEGREBET ”I TJENESTE”

Kritisabelt at træde i tjeneste i forbindelse med privat uoverensstemmelse

336-1367-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en privat uoverensstemmelse trådte i tjeneste og optrådte aggressivt og ubehageligt over for en chauffør (C).

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P i sin fritid kom i diskussion med C, der skulle læsse varer af på en parkeringsplads, idet P var utilfreds med C's kørsel og parkering. Diskussionen resulterede i, at P fremviste sit politiskilt og herefter kontrollerede C's kørekort.

Politiklagemyndigheden udtalte kritik af, at P i den konkrete situation trådte i tjeneste, idet det skete på baggrund af en privat uoverensstemmelse. Endvidere lagde Politiklagemyndigheden ved afgørelsen vægt på, at P i situationen var inhabil i forhold til at foretage kontrol af C's kørekort. Politiklagemyndigheden fandt det endvidere uhensigtsmæssigt, at P under episoden havde udtalt til C, at P ikke forstod, hvor C havde sin færdselsmæssige opdragelse fra, eller lignende.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Kritisabelt at træde i tjeneste under privat uoverensstemmelse

336-1425-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i sin fritid fremviste sit politiskilt og havde en truende adfærd.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P i sin fritid opsøgte to borgere (A og B), der var i gang med at fælde træer på en privat grund. P spurgte af ren interesse ind til baggrunden for træfældningsarbejdet, hvilket A, der stod for arbejdet på stedet, ikke ønskede at svare på og bad P om at forlade stedet. P fremviste herefter sit politiskilt og tilkendegav, at han var fra politiet.

Politiklagemyndigheden fandt det kritisabelt, at P fremviste sit politiskilt og herved trådte i tjeneste i forbindelse med en privat uoverensstemmelse. Det forhold, at P efter sin egen forklaring var bange for, at A ville gøre ham noget, og at han derfor trådte i tjeneste for at deeskalere situationen, kunne ikke føre til en anden vurdering. Efter Politiklagemyndighedens opfattelse burde P således i situationen have forladt stedet, idet der ikke var en øjeblikkelig og direkte trussel mod ham, der gjorde det nødvendigt at træde i tjeneste.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Kritisabelt at træde i tjeneste under en privat trafikal uoverensstemmelse

336-1441-21

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en privat trafikal uoverensstemmelse fremviste sit politiskilt.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P fremviste sit politiskilt og samtidig legitimerede sig som polititjenestemand over for B.

Politiklagemyndigheden fandt, at P ved i situationen at træde i tjeneste optrådte kritisabelt.

Ved afgørelsen lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P trådte i tjeneste i forbindelse med en privat trafikalk uoverensstemmelse mellem B og P samt dennes hustru.

Politiklagemyndigheden fandt, at det forhold, at P efter sin egen forklaring fandt, at B's udtalelser udgjorde trusler mod P, samt at P på et tidspunkt, hvor P var bekendt med, at B havde indgivet en adfærdsklage mod ham, anmeldte forholdet til politiet, ikke kunne føre til en anden vurdering.

Efter Politiklagemyndighedens opfattelse burde P i situationen i stedet have tilkaldt politiet eller have forladt stedet, idet der efter Politiklagemyndighedens opfattelse ikke var en øjeblikkelig og direkte trussel mod ham, der gjorde det nødvendigt, at han trådte i tjeneste som polititjenestemand.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Kritisabelt at træde i tjeneste på et diskotek i privat anledning
336-1548-21

En politikreds orienterede Politiklagemyndigheden om, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med, at P i sin fritid skulle ind på et diskotek, fremviste sin politilegitimation til bestyreren af diskoteket.

Politiklagemyndigheden fandt, at P ved i situationen at træde i tjeneste optrådte kritisabelt.

Ved afgørelsen lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P trådte i tjeneste på et diskotek i en privat anledning, og at der ikke var nogen politifaglig begrundelse for, at P

fremviste sin politilegitimation i forbindelse med sin adgang til diskoteket.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Kritisabelt at træde i tjeneste i forbindelse med færdselsuheld
337-51-21

En borger (B) anmeldte en polititjenestemand (P) for stillingsmisbrug ved at vise sit politiskilt og træde i tjeneste i forbindelse med et færdselsuheld. Statsadvokaten indstillede efterforskningen. Politiklagemyndigheden vurderede herefter episoden i medfør af retsplejelovens regler om adfærdsklagesager.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P i sin fritid var part i et færdselsuheld. I den forbindelse tilkendegav P over for den anden part i færdselsuheldet og dennes familied medlem, at han var polititjenestemand, og trådte herved i tjeneste. Politiklagemyndigheden fandt det kritisabelt, at P trådte i tjeneste, idet der i den konkrete situation, hvor P som privatperson var involveret i et færdselsuheld, ikke var omstændigheder, som kunne begrunde, at P legitimerede sig som polititjenestemand.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Kritisabelt at træde i tjeneste under en privat trafikalk uoverensstemmelse
337-53-22

En borger (B) anmeldte en polititjenestemand (P) for stillingsmisbrug ved i forbindelse med en trafikalk episode at have tilkendegivet, at han var politiansat og dagen efter

ville skrive en rapport, der ville få B til at miste sit kørekort eller lignende. Statsadvokaten opgav påtale i sagen. Politiklagemyndigheden vurderede herefter episoden i medfør af retsplejelovens regler om adfærdsklagesager.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P under en cykeltur i sin fritid overhalede B, der kørte i bil. P rettede efterfølgende henvendelse til B og identificerede sig i den forbindelse som polititjenestemand.

Politiklagemyndigheden fandt, at P ved i situationen at træde i tjeneste optrådte kritisabelt.

Ved afgørelsen lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P trådte i tjeneste under en privat trafikalk uoverensstemmelse med B, hvor P selv var involveret som part, og at der ikke var omstændigheder, som kunne begrunde, at P trådte i tjeneste.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Kritisabelt at træde i tjeneste ved krisecenter i privat anledning
337-55-22

En borger (B) anmeldte en polititjenestemand (P) for stillingsmisbrug ved under en episode ved et krisecenter at have fremvist sit politiskilt. Statsadvokaten indstillede efterforskningen. Politiklagemyndigheden vurderede herefter episoden i medfør af retsplejelovens regler om adfærdsklagesager.

Politiklagemyndigheden fandt, at P ved i situationen at træde i tjeneste optrådte kritisabelt.

Ved afgørelsen lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P trådte i tjeneste i privat anledning, og at der ikke var

omstændigheder, som kunne begrunde, at P fremviste sin politilegitimation i forbindelse med hans henvendelse til den ansatte på krisecenteret.

P forklarede, at hans adfærd skyldtes nødretlige betragtninger vedrørende et barns tarv. Politiklagemyndigheden fandt imidlertid ikke, at dette kunne føre til en anden vurdering. Efter Politiklagemyndighedens opfattelse burde P i situationen i stedet have tilkaldt politiet, såfremt han opfattede, at udlevering af barnet til samvær blev modarbejdet.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Kritisabelt at forevise politiskilt og træde i tjeneste i forbindelse med et privat besøg på et asylcenter
337-56-22

En velgørenhedsorganisation anmeldte en polititjenestemand (P) for stillingsmisbrug ved under et besøg på et asylcenter at have forevist sit politiskilt. Statsadvokaten indstillede efterforskningen. Politiklagemyndigheden vurderede herefter episoden i medfør af retsplejelovens regler om adfærdsklagesager.

Politiklagemyndigheden fandt det kritisabelt, at P i forbindelse med besøget på asylcentret foreviste sit politiskilt og trådte i tjeneste uden at have en tjenstlig anledning hertil.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P's besøg var af ren privat karakter, og at han ved anvendelsen af sin politimyndighed opnåede en adgang til asylcenteret, som han ikke ville være berettiget til som privatperson.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 4.000 kr.

Kritisabelt at træde i tjeneste i forbindelse med en uoverensstemmelse med en borger
337-57-22

En borger (B) anmeldte en polititjenestemand (P) for stillingsmisbrug ved under en uoverensstemmelse med B om en vasketid at have truet med at være polititjenestemand og at ville oprette en sag på forholdet. Statsadvokaten indstillede efterforskningen. Politiklagemyndigheden vurderede herefter episoden i medfør af retsplejelovens regler om adfærdsklagesager.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P verbalt over for B tilkendegav, at han var polititjenestemand, og at han derved trådte i tjeneste. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at P kaldte B en "kælling", "taber" eller lignende.

Politiklagemyndigheden fandt, at P derved optrådte kritisabelt.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P trådte i tjeneste som led i en privat uoverensstemmelse, og at der ikke var omstændigheder, som kunne begrunde, at P trådte i tjeneste. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P ved at have kaldt B en "kælling", "taber" eller lignende ikke levede op til principperne om god forvaltningsskik, samt på udtalelsernes karakter, herunder at de var nedladende og uhøflige samt ikke forenelige med venlig og høflig optræden.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

FORSKELLIGE ADFÆRDSKLAGER

Ikke grundlag for kritik af at en polititjenestemand afgav et varselsskud

331-1250-21

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) afgav et varselsskud, hvilket B fandt uproportionalt og ubegrundet, idet der var tale om en sag om brugstyveri af et motorkøretøj, hvor B, der var 16 år gammel, var stukket af til fods.

Politiklagemyndigheden fandt, at det kunne lægges til grund, at P afgav et varselsskud i forbindelse med episoden.

Der var imidlertid uenighed om den nærmere baggrund for afgivelsen af varselsskuddet.

B oplyste, at han havde sine hænder synligt fremme under eftersættelsen, og da P standsede ham.

P oplyste, at B førte sin ene hånd ind under sin dunjakke, og at det lignede, at B ville trække et våben ud fra dunjakken, samt at P råbte, at B skulle vise sine hænder, hvilket B ikke gjorde, hvorfor P afgav et varselsskud.

Politiklagemyndigheden vurderede herefter, om betingelserne i politiloven for at afgive varselsskuddet var opfyldt på grundlag af det, som P selv havde oplyst om episoden, idet de nærmere omstændigheder i forbindelse med afgivelsen af varselsskuddet ikke kunne fastlægges nærmere.

Det var Politiklagemyndighedens vurdering, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at det under de anførte omstændigheder var nødvendigt og forsvarligt at afgive et varselsskud for at afværge et overhængende farligt angreb på ham selv, og at anvendelsen af skydevåbnet således skete i overensstemmelse med politiloven.

Det forhold, at B på det pågældende tidspunkt var 16 år, eller at varselsskuddet havde sammenhæng med en eftersættelse af en personbil, kunne ikke føre til en anden vurdering.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i situationen.

Optagelsen af to fotos af en anholdt kunne være foretaget på en anden og mere skånsom måde

336-1433-21

En borger (B) klagede over, at han i forbindelse med en anholdelse blev fotograferet nøgen både forfra og bagfra, hvilket var unødvendigt, ydmygende og nedværdigende.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at antage, at den polititjenestemand (P), der havde optaget de pågældende fotos på den nævnte måde, derved optrådte usagligt, ydmygende eller nedværdigende over for B.

Politiklagemyndigheden lagde ved vurderingen heraf blandt andet vægt på, at P ifølge sin forklaring opfattede, at B var blevet påkørt af en patruljevogn i forbindelse med den forudgående episode, hvor B blev anholdt, og at han på den baggrund ønskede at dokumentere, at B ikke havde synlige skader som følge af det forudgående færdselsuheld, ligesom P skønnede, at det var nødvendigt og relevant for sagen at optage billederne af B i fuld figur. I fotorapporten i sagen fremgik ligeledes fotos af skader, som B pådrog sig på blandt andet hænder og håndled i forbindelse med den forudgående episode.

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) afgav et varselsskud, hvilket B fandt uproportionalt og ubegrundet, idet der var tale om en sag om brugstyveri af et motorkøretøj, hvor B, der var 16 år gammel, var stukket af til fods.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P forklarede, at han løbende vejledte B om, hvad der skulle ske, ligesom han bad B om at holde sine hænder foran kønsdelene, da han optog foto af ham forfra.

Endelig lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P forklarede, at B blev behandlet med størst mulig værdighed og respekt, og hvis han havde følt andet, så var det ikke hensigten.

Politiklagemyndigheden bemærkede i forlængelse heraf, at det er Politiklagemyndighedens opfattelse, at optagelsen af de to fotos af B i fuld figur må antages at kunne være foretaget på en anden og mere skånsom måde, herunder eksempelvis ved at optage fotos af B's kropsdele tættere på end i fuld figur, og hvor de hensyn, som P angav som baggrund for optagelsen af billederne, stadigvæk kunne være blevet varetaget. Det forhold, at optagelsen i fuld figur kunne være optaget på en anden og mere skånsom måde, var imidlertid ikke tilstrækkeligt til - i lyset af sagens konkrete omstændigheder - at der var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med episoden.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Uhensigtsmæssigt opslag på Facebook og kritisabel mail til borger 336-1601-22

En borger (B) klagede over en polititjenestemand (P) adfærd i forbindelse med P's efterforskning af en underliggende straffesag, hvori B var part.

Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P i en privat gruppe på Facebook lavede et opslag, hvoraf følgende blandt andet fremgik:

"(...) Jeg skriver udelukkende her, for at et møde jeg havde med en af jeres medlemmer ikke pludselig bliver en offentlig høring og udvikler sig til at være den hele og skinbarlige sandhed her på Facebook. I det hele taget er dette medie et problematisk sted at finde sandheden, fordi en samtale mellem 2 personer kan forstås på 2 måder. Og samtalen burde ikke gengives her fra den ene side, da det dybest set ikke vedkommer andre. (...)"

Politiklagemyndigheden udtalte, at det er Politiklagemyndighedens opfattelse, at der generelt bør udvises tilbageholdenhed med at anvende sociale medier vedrørende tjenstligt relaterede forhold.

Politiklagemyndigheden fandt, at Facebookopslaget var uhensigtsmæssigt og lagde vægt på, at opslaget adresserede en verserende straffesag, som P efterforskede, og hvor P i den forbindelse havde afhørt ét af den private facebookgruppes medlemmer. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at opslaget indeholdt en kritik af, at B havde omtalt P og B's møde på Facebook. Politiklagemyndigheden fandt herefter, at opslaget ikke stemte overens med en professionel optræden.

Det kunne derudover lægges til grund, at B og P herefter havde korresponderet på mail vedrørende spørgsmålet om sigtelse af B i den underliggende straffesag. I den forbindelse skrev P blandt andet følgende mail til B:

"Hej (...)

Nu har du en mail du kan gemme, hvor jeg skriver at du ikke er sigtet J Så må vi se om du kan holde denne korrespondance imellem os!

Sagen er afsluttet fra min side."

Politiklagemyndigheden fandt, at P herved optrådte kritisabelt og i strid med god forvaltningsskik.

En borger (B) klagede over en polititjenestemand (P) adfærd i forbindelse med P's efterforskning af en underliggende straffesag, hvori B var part.

**En borger (B)
klagede over, at
to polititjeneste-
mænd optrådte
hånligt og raci-
stisk, da de ikke
lod B tale, og da
de grinte af
hans navn.**

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at mailen af B kunne opfattes således, at P forsøgte at påvirke B til ikke at udtale sig yderligere, herunder på Facebook, vedrørende sagen, selvom B var berettiget hertil.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Ikke grundlag for kritik i anledning af en klage over en polititjenestemands adfærd under en telefonsamtale 336-1616-22

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) havde en manglende forståelse over for B's henvendelse samt afsluttede telefonsamtalen ved at lægge røret på.

Politiklagemyndigheden fandt, at der på baggrund af lydoptagelsen og P's forklaring ikke var grundlag for at fastslå, at P under samtalen udviste en manglende forståelse over for B's henvendelse, eller at P i øvrigt ikke optrådte professionelt og med situationsfornemmelse.

Politiklagemyndigheden lagde ved denne vurdering vægt på, at P under telefonsamtalen lyttede til B's anmeldelse og spurgte nærmere ind hertil, ligesom P vejledte B om, hvordan han kunne klage til boligforeningen eller ejerforeningen, idet B havde oplyst, at støjen stod på hver weekend.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P havde forklaret, at han på et tidspunkt gik ind og styrede samtalen for at løse opgaven så hurtigt som muligt, idet der på tidspunktet for B's opkald var meget travlt, og mange borgere stod i kø for at tale med politiet.

Endelig lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P sendte en patruljevogn til stedet, som fik slukket musikken.

Politiklagemyndigheden fandt, at det forhold, at P afsluttede samtalen ved at lægge røret på, ikke kunne føre til en anden vurdering. Politiklagemyndigheden lagde herved vægt på, at det af telefonsamtalen fremgik, at B takkede for P's oplysning om, at politiet ville komme ud og skabe ro, samt P's forklaring om, at han normalt altid siger farvel til en borger, der ringer, og at han ikke havde til hensigt at afslutte samtalen på en uhensigtsmæssig måde, men at de havde meget travlt på tidspunktet, hvorfor han måske har trykket på afbryderknappen samtidig med, at han sagde farvel.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd under telefonsamtalen.

Brug af heste som magtmiddel 336-1915-22

En borger (B) klagede over, at to polititjenestemænd optrådte hånligt og racistisk, da de ikke lod B tale, og da de grinte af hans navn. B klagede endvidere over, at de to polititjenestemænd, som var til hest, brugte deres heste som et magtmiddel imod B, da de brugte hestene til at presse B ind mod en hæk, og da de sad på hestene og så ned på B.

Polititjenestemændene afviste at have optrådt som beskrevet af B og oplyste, at da de sad på heste og derved var i fysisk højere niveau end B, blev deres blikke nedadvendte for, at de kunne få øjenkontakt med B.

Politiklagemyndigheden fandt, at da der i sagen var afgivet forskellige forklaringer om det præcise hændelsesforløb af B på den ene side og polititjenestemændene på den anden side, kunne de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke fastlægges med den fornødne sikkerhed, og at der således var tale om påstand mod påstand.

På den baggrund var der ikke grundlag for at udtale kritik af polititjenestemændenes adfærd.

Meget kritisabelt at en polititjenestemand i en videooptagelse poserede ved siden af en afdød person
337-58-22

Den forudgående straffesag er omtalt i årsberetningen for 2020, side 26, samt årsberetningen for 2021, side 51. Afgørelsen er endvidere omtalt i dette års årsberetning, side 98 og 20.

En polititjenestemand, P2, blev i byretten dømt for i en videooptagelse, der blev optaget af en anden polititjenestemand (P1) under en politiforretning, at have poseret ved siden af en afdød person, mens P2 grinte, grimasserede og rakte sine hænder i retning mod den afdøde person. P2 ankede dommen til frifindelse og blev frifundet af landsretten. Politiklagemyndigheden besluttede efterfølgende at vurdere episoden i medfør af retsplejelovens regler om adfærdsklagesager.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P2's adfærd i forbindelse med episoden var meget kritisabel.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at P2's adfærd var aldeles utilbørlig, uprofessionel og uforenelig med det forventelige af en polititjenestemand i tjeneste. Politiklagemyndigheden lagde herunder vægt på, at P2's adfærd var særdeles nedværdigende og krænkende over for den afdøde. Politiklagemyndigheden fandt endvidere, at P2's adfærd var egnet til at krænke den afdødes pårørende.

Det kunne ikke medføre en anden vurdering, at der var tale om en enkeltstående handling, som ikke var systematiseret.

Det kunne endvidere ikke medføre en anden vurdering, at P2 alene spillede en mindre rolle, og at videooptagelsen alene havde en varighed på få sekunder. Politiklagemyndigheden lagde i den forbindelse vægt på, at P2 var vidende om og accepterede, at P1 optog videoen, og at P2's adfærd, uanset videoens varighed, var udtryk for en alvorlig mangel på dømmekraft, herunder idet P2 ved patruljens ankomst på stedet uden videre havde sat sig i stilling ved siden af den afdøde som for at blive filmet.

Det kunne endelig ikke medføre en anden vurdering, at adfærden ikke blev overværet af borgere. Politiklagemyndigheden lagde på den ene side blandt andet vægt på, at alene polititjenestemænd overværede P2 udvise den omhandlede adfærd, at der må indrømmes politiet et vist "frirum" i den interne kommunikation, og at videooptagelsen ikke blev delt. Politiklagemyndigheden lagde på den anden side blandt andet vægt på, at adfærden var rettet mod en afdød person, at der gælder grænser for det nævnte frirum, og at to polititjenestemænd, P3 og P4, som overværede episoden, efterfølgende fandt grundlag for at indberette P1 og P2's adfærd til deres overordnede.

Sagen er disciplinært afgjort med afskedigelse.

Færdselssager

HASTIGHEDSOVERTRÆDELSER

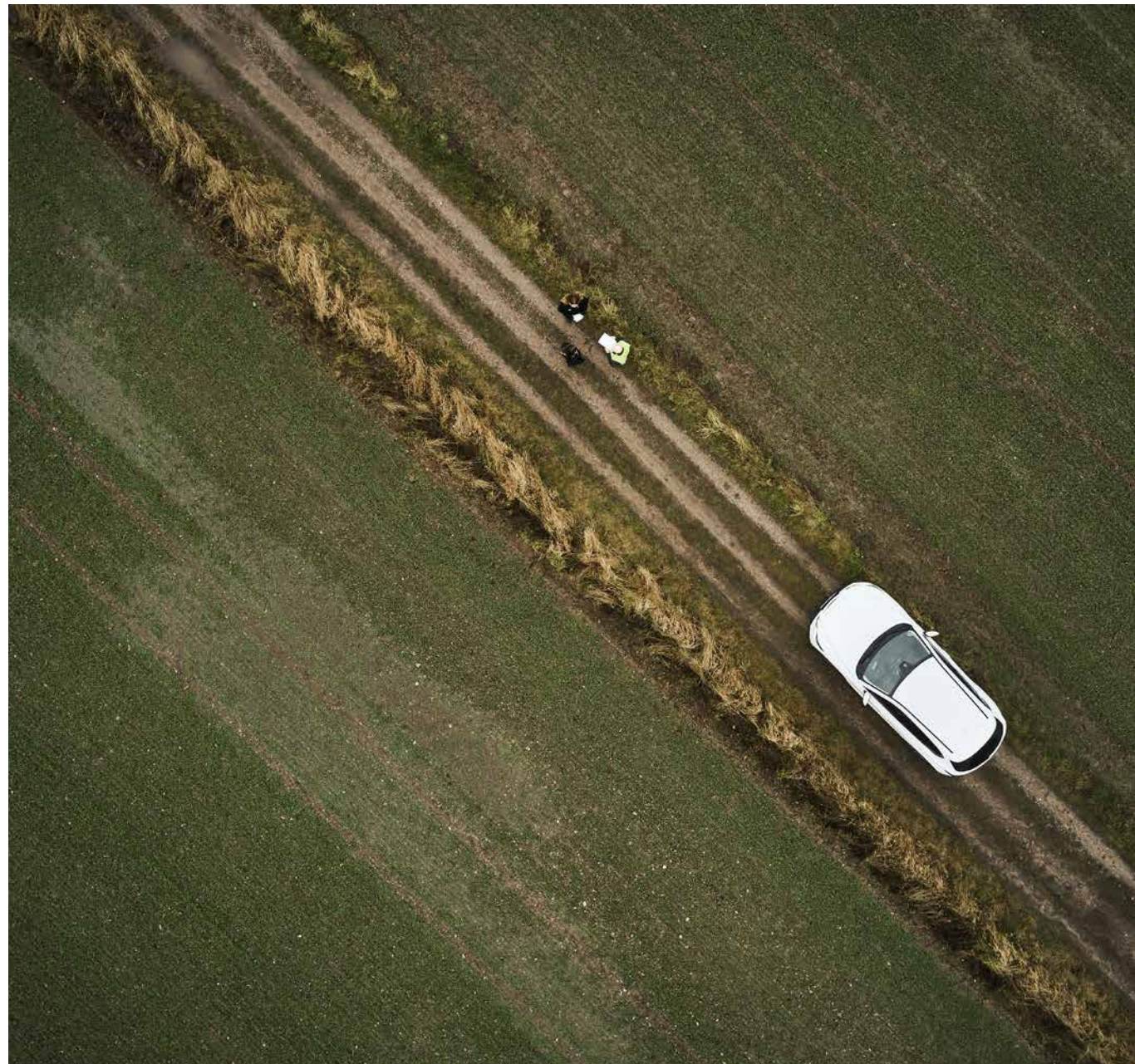
Bøde for hastighedsoverskridelse

3141-822-21

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en uniformeret patruljevogn med mindst 93 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 80 km/t.

P forklarede blandt andet, at hastighedsoverskridelsen skete i forbindelse med transport af en anholdt, der var diffus og forvirret, idet den anholdte ikke vidste, hvor han var, eller hvor han skulle hen. P forklarede endvidere, at han ikke kørte udrykningskørsel, men at han kørte lidt hurtigere på grund af redning af den anholdte, som var syg og svækket. Desuden forklarede P, at udrykningssignalerne ikke var aktiveret, og at patruljen kørte forbi anholdtes hjemmeadresse på vej til politistationen, idet der måske var en person her, der kendte den anholdte og hans sygdomshistorik. Herudover forklarede P, at den anholdtes tilstand umiddelbart ikke var livstruende, men at det var svært for ham at vurdere, hvor alvorligt det forholdt sig, og at han prioriterede hensynet til redning af den anholdte. P forklarede yderligere, at der var tilkaldt en læge, som skulle tilse den anholdte, når de ankom til politistationen. Endelig forklarede P, at det efterfølgende viste sig, at den anholdte havde en mindre blodprop i hjernen.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel ikke var opfyldt i situationen og udstedte et bødeforelæg på 1.000 kr., som P vedtog.

Hastighedsoverskridelse

3141-841-21

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn med mindst 60 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t. P blev subsidiært tiltalt for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen ved at have kørt udrykningskørsel uden at anvende udrykningslygte og -horn. P var endvidere anmeldt for overtrædelse af straffelovens § 155 ved at have konstrueret en forklaring for at komme ud af ovennævnte tiltale.

P forklarede blandt andet, at han opdagede en personbil (F), der lavede et styreudslag, og som han fattede interesse for, uden P kunne begrunde nærmere hvorfor. P forklarede endvidere, at der var en række andre biler mellem patruljen og F, som drejede ned ad en sidevej. F var derefter ude af syne, og P satte derfor hastigheden op. P tændte ikke udrykningssignalerne, idet han ellers ikke ville fange nogen. Herefter blev P blitzet i hastighedsmålingen. P forklarede endelig, at patruljen fortsatte og senere opdagede en henkastet personbil, der kunne være F, og som de forespurgte på via radioen.

Statsadvokaten fandt, at der ikke var rimelig formodning for, at P havde overtrådt straffelovens § 155, idet det ikke med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at P havde konstrueret en forklaring om, at patruljen kørte udrykningskørsel for at undgå bødeansvar for hastighedsoverskridelsen.

Statsadvokaten fandt dog, at der var tilstrækkeligt grundlag for at rejse tiltale for hastighedsoverskridelsen, subsidiært for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen ved at have kørt udrykningskørsel uden at anvende udrykningslygte og -horn.

Sagen afventer hovedforhandling i retten.

Udrykningskørsel uden anvendelse af udrykningssignaler

3141-855-21

En polititjenestemand (P) blev som fører af en civil patruljevogn målt til at have kørt mindst 56 km/t, selv om den højest tilladte hastighed ikke måtte overstige 50 km/t. På tidspunktet for registreringen af hastighedsoverskridelsen blev der ikke anvendt udrykningssignaler.

For så vidt angik hastighedsoverskridelsen forklarede P blandt andet, at han blev opmærksom på en udenlandsk personbil (F), der kørte med en cykel på cykelanhænger, som ikke var ordentligt fastspændt, hvorfor han ønskede at bringe F til standsning.

For så vidt angik udrykningssignalerne forklarede P blandt andet, at disse ikke blev anvendt, idet der ikke var særlig mange biler på vejen, der var kort afstand mellem patruljevognen og F, samt at det ikke var nødvendigt for at bringe F til standsning.

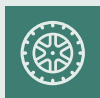
Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt og opgav påtale for overtrædelse af færdselsloven. Statsadvokaten fandt endvidere, at betingelserne for at undlade at anvende udrykningssignaler ikke var til stede og udstedte en bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen.

Bøde for hastighedsoverskridelse

3141-860-21

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn med mindst 59 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t.

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn med mindst 60 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t.

En polititjenestemand (P) blev som fører af en civil patruljevogn målt til at køre mindst 58 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t.

P forklarede blandt andet, at patruljen blev opmærksom på en mistænkelig personbil (F), som blev ført i høj fart. P satte derfor farten op for at indhente F. P forklarede endvidere, at han ikke fik registreringsnummeret på F, idet F drejede af ved en sidevej, imens P holdt for rødt lys. Endelig forklarede P, at han ikke var omfattet af udrykningsbekendtgørelsen, idet han var politikadet, hvorfor han ikke benyttede patruljevognens udrykningssignaler.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel ikke var opfyldt, som følge af, at P – som politikadet - ikke var certificeret til at foretage udrykningskørsel. Statsadvokaten udstedte herefter et bødeforlæg på 1.000 kr. for hastighedsoverskridelsen, som P vedtog.

Hastighedsoverskridelse

3141-869-21

En polititjenestemand (P) blev som fører af en civil patruljevogn målt til at køre mindst 58 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t.

P forklarede blandt andet, at patruljen blev overhalet af en personbil (F), hvori der sad flere personer af udenlandsk udseende. Da afdelingen behandlede en sag vedrørende det udenlandske kriminelle netværk i området, besluttede P at køre efter F for at se, hvor den kørte hen. P forklarede endvidere, at patruljen fulgte efter F i en periode, imens de forsøgte at slå køretøjet op i politiets systemer. Desuden forklarede P, at der gik lidt tid, før patruljen slog udrykningssignalerne til henset til, at disse nogle gange ligger i handskerummet eller under passagersædet i de civile patruljevogne. P forklarede endelig, at udrykningshornet ikke blev anvendt, idet P skønnede, at udrykningslygten var tilstrækkelig til at bringe køretøjet til standsning, ligesom episoden foregik om natten.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt, og at der ikke var grundlag for at gøre et strafansvar gældende for den manglende anvendelse af udrykningssignalerne. Statsadvokaten indstillede på den baggrund efterforskningen i sagen.

Hastighedsoverskridelse uden anvendelse af udrykningssignaler

3141-891-22

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn med mindst 58 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t. P blev subsidiært tiltalt for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen ved at have kørt udrykningskørsel uden at anvende udrykningslygte og -horn.

For så vidt angik hastighedsoverskridelsen forklarede P blandt andet, at han kørte bag en personbil (F), der blev ført med for høj hastighed. P ønskede at påtale forholdet og øgede derfor også sin hastighed. P har endvidere forklaret, at han kørte bag F i 5-7 km, men at det ikke var muligt på forsvarlig vis at bringe F til standsning på strækningen, hvorfor han ville afvente, at der blev plads til dette. Desuden forklarede P, at da P og F kørte forbi den faste fartkontrol, blev hverken personbilen eller patruljevognen blitzet, hvorfor han resolverede, at F alligevel ikke kørte for hurtigt. P bragte derfor ikke F til standsning.

For så vidt angik udrykningssignalerne forklarede P blandt andet, at han ikke anvendte disse, idet han ikke skønnede det nødvendigt henset til, at kørslen ikke var til fare for andre trafikanter, ligesom aktiveringen af udrykningssignalerne ville have været til ulempe for de andre trafikanter.

Sagen afventer berømmelse i retten.

FÆRDSLSUHELD

Patroljevogn påkørte under udrykningskørsel en personbil i et lyskryds med vejarbejde

3143-1406-21

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved under udrykningskørsel at have ført en uniformeret patroljevogn mod rødt lys uden brug af udrykningshorn, uden at optræde hensynsfuldt, uden at udvise agtpågivenhed og ganske særlig forsigtighed og uden at nedsætte hastigheden så meget, at der straks kunne standses for tværgående trafik, hvorved der skete sammenstød med en personbil (F), der kørte ind i krydset for grønt lys i tværgående retning. Ved færdselsuheldet skete der både materiel skade og personskade. Der blev endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

P forklarede blandt andet, at han kørte frem mod krydset og sænkede farten, hvorefter han orienterede sig og kørte frem i krydset for rødt lys. P forklarede endvidere, at han var helt nede i fart, da han var fremme ved fodgængerfeltet, og at han øjeblikkeligt kunne standse for tværgående trafik. Desuden forklarede P, at han kørte agtpågivende, tog sine forholdsregler og var bekendt med, at der var vejarbejde i krydset. P forklarede herudover, at han ikke kunne huske, hvornår han blev opmærksom på F. P bremsede, da han så F, men han kunne ikke nå at undvige. Endelig forklarede P, at det var hans opfattelse, at det var F, der påkørte patroljevognen.

Statsadvokaten fandt, at P ved kørslen havde overtrådt udrykningsbekendtgørelsen samt færdselsloven. Statsadvokaten fandt endvidere, at kørslen skete under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og nedlagde påstand om betinget frakendelse af førerretten.

Byretten fandt, at P – uanset at han havde forklaret, at han kørte ud i krydset i ”gå-tempo” efter at have orienteret sig – ikke havde udvist ganske særlig forsigtighed, sikret sig, at han straks kunne standse for tværgående trafik, og optrådte hensynsfuldt og udvist agtpågivenhed over for andre trafikanter i forbindelse med, at han kørte frem for rødt lys. Det kunne ikke føre til en anden vurdering, at der ikke var gode oversigtsforhold i krydset. Retten idømte P en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen og færdselsloven. Byretten fandt endvidere, at P i situationen havde tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, hvorfor P tillige blev frakendt førerretten betinget.

Landsretten stadfæstede byrettens dom. Landsretten fandt, at P ikke havde udvist ganske særlig forsigtighed, ligesom P ikke ved fremkørsel i krydset mod rødt lys nedsatte hastigheden så meget, at han straks kunne standse for tværgående trafik. Landsretten lagde i den forbindelse vægt på, at der alene blev anvendt udrykningslygter, hvilket skærper kravene til føreren i forbindelse med fremkørsel mod rødt lys. Landsretten tiltrådte endvidere, at P ved kørselsforløbet tilsidesatte væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og lagde vægt på, at P var bekendt med vejkrydset, herunder vejarbejdet på uheldstidspunktet og oversigtsforholdene.

Patroljevogn påkørte en forankørende og en modkørende personbil i forbindelse med en undvigemanøvre

3143-1471-21

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en uniformeret patroljevogn uden at udvise tilstrækkelig agtpågivenhed og uden at afpasse afstanden til den forankørende på en sådan måde, at der ikke var fare for påkørsel, hvis den forankørende

standsede eller nedsatte hastigheden, idet P påkørte en personbil (F1), der kørte foran P og var standset eller havde nedsat hastigheden. P foretog en undvigemanøvre venstre om F1, i hvilken forbindelse P kørte over i den modkørende vognbane og forårsagede et sammenstød med en modkørende personbil (F2) med materiel skade til følge. Der blev endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

P forklarede blandt andet i retten, at hans tanker og opmærksomhed var rettet mod nogle gangbroer over vejen, da der havde været episoder med stenkast. Han forklarede endvidere, at F1 pludselig holdt stille, hvorfor P bremsede hårdt op og forsøgte at foretage en undvigemanøvre venstre om F1. P forklarede desuden, at F2 var i en blind vinkel bag F1, og at der derfor skete sammenstød mellem P og F2 i forbindelse med undvigemanøvren. P har endelig forklaret, at han kørte langsomt med en hastighed mellem 50 og 60 km/t.

Retten idømte P en bøde for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1 og lagde i den forbindelse vægt på, at P ikke havde udvist tilstrækkelig agtpågivenhed. Retten frifandt P for overtrædelse af færdselslovens § 15, stk. 3, idet det ikke kunne anses for bevist, at P forud for færdselsuheldet på fareforvoldende vis undlod at afpasse afstanden til F1. P blev endvidere frifundet for påstanden om betinget frakendelse af førerretten.

Patroljevogn påkørte letbanetog under udrykningskørsel i forbindelse med fremkørsel for rødt lys

3143-1569-21

En polititjenestemand (P) førte under udrykningskørsel en uniformeret patroljevogn frem mod rødt lys i et kryds,

hvorved der skete sammenstød med et letbanetog (F), der kørte frem for grønt lys. Ved færdselsuheldet skete der både materiel skade og personskade.

P forklarede blandt andet, at patruljen blev tilkaldt som assistance, idet flere patruljer eftersatte en mand med kniv. P aktiverede derfor patruljevognens udrykningssignaler og kørte mod stedet. P forklarede endvidere, at da han kom til krydset, var der rødt lys i hans retning. P orienterede sig til alle sider og konstaterede, at andre biler i krydset holdt stille, og at der ikke kom et letbanekøretøj. Desuden forklarede P, at han satte hastigheden ned og kørte stille frem. I krydset blev P dog opmærksom på, at han havde overset F, hvorefter P blev påkørt af F. P forklarede endelig, at der var en bil, der kunne have dækket for hans udsyn til letbanen.

Statsadvokaten fandt, at P havde undladt at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed samt undladt at udvise ganske særlig forsigtighed og nedsætte hastigheden så meget, at der straks kunne standses for tværgående trafik, idet P kørte frem mod rødt lys, hvorved der skete sammenstød.

Statsadvokaten udstedte på den baggrund et bødeforelæg på 2.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen, som P vedtog.

Patruljevogn påkørte under udrykningskørsel en personbil i et lyskryds med vejarbejde

3143-1619-21

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved under udrykningskørsel at have ført en uniformeret patruljevogn ind i et kryds mod rødt lys uden brug af udrykningshorn, uden at optræde hensynsfuldt, uden at udvise agtpågiven-

hed og uden at nedsætte hastigheden så meget, at der straks kunne standses for tværgående trafik, hvorved der skete sammenstød med en personbil (F), der kørte ind i krydset for grønt lys i tværgående retning, hvilket forårsagede materiel skade. Der blev endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

P forklarede blandt andet, at patruljen kørte til et indbrud, hvorfor P aktiverede patruljevognens udrykningssignaler. P forklarede endvidere, at han slukkede for patruljevognens udrykningshorn, da de nærmede sig gerningsstedet for at undgå, at gerningsmanden stak af. Desuden forklarede P, at han havde rødt lys i krydset, og at der var vejarbejde den pågældende dag, hvilket han var bekendt med, og dette skjulte for trafik fra tværgående retning. P orienterede sig til begge sider og kørte derefter langsomt og forsigtigt frem i krydset. Endelig forklarede P, at han først opdagede F, da han kørte i krydset, hvorfor P ikke kunne nå at standse for F.

Statsadvokaten rejste tiltale for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen med påstand om betinget frakendelse af førerretten. Statsadvokaten indstillede dog efterforskningen for så vidt angår den manglende anvendelse af udrykningshornet og lagde vægt på, at P kørte til et indbrud, og at der var ca. 2,6 km mellem stedet for færdselsuheldet og gerningsstedet for indbruddet.

Sagen afventer hovedforhandling i retten.

Patruljevogn foretog vognbaneskift foran lastbil, hvorved der skete sammenstød

3143-1713-21

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn uden at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, idet P

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved under udrykningskørsel at have ført en uniformeret patruljevogn ind i et kryds mod rødt lys uden brug af udrykningshorn.

foretog et vognbaneskift til venstre uden at sikre sig, at manøvre kunne udføres uden fare eller unødigt ulempe for andre, hvorved der skete sammenstød med en lastbil (F), der kørte lige ud.

Til både politiet og Politiklagemyndigheden forklarede P blandt andet, at patruljen holdt i kø i højre vognbane ved et lyskryds. P blev opmærksom på, at patruljen skulle svinge til venstre i det pågældende kryds og ville derfor foretage et vognbaneskift til venstre. Endvidere forklarede P, at der ikke var nogen køretøjer i venstresvingsbanen, og at P ikke kunne se nogen bagvedkommende køretøjer. P regnede derfor med, at der var fri bane. P påbegyndte herefter vognbaneskiftet og blev påkørt af F, der kørte bag P.

I retten nægtede P sig skyldig og forklarede blandt andet, at der holdt biler i venstresvingsbanen. P forklarede endvidere, at han holdt stille mellem de to vognbaner i 10-15 sekunder.

Retten fandt, at P's forklaringer i retten ikke var overensstemmende med P's forklaringer afgivet til henholdsvis politiet og Politiklagemyndigheden, hvorfor retten fandt det betænkeligt at lægge P's forklaring til grund. Retten lagde endvidere vægt på, at føreren af lastbilen havde afgivet en sikker, sammenhængende og troværdig forklaring, der var understøttet af de fremlagte fotos af blandt andet skaderne på køretøjerne. Efter en samlet vurdering fandt retten herefter, at P var skyldig i tiltalen og idømte ham en bøde på 3.000 kr.

Patruljevogn kørte ud for ubetinget vigepligt og påkørte personbil

3143-1776-22

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn til venstre i et T-kryds uden at overholde sin ubetingede vigepligt, hvorved der skete sammenstød med en tværgående personbil (F), som var i færd med at svinge til venstre. Der skete ved færdselsuheldet materiel skade. Der blev endvidere nedlagt påstand om betinget frakendelse af førerretten.

I retten forklarede P blandt andet, at han skulle til venstre i T-krydset og standsede ved hjåttænderne. F kom fra P's højre side i tværgående retning og skulle svinge til venstre ned ad den vej, som P kom fra. P forklarede endvidere, at både P og F afventede biler, der kom fra P's venstre side. Samtidig med, at P så et hul i trafikken i højre side, så P, at F begyndte at svinge til venstre. P var 0,5-1 meter ude over hjåttænderne, da F foretog et blødt sving. Under svinget skar F ind over to hjåttænder, hvilket overraskede P. Desuden forklarede P, at han kørte frem over hjåttænderne, fordi han sagtens kunne være der. Hvis F havde svinget ind i sin vognbane uden at skære hen over hjåttænderne, var sammenstødet ikke sket.

Retten fandt, at P ved sin kørsel havde undladt at overholde sin ubetingede vigepligt, idet han var trillet 0,5-1 meter ud over hjåttænderne, og idømte P en bøde på 2.000 kr. Retten fandt endvidere, at der var afgivet divergerende forklaringer af P og F, men at P's forklaring om, at F skar ind over to hjåttænder ikke kunne afvises. Retten fandt det herefter ikke bevist, at P ved sin kørsel havde tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden henset til, at P kørte ud over hjåttænderne, fordi han vurderede, at dette kunne ske uden fare for andre sammenholdt med, at T-krydset var indrettet, så det ikke var helt ukompliceret. Retten frifandt derfor P for påstanden om betinget frakendelse af førerretten.

Patruljevogn påkørte et elskab, et stakit og en postkasse under udrykningskørsel

3143-1811-22

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en uniformeret patruljevogn under udrykningskørsel uden at afpasse hastigheden efter forholdene og uden at holde en passende lav hastighed i tættere bebygget område og ved vejkryds, hvorved P bremsede ned i forbindelse med et højresving og mistede herredømmet over patruljevognen, der skred ud og påkørte et elskab, et stakit og en postkasse. Der skete ved færdselsuheldet begrænset materiel skade.

P forklarede blandt andet, at patruljen under anvendelse af udrykningssignaler efterlod en personbil (F), der ikke efterkom politiets anvisninger om at standse. P forklarede endvidere, at F drejede til højre ad en sidegade, hvorfor P forsøgte at følge med og ligeledes foretog et højresving med en hastighed på ca. 50-60 km/t. Desuden forklarede P, at han blev overrasket over vejens kupering og forsøgte at bremse ned, hvorved han mistede vejgrebet. P fortsatte på tværs af vejen og påkørte et elskab, et stakit og en postkasse.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt i situationen henset til, at P observerede F, som P ønskede at bringe til standsning, og som undlod at efterkomme politiets anvisninger om at standse, men forsøgte at undkøre politiet.

Statsadvokaten fandt endvidere, at P havde undladt at afpasse hastigheden efter forholdene og havde undladt at holde en passende lav hastighed i tættere bebygget område og ved vejkryds.

Statsadvokaten udstedte på den baggrund en bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven og lagde i den

forbindelse vægt på, at færdselsuheldet fandt sted i en byzone midt på dagen på en hverdag, samt at uheldet skete i tilslutning til en svingmanøvre på et sted, hvor der var ubetinget vigepligt. P vedtog bøden.

Patruljevogn påkørte forankørende personbil

3143-1822-22

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved at have ført en civil patruljevogn under udrykningskørsel uden at afpasse hastigheden til en forankørende personbil (F) på en sådan måde, at der ikke var fare for påkørsel, hvis F standsede eller nedsatte hastigheden, og uden at udvise ganske særlig forsigtighed, idet der i forbindelse med, at F bremsede ned ved en sidevej, skete sammenstød mellem P og F. Der skete begrænset materiel skade ved uheldet.

P forklarede blandt andet, at hun var på observationsopgave og observerede mod en fokuspersion, der kørte længere fremme. P forklarede endvidere, at der var tæt trafik, og at hun kørte med en hastighed på ca. 40-50 km/t. Desuden forklarede P, at F, der kørte foran, pludseligt bremsede kraftigt, idet en personbil foran F skulle svinge til venstre ad en sidevej. P måtte derfor også bremse kraftigt. Endelig forklarede P, at hun kun nåede at bremse ned til 20 km/t, før der skete sammenstød med F.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen for så vidt angik udrykningskørslen og den manglende anvendelse af udrykningssignalerne. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt i situationen henset til, at P observerede mod en målpersion. Endvidere lagde Statsadvokaten vægt på, at det var nødvendigt ikke at anvende udrykningssignalerne af hensyn til formålet med udrykningskørslen, så P ikke blev afdækket.

For så vidt angik færdselsuheldet fandt statsadvokaten, at P havde undladt at udvise ganske særlig forsigtighed og havde undladt at afpasse hastigheden til den forankørende på en sådan måde, at der ikke var fare for påkørsel, hvis den forankørende standsede eller nedsatte hastigheden.

Statsadvokaten udstedte en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen, som P vedtog.

ANDEN FÆRDSEL

Tiltalefrafald for overtrædelse af færdselslovens

§ 65, stk. 2

313-862-21

En polititjenestemand (P) blev anmeldt for pligtforsømmelse ved at have overladt føringen af en personbil til en borger (B), som ikke havde kørekort, og hvis køretøj P havde beslaglagt med henblik på konfiskation, idet der var tale om tredjegangskørsel uden førerret inden for tre år.

P forklarede blandt andet, at han var bekendt med, hvor B boede, og at der var børn i bilen, som virkede urolige og utrygge ved situationen. P skønnede det nødvendigt at få børnene kørt hjem, og P var ikke bekendt med, hvor den nærmeste patrulje befandt sig. Han overvejede ikke, at B og børnene kunne gå hjem. P forklarede endvidere, at B afviste, at F og børnene kunne blive hentet. Desuden forklarede P, at han ikke ville have B og børnene med i patruljevognen, idet børnene var meget urolige.

P lod herefter B føre sit køretøj 2,5 kilometer fra stedet, hvor han havde standset B, til B's bopæl.

Statsadvokaten afgjorde sagen med et tiltalefrafald til P for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 2.

Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at det ikke var nødvendigt at tillade B at føre sit køretøj hjem, ligesom P kunne have håndteret situationen anderledes, eksempelvis ved at tilkalde en anden patrulje til at transportere B og børnene hjem, eller ved selv at have transporteret dem hjem, hvis P ikke fandt, at B selv kunne finde en anden transportløsning.

Ved afgørelsen om at frafalde tiltale lagde statsadvokaten særlig vægt på, at P konkret havde skønnet B ædru og ved

sin beslutning tillagt det betydning, at han havde mistet kørekortet ved hastighed og ikke spirituskørsel, ligesom der var tale om kørsel på en strækning af 2,5 kilometer, hvor P fulgte efter bilen i patruljevognen. Under hensyn hertil og til omstændighederne i øvrigt, fandt statsadvokaten efter en helt konkret vurdering, at forholdet var af en så ringe strafværdighed, at tiltale kunne frafaldes.

Statsadvokaten besluttede desuden at indstille efterforskningen mod P for overtrædelse af straffelovens § 157, stk. 1, idet statsadvokaten ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for at antage, at P i den konkrete situation havde gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udførelsen af tjenesten som polititjenestemand eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten medfører. Statsadvokaten tillagde det endvidere særlig vægt, at P's beslutning syntes at være båret af et ønske om at tage hensyn til B og B's mindreårige børn, som dog gik ud over, hvad der var nødvendigt og generelt set forsvarligt.

Polititjenestemand gjorde brug af håndholdt mobiltelefon under kørsel

3141-923-22

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn med mindst 61 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 50 km/t. P blev endvidere tiltalt for at have anvendt håndholdt mobiltelefon under kørslen.

P forklarede blandt andet, at han kørte udrykningskørsel, idet han observerede mod en fokuspersion i en sag om organiseret kriminalitet. I den forbindelse var det nødvendigt at overskride hastighedsbegrænsningen for at nå op til

En polititjenestemand (P) blev anmeldt for pligtforsømmelse ved at have overladt føringen af en personbil til en borger (B), som ikke havde kørekort...

fokuspersonen. P forklarede endvidere, at han holdt en telefon i sin venstre hånd, da han talte i telefon med en anden observatør, som også var med på den konkrete opgave. Desuden forklarede P, at han brugte håndholdt mobiltelefon for at undgå, at telefonsamtalen gik på patruljevognens højtalere, da det kunne virke forstyrrende, ligesom samtalen var fortrolig og ikke måtte høres af udenforstående, der opholdt sig uden for bilen. P forklarede endelig, at han kunne have anvendt et headset, men at han som regel havde en øresnegl til politiradioen i, hvorfor han i givet fald skulle forholde sig til flere ting samtidigt.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen.

Vedrørende hastighedsoverskridelsen lagde statsadvokaten vægt på, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt, og at det var nødvendigt at overskride hastighedsbegrænsningen på det pågældende tidspunkt af hensyn til opgaven.

Vedrørende den håndholdte mobiltelefon lagde statsadvokaten vægt på, at der ikke var grundlag for at afvise P's forklaring om, at han talte i telefon med en anden observatør om den konkrete opgave, at patruljevognens højtalersystem kunne høres udefra, samt at brugen af den håndholdte telefon således var nødvendig for at undgå, at fortrolige oplysninger blev afdækket i situationen. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at det var uklart, om P benyttede øresnegl til politiradioen på det pågældende tidspunkt. Endelig lagde statsadvokaten vægt på, at det i bemærkningerne til færdselsloven blandt andet fremgår, at undtagelsesbestemmelsen i § 55 a, stk. 2 giver udfordringer i forhold til politiets og redningsberedskabets daglige operative arbejde, idet der er flere tilfælde, hvor det er nødvendigt at anvende håndholdt teledstyr, der ikke umiddelbart lader sig erstatte af håndfri betjeningsløsninger. I visse situationer ved mere almindelige politiforretninger kan der desuden opstå behov for, at føreren kan kommunikere med vagtcentralen via

den fastmonterede radio i patruljevognen samtidig med, at der kommunikeres med andre betjente, der ikke befinder sig i køretøjet.

Patruljevogn bakkede ind i bagvedholdende personbil 3143-1213-20

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en uniformeret patruljevogn under en bakkemanøvre uden at sikre sig, at manøvren kunne udføres uden fare eller ulempe for andre, hvorved der skete sammenstød med en personbil (F).

P forklarede blandt andet, at han blev opmærksom på et køretøj af politimæssig interesse. P ønskede at besigtige køretøjet og satte derfor patruljevognen i bakgear. I forbindelse med bakkemanøvren påkørte han F, der holdt parkeret bag patruljevognen. P forklarede endvidere, at han ikke havde set F, da F holdt i patruljevognens blinde vinkel.

Statsadvokaten udstedte en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven, idet P foretog bakkemanøvren uden at sikre sig, at manøvren kunne udføres uden fare eller ulempe for andre. P vedtog ikke bøden, hvorfor sagen blev behandlet i byretten.

I retten gjorde P blandt andet gældende, at der var tale om udrykningskørsel og påstod på den baggrund frifindelse.

Retten fandt, at der ikke var ført bevis for, at P var skyldig i overtrædelse af færdselsloven og frifandt herefter P. Retten lagde i den forbindelse vægt på, at det måtte anses for bevist, at der forelå udrykningskørsel, der blev iværksat ved bakkemanøvren, hvorunder påkørslen af F skete.

Polititjenestemand kørte udrykningskørsel med en anholdt i bilen

3143-1825-22

Politiklagemyndigheden sigtede en polititjenestemand (P) for overtrædelse af færdselsloven og udrykningsbekendtgørelsen ved under kørsel i en uniformeret patruljevogn uden tjenestelig anledning og uden, at det måtte anses for nødvendigt, og uagtet at han havde en anholdt person (A) i bilen, at have foretaget udrykningskørsel, samt herudover i et kryds ikke at have optrådt hensynsfuldt og udvist den fornødne agtpågivenhed, idet han i krydset forsætligt påkørte en personbil (F). P blev endvidere sigtet for at have overtrådt de fastsatte hastighedsgrænser, idet han under kørslen på flere strækninger kørte med en hastighed mellem 100-200 km/t.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Polititjenestemand åbnede patruljevognens førerdør og ramte en cyklist

3143-1827-22

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved som fører af en parkeret patruljevogn at have været impliceret i et færdselsuheld, idet P åbnede patruljevognens førerdør og ramte en cyklist (F), der væltede og pådrog sig et brud på den ene finger.

P forklarede blandt andet, at patruljen var kørt til stedet i forbindelse med en politiopgave, hvor de parkerede og ventede på to kollegaer. Forinden P åbnede førerdøren, orienterede han sig bagud ved at kigge over skulderen og i sidespejlene, hvor han konstaterede, at der ikke var andre trafikanter. P åbnede derfor bildøren, der umiddelbart efter blev påkørt af F.

Statsadvokaten udstedte en bøde på 1.500 kr. for overtrædelse af færdselsloven, idet P åbnede førerdøren uden tilstrækkeligt at sikre sig, at dette kunne finde sted uden fare eller ulempe for andre.

Patruljevogns kørsel mod ensretning

3146-138-21

En polititjenestemand (P) blev anmeldt for at have ført en uniformeret patruljevogn mod ensretningen. Der forelå en videooptagelse af episoden.

P forklarede blandt andet, at patruljen kørte rundt for at vise en politielev byen og for generelt at være tryghedsskabende, samt at de kørte stille og roligt. P forklarede endvidere, at han ikke bemærkede skiltningen, men at patruljen havde en rute, hvor de kom forbi flere værtshuse.

Statsadvokaten fandt, at der ikke var grundlag for at gøre et strafansvar gældende mod P. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer i sagen om de faktiske omstændigheder, og at handlingen efter straffelovens § 3 skulle vurderes efter udrykningsbekendtgørelsens § 9 a. Statsadvokaten vurderede i den forbindelse, at patruljen foretog forebyggende patruljering, og at videooptagelsen understøttede P's forklaring om, at han kørte stille og roligt. Statsadvokaten fandt således ikke, at færdselssikkerhedsmæssige forhold eller omstændighederne i øvrigt talte væsentligt imod, at patruljen kørte mod ensretningen.

Patruljevogns kørsel mod ensretning

3146-160-22

En polititjenestemand (P) blev anmeldt for at have ført en uniformeret patruljevogn ind på en vej, hvor to færdselstavler angav, at der var indkørsel forbudt, idet vejen var ensrettet.

P forklarede blandt andet, at patruljen skulle transportere en borger (B), som var lidt udadreagerende og ikke ønskede at komme med politiet. Imidlertid lykkedes det at få B med. B blev ikke ilagt håndjern. Endvidere forklarede P, at det var hensigtsmæssigt at komme forholdsvis hurtigt afsted med B for at undgå konflikt, men P skønnede samtidig, at opgaven ikke tilsagde udrykningskørsel, idet der derved var risiko for, at dette ville forværre B's tilstand og reaktion. P skønnede derfor ud fra polititaktiske overvejelser, at det var mest hensigtsmæssigt at fortsætte kørslen i den retning, som patruljevognen allerede holdt, også selvom dette indebar, at P kørte mod færdselsretningen et kort stykke tid. P forklarede desuden, at han orienterede sig og sikrede sig, at kørslen kunne foretages uden fare eller ulempe, at der ikke var anden trafik i nærheden, samt at han kørte stille og roligt.

Statsadvokaten fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at unladelsen af at følge skiltningen på stedet var nødvendig med henblik på varetagelse af en påtrængende politimæssig opgave eller lignende. Statsadvokaten fandt endvidere, at de færdselssikkerhedsmæssige forhold og omstændighederne i øvrigt ikke talte væsentligt imod, at P kortvarigt kørte mod ensretningen. På den baggrund fandt statsadvokaten, at betingelserne i udrykningsbekendtgørelsens § 9 a, stk. 1, jf. stk. 2, var opfyldt, hvorfor der ikke var grundlag for at gøre et strafansvar gældende mod P.

Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

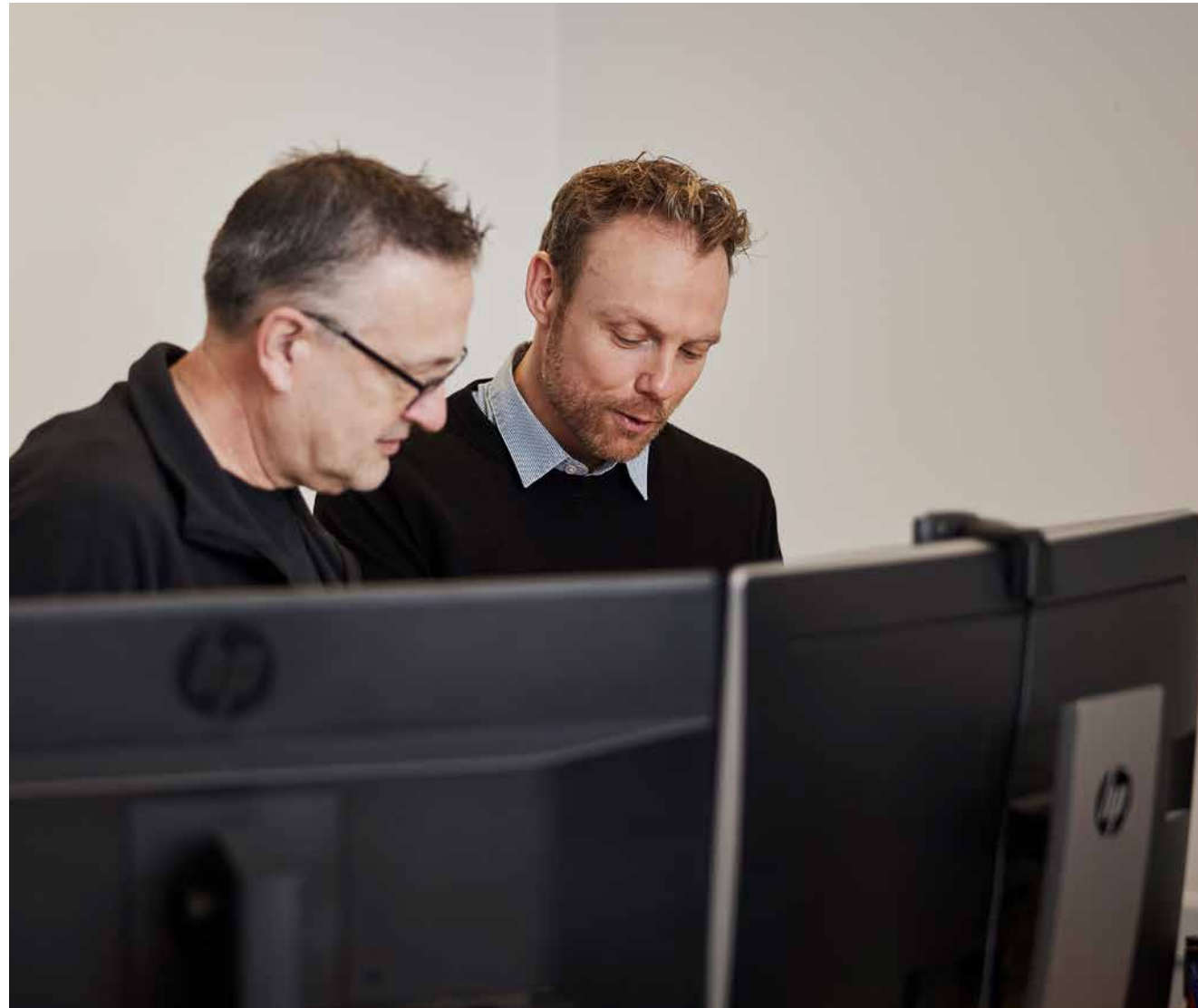
BERETNINGEN FOR 2016

Tibet-sagen

DUP-2015-313-0471 og 313-103-17

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2016, side 28, beretningen for 2017, side 42 og 44, beretningen for 2018, side 42, beretningen for 2019, side 50, beretningen for 2020, side 44 samt beretningen for 2021, side 47.

Sagen afventer hovedforhandlingen i retten.

BERETNINGEN FOR 2019

Sigtelse for videregivelse af fortrolige oplysninger samt registermisbrug

312-83-18

Sagen er omtalt i årsberetning for 2019, side 29, beretningen for 2020, side 46 samt beretningen for 2021, side 48.

Dommen er anket til landsretten og afventer hovedforhandlingen.

Polititjenestemand tiltalt for registermisbrug

313-309-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 25, beretningen for 2020, side 46 samt beretningen for 2021, side 48.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.100 kr.

Sigtelse for en række opslag i POL-INTEL Finder

313-358-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 26, beretningen for 2020, side 46 samt beretningen for 2021, side 48.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 5.000 kr., som P vedtog.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet polititjenestemanden ikke længere er ansat i politiet.

Urigtig erklæring i politirapport

317-145-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 27, beretningen for 2020, side 47 samt beretningen for 2021 side 48.

P blev i byretten idømt 10 dagbøder á 500 kr.

P har anmodet om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke dommen til landsretten.

Polititjenestemand sigtet for at have stjålet kreditkort og kontanter

317-285-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 30, beretningen for 2020, side 47 samt beretningen for 2021 side 48.

P blev i byretten idømt fængsel i tre måneder.

Sagen er disciplinært afgjort med afskedigelse.

Vådeskud i våbenrum

317-290-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 28, beretningen for 2020, side 47 samt beretningen for 2021 side 48.

Landsretten har stadfæstet byrettens dom.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.160 kr.

Blufærdighedskrænkelser af kollegaer

317-320-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 31, beretningen for 2020, side 47 samt beretningen for 2021 side 48.

Landsretten har stadfæstet byrettens dom.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet polititjenestemanden ikke længere er ansat i politiet.

BERETNINGEN FOR 2020

Kvinde død i politiets varetægt

322-60-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 19 samt beretningen for 2021 side 50.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Mand død under politiforretning

324-19-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 20 samt beretningen for 2021 side 50.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Sigtelse for stillingsmisbrug og uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger under særligt skærpendede omstændigheder til en borger, som blev sigtet for medvirken

312-107-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 21 samt beretningen for 2021 side 51.

P blev i landsretten idømt otte dagbøder á 500 kr.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 2.500 kr.

Uberettiget videregivelse af oplysninger om anmelder til den anmeldte

312-124-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 21 samt beretningen for 2021 side 51.

P blev i landsretten idømt fem dagbøder á 500 kr.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.230 kr.

Uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger ved foredrag

312-153-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 21 samt beretningen for 2021 side 51.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde til P1 og uden disciplinær forfølgning til P2.

Køreprøvesagkyndig sigtet for flere forhold af stillingsmisbrug og blufærdighedskrænkelser

313-467-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 23 samt beretningen for 2021 side 51.

P blev i byretten idømt fængsel i fem måneder.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet polititjenestemanden ikke længere er ansat i politiet.

Sigtelse for stillingsmisbrug og pligtforsømmelse

313-488-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 23 samt beretningen for 2021 side 51.

Sagen afventer hovedforhandlingen i retten.

Tjenestepistol efterladt på toilettet

313-558-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 23 samt beretningen for 2021 side 51.

P blev i byretten idømt 10 dagbøder á 500 kr.

Dommen er anket til landsretten og afventer berømmelse.

Polititjenestemand sigtet for at have tildelt en dreng en lussing på siden af hovedet

311-538-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 24 samt beretningen for 2021 side 51.

P blev frifundet i byretten.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Polititjenestemand blandt andet sigtet for med en mobiltelefon at have filmet en afdød person, der var nøgen

317-365-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2020, side 26 samt beretningen for 2021 side 51.

P1 frafaldt anken.

P2 blev frifundet i landsretten.

Sagen er efterfølgende behandlet som en adfærdsklagesag vedrørende P2, se denne årsberetning side 84.

Sagen er disciplinært afgjort med afskedigelse vedrørende P1 og P2.

BERETNINGEN FOR 2021

UDRYKNINGSSAGER

Mand død efter anholdelse

325-24-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 24.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte polititjenestemændenes skøn om, at det var berettiget at anvende magt (stav og peberspray) over for den anholdte, samt at der straks efter, at patruljerne på stedet havde konstateret, at anholdte var livløs, blev rekvireret en ambulance til stedet. Statsadvokatens afgørelse blev påklaget til Rigsadvokaten, som tiltrådte afgørelsen.

Mand sprang ud fra tredje sal, mens politiet var til stede

325-26-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 24.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte polititjenestemændenes skøn om at låse sig ind i lejligheden. Der blev i den forbindelse lagt vægt på, at borgeren (B) havde brug for hjælp, og at der ikke var forudgående tegn på, at B ville springe ud ad vinduet. Der blev desuden lagt vægt på, at de involverede polititjenestemænd i forbindelse med episoden ydede adækvat førstehjælp til B.

Alvorlig tilskadekomst ved fald fra 2. sal

325-27-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 24.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at de involverede politiassistenter ikke var nået ind i lejligheden og ikke havde fysisk eller verbal kontakt med borgeren (B), før denne faldt ud ad vinduet. Der blev endvidere lagt vægt på, at polititjenestemændene ydede korrekt og relevant førstehjælp, da de blev bekendt med, at B var faldet ud ad vinduet og kommet alvorligt til skade.

Borger faldt fra et vindue i sin lejlighed på tredje sal

325-28-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 24.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen i sagen og lagde i den forbindelse blandt andet vægt på, at de involverede polititjenestemænd opfattede situationen som om, at borgeren (B) havde brug for hjælp, og at man havde forsøgt at overtale B til at komme ud af et værelse i lejligheden. Der blev desuden lagt vægt på, at der efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder ikke var grundlag for at tilsidesætte polititjenestemændenes skøn om at åbne en dør med magt. Der blev endelig lagt vægt på, at de involverede polititjenestemænd ydede adækvat førstehjælp til B efter faldet.

*STRAFFESAGER***Polititjenestemand tiltalt for stillingsmisbrug i forbindelse med privat uoverensstemmelse vedrørende en parkeringsplads**

313-509-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 25.

P blev i byretten idømt syv dagbøder á 500 kr. P har anmodet om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke dommen. Procesbevillingsnævnet har givet tilladelse hertil, og sagen afventer berømmelse i landsretten.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug i forbindelse med håndtering af færdselsepisode i fritiden

313-583-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 25.

Referat af adfærdsklagesagen findes på side 79 i denne årsberetning (j.nr. 337-53-22)

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Polititjenestemand siget for stillingsmisbrug

313-783-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 25.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 5.000 kr., som P vedtog.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug i forbindelse med opslag i politiets systemer

313-799-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 25.

Sagen afventer hovedforhandlingen i retten.

Polititjenestemand tiltalt for brud på tavshedspligten

312-195-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 26.

P blev i byretten frifundet.

Polititjenestemand sigtet for brud på tavshedspligten

312-205-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 26.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Vådeskud afgivet i et træningslokale

313-746-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 27.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 4.000 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.200 kr.

Vådeskud i våbenrum

313-859-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 27.

P blev i byretten idømt 20 dagbøder á 200 kr.

Sagen afventer eventuel disciplinær afgørelse.

Vådeskud afgivet i kontorlokale

317-488-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 27.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 4.000 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.260 kr.

Bøde til polititjenestemand for at afgive vådeskud i et undervisningslokale.

317-522-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 27.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.100 kr.

Vådeskud på parkeringsplads

317-568-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 27.

Statsadvokaten har opgivet påtale i sagen.

Sagen er disciplinært afgjort med en irrettesættelse.

Polititjenestemand frifundet for at have tildelt en borger et kraftigt slag i brystet

311-446-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Polititjenestemand sigtet for blufærdighedskrænkelser og stillingsmisbrug

313-792-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28.

Statsadvokaten har for så vidt angår sigtelsen for blufærdighedskrænkelser opgivet påtale i medfør af retsplejelovens § 721 stk. 1, nr. 2.

Statsadvokaten rejste tiltale mod P for stillingsmisbrug. P blev i byretten idømt 10 dagbøder á 250 kr.

Sagen afventer disciplinær afgørelse.

NB: Dette afsnit er opdateret den 14. maj 2023.

Polititjenestemand sigtet for dokumentfalsk, underslæb og pligtforsømmelse

317-470-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28.

P blev i byretten idømt tre måneders ubetinget fængsel.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet polititjenestemanden ikke længere er ansat i politiet.

Polititjenestemand opbevarede 300 skarpe patroner i sit garderobereskab

317-493-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28.

Statsadvokaten har rejst tiltale i sagen, som afventer berømmelse i retten.

Polititjenestemand sigtet for flere forhold af blufærdighedskrænkelser

317-569-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28.

Statsadvokaten har rejst tiltale i sagen, som afventer berømmelse i retten.

Polititjenestemand sigtet for blufærdighedskrænkelser af kollegaer

317-573-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 28.

Statsadvokaten har rejst tiltale i sagen, som afventer berømmelse i retten.

ADFÆRDSKLAGER

Politiets anvendelse af stav i forbindelse med lukning af en fest var ikke kritisabel, men det var beklageligt, at en polititjenestemand i forbindelse med episoden ramte to borgere i ansigtet med sin stav

331-820-20, 331-848-21, 331-849-21, 331-850-21, 331-851-21 og 331-968-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 29.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Kritisabelt at en polititjenestemand ad to omgange tildelte en borger syv slag hurtigt efter hinanden og uden ophold

331-841-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 30.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Uhensigtsmæssigt at en polititjenestemand i forbindelse med en færdselsforseelse udtalte: ”Hvorfor du, der er en 20-årig mand og uregistreret i kriminalregistret, har flere advokater”

336-1183-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 33.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Uhensigtsmæssig udtalelse under telefonsamtale med borger

336-1385-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 34.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, men der blev afholdt en tjenestelig samtale.

Kritisabelt at en polititjenestemand i forbindelse med en uoverensstemmelse i trafikken trådte i tjeneste

336-1213-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 38.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet P ikke længere er ansat i politiet.

Uhensigtsmæssigt at udtale, at klagers hund skulle aflives eller lignende

336-1272-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 38.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Kritisabelt at en polititjenestemand under en køreprøve foretog et indkøb i et supermarked

336-1298-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 39.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning, idet polititjenestemanden ikke længere er ansat i politiet.

Kritisabelt at en polititjenestemand opfordrede en borger til at sige noget i en megafon, hvorefter polititjenestemanden oplyste ham om, at han blev sigtet for overtrædelse af straffeloven

336-1373-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 40.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

*FÆRDSELSSAGER***Bøde for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen**
3141-683-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 42.

P anmodede om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke dommen. Procesbevillingsnævnet gav tilladelse hertil, og P blev frifundet i landsretten.

Udrykningskørsel uden anvendelse af udryknings-signaler
3141-833-21

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 42.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen i sagen.

Færdselsuheld i forbindelse med tilsidesættelse af ubetinget vigepligt ved venstresving i T-kryds
3143-748-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 43.

Sagen er anket til landsretten, og afventer berømmelse.

Patroljevogn påkørte modkørende personbil under venstresving
3143-1165-20

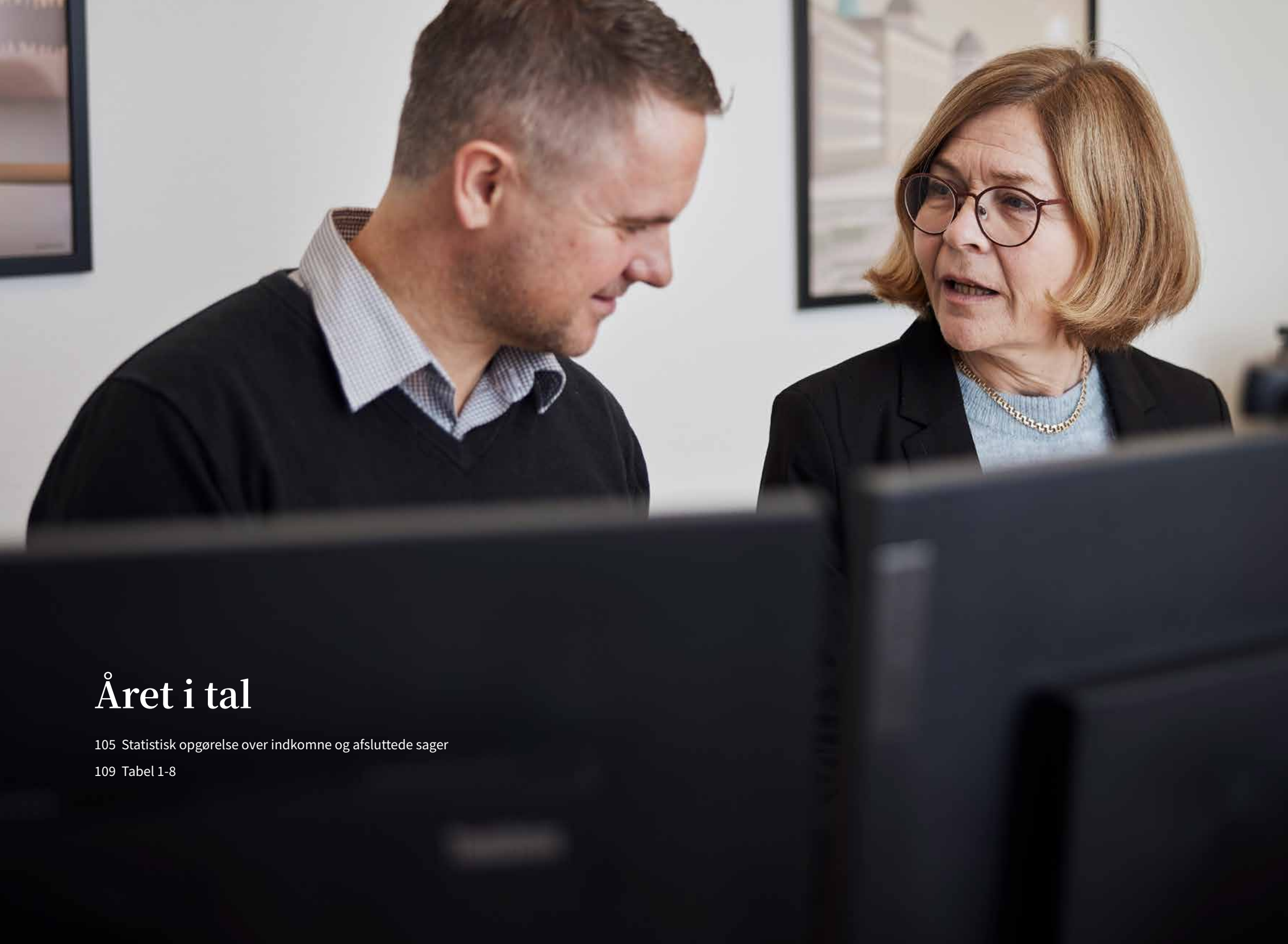
Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 43.

Landsretten har stadfæstet byrettens dom.

Patroljevogn impliceret i færdselsuheld i forbindelse med udkørsel fra en buslomme
3143-1316-20

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2021, side 44.

P blev frifundet i byretten.

Året i tal

105 Statistisk opgørelse over indkomne og afsluttede sager

109 Tabel 1-8

Statistisk opgørelse over indkomne og afsluttede sager

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret 2022 modtaget 3218 sager, hvoraf 2302 sager er vurderet til at være omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c. De øvrige 916 sager vedrørte andre typer af klager/henvendelser, eksempelvis klager over politiets dispositioner eller ansøgninger om aktindsigt.

Indkomne og afgjorte sager er opgjort pr. politikreds, jf. tabellerne 2, 4-6 og 8.

Det bemærkes, at opgørelserne vedrører journaliserede sager, hvilket betyder, at den enkelte sag kan omfatte flere indklagede eller anmeldte polititjenestemænd.

Statistikken er opgjort pr. 31. december 2022.

1. Statistik over indkomne politiklagesager

De 2302 registrerede politiklagesagers fordeling på sagstyper:

- 45 % vedrører klager over politipersonalets adfærd
- 21 % vedrører anmeldelse om strafbart forhold
- 34 % vedrører færdselslovsovertrædelser og
- 1 % er undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2.

2. Udviklingen i antallet af registrerede klager/anmeldelser

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret registreret 481 straffesager mod politipersonale, hvilket svarer til en stigning på 7 % i forhold til 2021. Der ses endvidere en stigning i

antallet af indkomne færdselssager på 2 % i forhold til 2021, hvor der blev registreret 758 færdselssager mod 775 sager i 2022. Den stigning, der er set i antallet af indkomne klager over politipersonales adfærd siden 2017, er fortsat i 2022. I beretningsåret er der således registreret 1031 klager over politipersonales adfærd, hvilket er en stigning på 18 % i forhold til 2021, hvor der blev registreret 876 adfærdsklagesager og en stigning på 122 % i forhold til 2017, hvor der blev registreret 464 klager over politipersonales adfærd.

Der er i 2022 registreret 15 sager omhandlende undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. I beretningsårene 2020 og 2021 blev der registreret henholdsvis 15 og 11 sager.

3. Statistik over afgjorte politiklagesager

Der er i beretningsåret afgjort 2145 sager efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c. I 2020 og 2021 afgjorde Politiklagemyndigheden henholdsvis 2142 og 2242 sager.

3.1 Statistik over afgjorte straffesager

Statistikken over afgjorte straffesager indeholder oplysninger om sager, hvor Politiklagemyndigheden har afvist anmeldelsen efter retsplejelovens § 749, stk. 1, samt oplysning om sager, hvor statsadvokaten har indstillet efterforskningen eller opgivet påtale. Endvidere indgår der i statistikken oplysning om de sager, hvor statsadvokaten har fundet, at der var grundlag for at rejse tiltale. Kategorien af sager med tiltalegrundlag omfatter sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald. Færdselssager er behandlet særskilt under punkt 3.2.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 474 straffesager, der er afgjort i 2022, er 152 dage.

Politiklagemyndigheden har i 295 af de afgjorte straffesager i 2022 afvist anmeldelsen efter retsplejelovens § 749, stk. 1, eller henlagt sagen efter indledende undersøgelser. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i disse sager har været 28 dage.

179 af de afgjorte straffesager har efter endt efterforskning i Politiklagemyndigheden været sendt til de regionale statsadvokater med henblik på vurdering af tiltalespørgsmålet. Politiklagemyndighedens efterforskning har i disse sager i gennemsnit varet 289 dage, mens de regionale statsadvokater i gennemsnit har anvendt 69 dage til vurdering af tiltalespørgsmålet. Den samlede sagsbehandlingstid har således i gennemsnit været 358 dage.

91 af afgørelserne, hvor Politiklagemyndigheden i beretningsåret har afvist anmeldelsen i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 1, har været påklaget til statsadvokaten. Ved årsskiftet havde statsadvokaten i 67 tilfælde tiltrådt Politiklagemyndighedens afgørelse eller afvist klagen og i to sager omgjort Politiklagemyndighedens afgørelse om afvisning af anmeldelsen. 22 sager var på opgørelsestidspunktet stadig verserende ved statsadvokaten.

38 af afgørelserne truffet af statsadvokaterne i beretningsåret har været påklaget til Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har i alle 38 sager tiltrådt statsadvokatens afgørelse eller afvist klagen. →

Tabellerne 4 - 6 viser, at der i beretningsåret er fundet tiltalegrundlag i 19 afgjorte straffesager og 26 afgjorte færdselssager.

3.2 Statistik over afgjorte færdselssager

Statistikken over afgjorte færdselssager indeholder ud over de under punkt 3.1 nævnte afgørelsestyper endvidere oplysning om sager, hvor politidirektørerne har truffet afgørelse i medfør af retsplejelovens § 1020 b. Endelig indgår der i statistikken oplysning om sager, hvor der er tale om f.eks. mindre færdselsuheld, hvor der ikke er formodning for, at der er begået et strafbart forhold.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for 490 af de 696 afgjorte færdselssager er 110 dage. 206 færdselssager afgjort af politidirektørerne er ikke medregnet i Politiklagemyndighedens gennemsnitlige sagsbehandlingstid.

Politiklagemyndigheden har i 146 af de 490 afgjorte færdselssager afvist anmeldelsen efter retsplejelovens § 749, stk. 1, sendt sagen retur til politikredsen til afgørelse eller henlagt sagen efter den indledende efterforskning, idet der f.eks. har været tale om mindre forsikringskader uden tilskadekomst. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid har i disse sager været 26 dage.

344 af de afgjorte færdselssager har efter endt efterforskning i Politiklagemyndigheden været sendt til de regionale statsadvokater til vurdering af tiltalespørgsmålet. Politiklagemyndighedens efterforskning har i disse sager i gennemsnit varet 105 dage, mens de regionale statsadvokater i gennemsnit har brugt 41 dage på vurdering af tiltalespørgsmålet. Den samlede sagsbehandlingstid har således været 146 dage.

3.3 Statistik over afgjorte sager, der er behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2

Statistikken omfatter sager, der er behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. Efter denne bestemmelse iværksætter Politiklagemyndigheden efterforskning, når en person er afgået ved døden eller er kommet alvorlig til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Der er i beretningsåret i alt afgjort 15 sager behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, med en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 286 dage. Heraf har Politiklagemyndighedens undersøgelser i gennemsnit varet 246 dage. De regionale statsadvokater har i gennemsnit anvendt 40 dage til vurdering af tiltalespørgsmålet.

Fire af afgørelserne truffet af statsadvokaten i beretningsåret har været påklaget til Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har i alle fire sager tiltrådt statsadvokatens afgørelse.

3.4 Tiltalegrundlag

Tabellerne 4 - 6 viser, at der i beretningsåret er fundet tiltalegrundlag i 19 afgjorte straffesager og 26 afgjorte færdselssager.

Tiltalegrundlaget for de enkelte sager fremgår af tabel 7.

3.5 Statistik over afgjorte adfærdsklagesager

Statistikken over afgjorte adfærdsklagesager indeholder oplysninger om sager, der er sluttet i politikredsen efter reglerne i retsplejelovens § 1019 k (notitsbehandling), oplysninger om afviste og tilbagekaldte klager samt oplysninger om sager, hvor Politiklagemyndigheden efter en undersøgelse har vurderet, at der ikke er grundlag for at udtale kritik. Endvidere indgår der oplysninger om sager,

hvor Politiklagemyndigheden har fundet grundlag for at kritisere den enkelte polititjenestemand og sager, hvor der ikke er fundet grundlag for at udtale kritik, men hvor forholdet er fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt.

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret afgjort 960 sager vedrørende klager over politipersonales adfærd. Heraf er 207 sager afgjort med notitsbehandling, svarende til 22 %. I 141 sager er klagen enten tilbagekaldt, afvist som forældet eller videresendt til politidirektøren til afgørelse som en dispositionsklage. I de resterende 612 afgjorte sager har Politiklagemyndigheden gennemført en undersøgelse og har truffet afgørelse. Heraf er der udtalt kritik i 30 sager, svarende til 4,9 %. Endvidere er de påklagede forhold i 21 af de afgjorte sager fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt, svarende til 3,4 %.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 960 sager afgjort efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b er 135

dage. I de 612 afgjorte sager, hvor Politiklagemyndigheden har gennemført en undersøgelse er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 182 dage.

Politiklagemyndighedens afgørelser i adfærdsklagesager er endelige og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. retsplejelovens § 1019 m.

4. Statistiske oplysninger vedrørende andre klager/henvendelser til Politiklagemyndigheden

Politiklagemyndigheden har i 2022 modtaget 916 andre klager/henvendelser, der ikke er fundet omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c. 375 af de indkomne henvendelser er i beretningsåret videresendt til politikredsene eller anklagemyndigheden til afgørelse som en klage over dispositioner. I 541 sager er der i beretningsåret truffet afgørelse om aktindsigt eller sket anden vejledning af borgeren. ■

Modtagne sager

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret 2022 modtaget

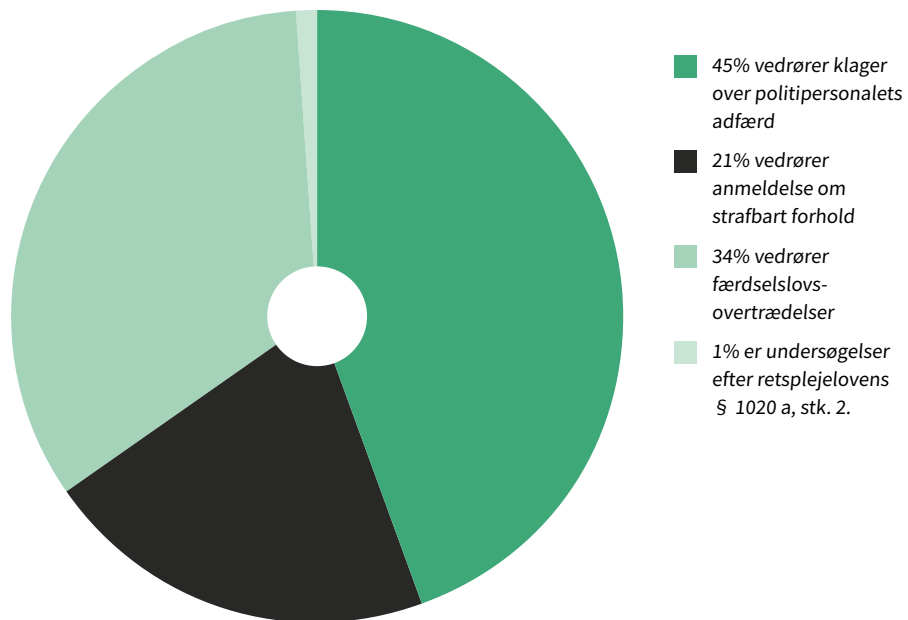
3218 2302 916

sager, hvoraf

sager er vurderet til at være omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b eller c. De øvrige

sager vedrørte andre typer af klager/henvendelser

De 2302 registrerede politiklagesagers fordeling på sagstyper

Afgjorte sager

Afgjorte politiklagesager fordelt på sagstype

474

Straffesager

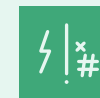
15

Undersøgelser
– § 1020 a, stk. 2

490

Færdselssager

960

Adfærdsklagesager

Realitetsbehandlede adfærdsklagesager

Kritikprocent i adfærdsklagesager 2022

4,9%

udtalt kritik

3,4%

fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt

612

antal realitets-behandlede sager

Tabel 1

Indkomne sager fordelt på sagstype

Antal sager indkommet i	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Straffesager	435 (37)	433	496	466	464	426	446	484	526	449	481
Færdselssager	430 (29)	446	456	480	547	769	717	901	939	758	775
Undersøgelser – § 1020 a, stk. 2	21 (3)	16	11	21	26	17	20	14	15	11	15
Adfærdsklagesager	726 (71)	652	651	509	508	464	610	711	788	876	1031
Aktindsigtssager	8	48	60	119	132	155	187	211	230	220	233
Andre klager/henvendelser	299	503	574	622	663	686	719	696	781	779	683
Nye sager i alt	1919 (140)	2098	2248	2217	2340	2517	2699	3017	3279	3093	3218

Tal i parentes angiver andelen af sager, der er afgjort i 2012 af de regionale statsadvokater efter reglerne i den tidligere klageordning. Sagerne er indgået ved statsadvokaterne før den nuværende klageordning trådte i kraft.

Table 2

Indkomne sager fordelt på politikredse og sagstype

Politikreds	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddestjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Syddjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Færøerne	Ikke specifik politikreds	I alt
Straffesager i alt	33	43	33	41	54	26	18	34	41	106	20	1	14	9	8	481
Færdselssager i alt	40	47	47	54	79	61	45	68	66	225	38		2	3		775
Undersøgelser - § 1020 a, stk. 2	2			1	1		3		1	7						15
Adfærdsklager i alt	32	119	57	70	76	63	71	69	86	336	38	7		5	2	1031
Indkomne politiklagesager i 2022	107	209	137	166	210	150	137	171	194	674	96	8	16	17	10	2302

Tabel 3

Afgjorte politiklagesager fordelt på sagstype

Antal sager afgjort i	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Straffesager	279 (106)	418	468	490	453	412	409	501	534	516	474
Færdselssager	274 (25)	409	408	313	475	429	566	616	635	712	490
Færdselssager – orientering*	56	52	55	32	91	244	197	252	249	179	206
Undersøgelser – § 1020 a, stk. 2	9 (3)	20	10	18	16	22	16	27	14	15	15
Adfærdssager	632 (111)	715	643	516	521	432	521	735	710	820	960
Afgjorte politiklagesager i alt	1250 (245)	1614	1584	1369	1556	1539	1709	2131	2142	2242	2145

*Afgjort af politidirektøren i medfør af retsplejelovens § 1020 b. Politiklagemyndigheden er underrettet om afgørelsen.

Tal i parentes angiver andelen af sager, der er afgjort i 2012 af de regionale statsadvokater efter reglerne i den tidligere klageordning. Sagerne er indgået ved statsadvokaterne før den nuværende klageordning trådte i kraft.

Tabel 4

Afgørelse af straffesager

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddestjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Færøerne	Ikke specifik Polititreds	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1	13	26	19	17	45	17	13	23	24	63	10	1	11	5	6	293
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	12	21	11	21	7	5	4	11	9	45	8	1	2			157
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2			1			1			1							3
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3																0
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)	1	1	1	6	1		1			5	3					19
Andet (blandt andet sager, der er tilbagekaldt, bagatelsager eller sager, der er henlagt efter indledende undersøgelse)				1						1						2
Afgjorte straffesager i alt i 2022	26	48	32	45	53	23	18	34	34	114	22	2	13	5	6	474

Table 5

Afgørelse af færdselssager

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddestjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Færøerne	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1	3	8	6	7	10	4	4	9	11	63	4		2		131
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	17	21	10	24	30	34	20	16	28	88	12				300
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1					2		1	1	5	4	1				14
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2									1						1
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)	3	2		2	3	4			2	10					26
Andet (f.eks. mindre færdselsuheld, hvor der ikke er formodning for, at der er begået et strafbart forhold)	2		1	1	1	3	1		4	4	1				18
Afgjorte færdselssager i alt i 2022	25	31	17	34	46	45	26	26	51	169	18	0	2	0	490

Tabel 6

Afgørelse af undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddestjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Færøerne	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1															0
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	2	1		3				1	1	6	1				15
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1															0
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2															0
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)															0
Andet (f.eks. skudsager, hvor der efter indledende undersøgelse ikke er konstateret alvorlig tilskadekomst eller dødelig udgang)															0
Afgjorte sager i alt i 2022	2	1	0	3	0	0	0	1	1	6	1	0	0	0	15

Tabel 7

Tiltalegrundlag

	<i>Tiltale</i>	<i>Bædeforelæg</i>	<i>Tiltalefrafald</i>
Straffeloven m.v.			
Straffelovens § 232	1		
Straffelovens § 152	1		
Straffelovens § 155	5	2	
Straffelovens § 155, § 156, § 171 og § 278	1		
Straffelovens § 157	1	4	1
Straffelovens § 166		1	
Straffelovens § 244	2		
Færdselsloven			
Afgjort af statsadvokaten	7	19	
Afgjort af politidirektøren		206	

Tabel 8

Afgørelse af adfærdsklagesager

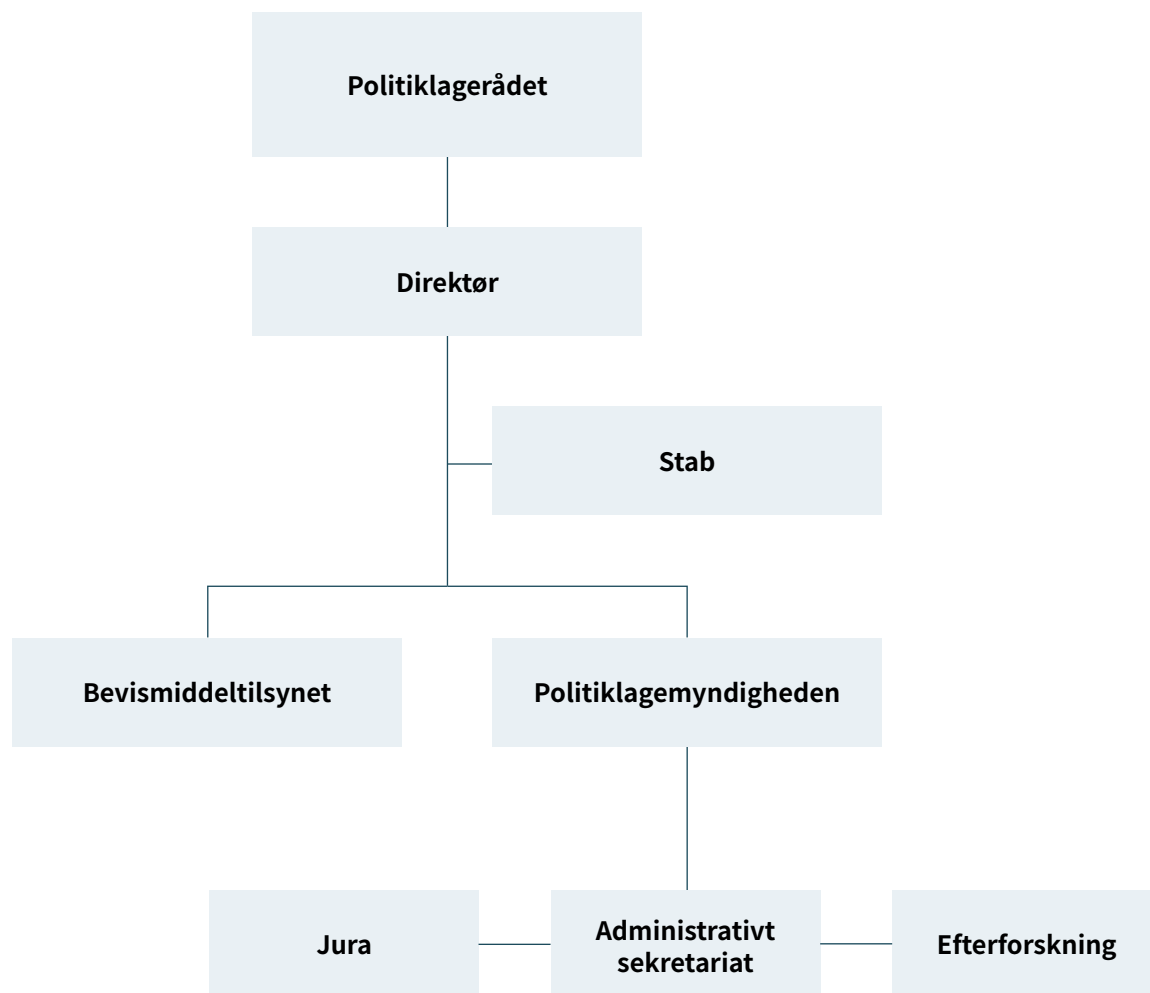
Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Sydøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Færøerne	Ikke specifik politikreds	Hele landet
Klagen sluttet ved notitssagsbehandling	5	17	9	9	14	12	16	18	28	65	12	2				207
Klagen tilbagekaldt	1	3	4	5	2		2	1	2	6	1					27
Klagen afvist som forældet, jf. retsplejelovens § 1019 a, stk. 3	2	7	3	1	2	4	3	2	8	24	1				1	58
Klagen afvist som grundløs, jf. retsplejelovens § 1019 d	1		1	2				1	5	7	1					18
Ej kritik (herunder modstridende forklaringer - "påstand mod påstand")	22	78	27	46	52	29	36	33	39	178	18		1	2		561
Ej kritik, men forholdet fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt	2	1	1	3		1	2		1	10						21
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - kritisabelt	1	4	1	1	2		2	4	3	4	1					23
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - meget kritisabelt	1	2				2			1	1						7
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - særdeles/stærkt/yderst kritisabelt																0
Andet		6	4	2			1	6	4	13	1				1	38
Afgjorte adfærdsklager i alt i 2022	35	118	50	69	72	48	62	65	91	308	35	2	1	2	2	960

A close-up photograph of a person's shoulder and upper arm. They are wearing a black zip-up jacket with a white logo on the chest that reads "DEN UAFHÆNGIGE POLITIKLAGEMYNDIGHED" in three lines, with a small white square below the text. A colorful patterned scarf is visible around their neck. The background is a blurred outdoor scene with a dirt path and some greenery.

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED
■

Organisering

Organisationsdiagram

Politiklagemyndigheden ledes af Politiklagerådet og en direktør. Politiklagerådet består af en formand, som er landsdommer, en advokat, en universitetslærer i retsvidenskab, en teknisk ekspert og to repræsentanter for offentligheden. Politiklagerådet er myndighedens øverste ledelse og har det overordnede ansvar for Politiklagemyndighedens virksomhed. Direktøren varetager den daglige ledelse af Politiklagemyndigheden.

Politiklagemyndigheden består herudover af en ledergruppe på fire, en stab med tre medarbejdere, der understøtter både Politiklagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet, 12 jurister, 10 efterforskere og en konsulent, otte administrative medarbejdere samt fire studentermedhjælpere.

Politiklagerådet

Mohammad Ahsan
Rådsformand og landsdommer

Birgit Feldtmann
Professor, Aalborg Universitet

Ejnar Bo Pedersen
Sekretariatschef,
Ungdomsskoleforeningen

Asger Bagge-Jørgensen
Advokat

Pernille Christensen
Juridisk chef, KL

Tom Engly
Senior Cybersecurity and Crisis
Management advisor,
Tryg Forsikring A/S

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

Den Uafhængige Politiklagemyndighed
Frederiks Plads 42, 8. og 9. sal, 8000 Aarhus C 41 78 35 00